Eugen Giurgiu

Cancerul

TRATAMENTE NATURISTE

VOI ÎNVINGE BOALA!

CANCERUL TRATAMENTE NATURISTE

Eugen Giurgiu

Cancerul şi tratamentele naturiste

 e-mail: editura@tritonic.ro www.tritonic.ro www.tritonic.ro/blog

Descrierea OP a Bibliotecii Naţionale a României GIURGIU. EUGEN

Cancerul: tratamente naturiste/ Eugen Giurgiu. — Bucureşti: Tritonic, 2008 ISBN 978-973-733-214-1

615.322:616-006.6

Coperta: ALEXANDRA BARDAN

Ilustraţia copertei: © Robyn Mackenzie I Dreamstime.com

Redactor: MIRELA NECULCEA

Tehnoredactare: OFELIA COŞMAN

Tipărit în România

Eugen Giurgiu

VOI ÎNVINGE BOALA!

CANCERUL

TRATAMENTE NATURISTE

AVERTISMENT!

Această carte nu ţine loc de medic. Scopul ei este pur informativ. În ciuda efectului binefăcător al plantelor medicinale, terapiile naturiste nu au întotdeauna efect, în special în cazul bolilor acute şi cronice. Pentru a nu vă sustrage unui tratament corespunzător şi necesar, vă rugăm să consultaţi întâi medicul dvs. De familie.

INTRODUCERE

Cancerul este una dintre cele mai grave maladii ale organismului şi trebuie tratată cu toată seriozitatea. Cu cât se intervine mai repede, cu atât se poate obţine o vindecare mai rapidă. În cazurile în care se începe tratamentul prea târziu, boala este greu de învins, iar şansele de supravieţuire ale bolnavului scad.

Niciodată nu trebuie exclus tratamentul care se instituie de către medicul specialist oncolog, singurul în măsură să indice un tratament adecvat. De foarte multe ori, tratamentul naturist este de mare ajutor, însă acesta se va face doar cu acordul medicului specialist. Chiar dacă este mai blând, tratamentul naturist poate de multe ori să producă neplăceri şi poate împiedica acţiunea benefică a tratamentului impus de medicul oncolog. Încă o dată subliniem că este neapărată nevoie de acordul medicului specialist atunci când se doreşte asocierea unui tratament naturist.

Cancerul poate invada orice parte a corpului uman şi se poate răspândi în întreg organismul cu ajutorul sângelui sau al limfei. Prima măsură este îndepărtarea, într-o măsură cât mai mare, a celulelor canceroase – prin operaţii, şedinţe de chimioterapie etc. Urmează apoi tratamentul oncologic impus de către medicul de specialitate.

Tratamentul naturist se poate asocia în orice fază a bolii, indiferent de localizarea ei şi a vârstei pacientului, dar vine doar ca o completare a tratamentului medicamentos. Reţineţi: singur, tratamentul naturist nu aduce vindecarea.

Eugen Giurgiu

5

TERMINOLOGIE:

Carcinomul – este cancerul provenit din celulele de origine epitelială, adică cele care „căptuşesc” suprafeţe interne ale organismului. Cele mai frecvente apariţii: colon, plămâni, sâni.

Sarcomul – este cancerul care cuprinde celulele stratului din mijloc, care au rolul de susţinere în organism: oasele, ţesutul adipos (gras), ţesutul conjunctiv, muscular etc.

Limfomul – este vorba de cancerul care atinge ţesutul limfatic al sistemului imunitar. Este una din cele mai grave forme, mai greu de tratat şi cu extindere rapidă.

Leucemia – este cancerul măduvei osoase, al sângelui etc. La toate aceste denumiri se pot adăuga o serie de prefixe care definesc localizarea bolii:

Adeno – glande (adenocarcinom = carcinomul care cuprinde glandele)

Condro – cartilaj Eritro – globule roşii Hemangio – vas sanguin Hepato – ficat Lipo – ţesutul adipos Limfo – limfocit (globule albe)

Melano – celula pigmentară Mielo – măduva osoasă Nefro – rinichi Osteo – ţesut osos

Metastaza constă în pătrunderea celulelor canceroase în vasele limfatice sau sanguine de unde se pot împrăştia în tot organismul.

PLANTE MEDICINALE ÎN TRATAMENTUL CANCERULUI

Este firesc ca fiecare pacient să afle care este cel mai indicat tratament cu plante pentru această afecţiune. Nu se poate indica însă acelaşi tratament valabil pentru o grupă de pacienţi. Şi aceasta pentru că nu există doi oameni care să fie identici, nici măcar dacă sunt gemeni. Cum ar putea atunci să existe doi oameni total diferiţi, care să reacţioneze identic la acelaşi tip de tratament? ’

Problemele care se pun însă sunt mai complexe. Deşi, în general, s-a constatat efectul benefic al multor plante, nu se ştie cu exactitate cum va reacţiona fiecare organism în parte la administrarea unui anume tratament naturist, pentru că acest lucru depinde de foarte mulţi factori la rândul său: alimentaţie, stil de viaţă, posibilitatea de

asimilare a organismului respectiv, principiile active care acţionează etc.

Uneori este indicat şi un tratament cu mai multe plante în acelaşi timp, dar şi aici există foarte multe necunoscute. Nu se pot amesteca plantele oricum şi în orice cantitate. Vă voi da doar un exemplu: cruşinul este laxativ, dar dacă se amestecă cu afinul, care este unul dintre cele mai eficiente plante folosite împotriva diareei, atunci efectul laxativ se anulează, în funcţie de cantitatea plantelor şi de cantitatea de principii active pe care le conţine fiecare plantă în parte (lucru care este foarte dificil de stabilit şi depinde de foarte mulţi factori la rândul său – perioadă de culegere, uscare etc). Aceste exemple pot continua la infinit, pentru că, în unele cazuri, anumite principii active din anumite plante, în amestec cu altele, îşi vor anula efectele. În alte cazuri, prin asocierea a două plante, e posibil ca principiile active să-şi intensifice acţiunea.

Nu se cunoaşte însă cu certitudine ce cantitate de principii active există în fiecare plantă în parte, procent care diferă în cadrul

aceleiaşi plante în funcţie de perioada de vegetaţie în care este. Culeasă. Anumite principii active sunt prezente în cantitate mai mare dacă planta este culeasă în timpul optim, cu soare, şi uscată în condiţii ideale sau folosită în stare proaspătă.

Eu cred că cele mai eficiente preparate sunt cele care conţin alcool, pentru că alcoolul poate facilita dirijarea principiilor active din plante exact acolo unde este nevoie. La 15 minute după ingerare, aceste principii active se vor regăsi în sânge, iar sângele are posibilitatea să le transporte exact unde este nevoie de ele.

Cea mai bună metodă de a extrage cât mai multe principii active din plante este tinctura. Tincturile

acţionează mult mai eficient, fiind asimilate într-o cantitate mult mai mare. Prin infuzii şi decocturi se pierd o serie de principii active şi toate enzimele, în schimb prin tincturi acestea vor rămâne intacte şi vor acţiona mai eficient.

Există însă situaţii în care cea mai mică cantitate de alcool care se administrează în tratament este foarte nocivă (afecţiunile ficatului, pancreasului etc) şi atunci se va face o tinctură triplă, care este mult mai concentrată în principii active decât o tinctură simplă.

De asemenea, se pot face tincturi din cinci până la şapte plante, pentru că, prin însumarea principiilor active, efectul benefic este sporit. Care vor fi însă plantele cele mai indicate în fiecare caz în parte depinde de ce plante se pot face rost, de tipul afecţiunii şi de multe alte considerente. Sunt doar câteva aprecieri care trebuie cunoscute de cei care folosesc plantele medicinale în tratament.

Plante medicinale care se pot folosi în tratarea cancerului: afin, albăstrele, aloe, anason, angelică, anghinare, arnică, armurariu, bănuţi, brânca ursului, brânduşa de toamnă, brustur, busuioc, captalan, castan sălbatic, cătină, ceai chinezesc, ceai negru, ceai verde, ceapă, chimion, cimbru, cimişir, coada calului, coada şoricelului, drobiţă, dud, echinacea, gălbenele, genţiană, gheara mâţei, ghimbir, ginko biloba, ginseng rusesc, ienupăr, isop, isorel, lemn dulce, levănţică, lichen de piatră, limba boului, mărul lupului, mentă, mesteacăn, muşchi de piatră, năprasnic, negrilică, norocel, mei, orz verde, pătlagină, pătrunjel, pelin, pedicuţă, pufu- liţă cu flori mici, răchitan, revent, roibă, roiniţă, rostopască, rozmarin, salcie, saschiu, scaiete, schinduf, secară, silur, soc, soia,

 spânz, susan, tătănească, tuia, ţelină, traista ciobanului, troscot, turmenic, ulm, urzică, urzică moartă albă, usturoi, valeriană, vâsc.

MODUL DE FOLOSIRE AL PLANTELOR MEDICINALE

Praf. Plantele care se pot lua sub formă de praf se usucă, apoi se macină cu râşniţa de cafea şi unele (nu toate) se pot cerne cu sita fină, pentru a îndepărta părţile care nu s-au mărunţit bine. Se pune apoi dozată indicată cu un vârf de cuţit sau chiar cu o linguriţă sub limbă, unde se va îmbiba cu salivă. Se ţine 10 minute, apoi se înghite cu apă. Se administrează din patru în patru ore, întotdeauna pe stomacul gol, iar timp de cel puţin 15 minute, nu se mai consumă niciun aliment. Este una dintre cele mai eficiente metode de administrare. Problema este însă mai complexă decât pare, pentru că nu se pot lua sub formă de praf plantele care nu au fost spălate bine înainte de uscare şi care nu au fost uscate în uscătoare speciale, unde nu se pot contamina cu diferiţi germeni patogeni.

Se ştie deja că nu este indicat să se consume un fruct fără a-l spăla bine înainte, pentru că altfel, pot apărea anumite afecţiuni. Plantele medicinale cresc pe sol şi pot fi mai rău contaminate decât un fruct care creşte în copac. De asemenea, foarte multe plante nu se spală după ce se culeg Şi; de asemenea, nu sunt uscate în condiţii igienice (uscătoare specială), existând risdul de a se contamina chiar şi în timpul uscării; sâb al păstrării lor. În concluzie, trebuie folosite cu mare ateiiţife Sub această florină.

Tinctura triplă. Se prepară diptr-o parte plantă şi cinci părţi alcool de 70 grade. Se ţine timp de 15 zile „apoi se strecoară- Este bine să se facă din fiecare plantă separat. Se vor pune la prima tinctură, de exemplu, 250 g plantă şi 1250 ml alcool de 70 grade. După aceea, la tinctura astfel obţinută se vor adăuga din nou alte 50 g plante, obţinându-se tinctura dublă (aproximativ 50 ml – în funcţie de cât absorb plantele, pentru că nu toate absorb aceeaşi cantitate de lichid). După strecurare, se vor adăuga alte plante în aceleaşi proporţii, dar de această dată se va completa cu apă distilată, pentru că anumite plante au anumite principii active care se elimină la o cantitate mai

mare de alcool. Fiecare etapă presupune însă o perioadă de macerare de 15 zile, pentru că în

gospodărie nu există posibilităţi de percolare sau alte metode de a grăbi prepararea. De asemenea, este bine să se lase timp de şase zile la decantare. Soluţia obţinută după acest proces se va completa cu apă fiartă şi răcită (250 ml lichid care se va pune peste 50 g plantă). Se agită pe toată perioada foarte des (în afară de perioadele de decantare). Se obţine un concentrat (tinctură triplă) care este mult mai eficient decât tinctura simplă, deoarece conţine de şapte ori mai multe principii active decât tinctura simplă şi este deci mult mai eficient.

Plantele nu trebuie să fie prea tare mărunţite, pentru că acest lucru îngreunează filtrarea. În timpul decantării, se poate de asemenea pune eter-sau acid citric, pentru a îndepărta anumite reziduuri din tinctură, dar acest lucru nu este util, pentru că, odată cu eliminarea depunerilor, se vor îndepărta şi anumite substanţe active, importante pentru anumite tipuri de cancer.

Nu se pot prepara, din păcate, decât tincturi triple din fiecare plantă în parte, pentru că, dacă s-ar face din amestecuri, există riscul ca anumite substanţe prezente la o plantă să fie transferate în altă plantă în loc să se regăsească în tinctura finală. Care sunt plantele care se pretează la acest tip de preparat? Absolut toate plantele din care se pot face tincturi, adică marea lor majoritate.

Tincturile triple sau concentratele se vor putea administra în diferite diluţii, ceea ce va face posibil ca aceeaşi cantitate de alcool să transporte o cantitate de şapte ori mai mare de principii active şi să se poată folosi chiar şi în tratamentul ficatului şi al pancreasului. În general, se administrează aproximativ 5 ml de tinctură pe zi, din aceasta căreia eu îi spun concentrat, diluat.

În general, diluţiile se fac cu apă fiartă şi răcită. Un concentrat de 200 ml se poate dilua la un litru şi, în acest caz, cea mai eficientă metodă de administrare este să se ia câte 10 ml din diluţie de 3 ori pe zi. Ceea ce asigură administrarea a 6 ml de concentrat pe zi, o doză suficientă pentru orice tip de tratament.

Oricât ar fi însă de bine filtrată, orice tinctură din plante va lăsa depuneri. În mod normal, se poate păstra timp de doi ani, dar este mult mai activă în primele şase luni. Este bine ca în prima lună să se facă din minimum şase-nouă plante, ca ulterior să se folosească mai multe plante, pentru a nu se obişnui organismul cu acelaşi tratament.

Io

Cancerul – tratamente naturiste în general, nu există contraindicaţii şi tratamentul poate fi folosit perioade foarte lungi de timp dacă se folosesc mai multe plante şi acestea variază de la o lună la alta.

Atenţie însă la activitatea ficatului, care trebuie reglată şi menţinută sub control. Tratamentul nu trebuie să afecteze funcţiile hepatice normale.

Băi de plante. Se cunoaşte faptul că temperatura ridicată ajută la vindecarea afecţiunii. De aceea, este indicat ca băile să se facă la temperaturi mai ridicate, în funcţie de toleranţa organismului şi de starea inimii.

Plantele pentru baie: afin (frunze), alge marine, aloe, alun (frunze sau coajă), arin negru (scoarţă), boz (frunze sau rădăcini), brad (crengi sau cetină, conuri verzi), brusture (frunze sau rădăcină), cartofi (tuberculi fierţi), castan comestibil (coajă sau seminţe), castan sălbatic (frunze, flori, seminţe, coajă), castravete (fruct), căpşune (fructe sau frunze), cătină (frunze, coajă, fructe), ceapă (bulb sau frunze verzi), cerenţel (rădăcină), chimen (seminţe), cicoare (rădăcină, plantă, flori, seminţe), cimbrişor (plantă), cimbru (plantă), ciuboţica cucului (rădăcină, plante, flori), ciumăfaie (plantă, flori), coacăz

(frunze), coada calului (plantă), coada racului (plantă sau rădăcină), coada şoricelului (flori sau plantă), corn (frunze), creţuşcă (plantă), crin (bulb sau flori), dovleac (pulpă în special fiartă), dud (frunze sau coajă), fasole (păstăi verzi), fenic (seminţe), ferigă (frunze sau rizom), frag (frunze sau rădăcină), frasin (frunze), gălbenele (plantă sau flori), gorun (coajă), gutui (seminţe de fruct, frunze), hamei (conuri), iarbă grasă (plantă), iarbă mare (plantă), iasomie (flori), ienupăr (bace, cetină sau chiar ramuri), în (seminţe), jneapân (cetină sau ramuri), levănţică (flori), leuştean (plantă sau rădăcină), lichen de Islanda (plantă), liliac (flori sau frunze), limba mielului (plantă), lumânărică (flori sau plantă), mac (flori sau seminţe), măceş (flori, rădăcină, seminţe), măcriş de câmp (plantă), măghiran (seminţe), mărar (plantă sau seminţe), mentă (plantă), merişor (frunze), mesteacăn (frunze), muşeţel (flori), muştar alb (seminţe), nalbă (plantă sau rădăcină), nuc (frunze), nufăr alb (rizom), obligeană (rizom), osul iepurelui (plantă sau rădăcină), păpădie (plantă sau rădăcină), pătlagină (frunze, rădăcină, seminţe), pătrunjel (rădăcină sau frunze), pelin (plantă), pin (cetină, conuri), pir (rădăcină),

Eugen Giurgiu plop negru (muguri), podbal (frunze sau flori), porumbar (coajă, flori, fructe), revent (rădăcină), salată verde (plantă), salcie (frunze, ameţi sau coajă), salvie (plantă), scai vânăt (plantă), sfeclă (frunze, rădăcină), sânziene (plantă cu flori), soc (flori, coajă), stejar (coajă), sulfină (plantă), sunătoare (plantă cu flori), talpa gâştei (plantă), tătăneasă (frunze sau rădăcină), tisă (cetină), traista ciobanului (plantă), trandafir (petale de flori), trei fraţi pătaţi (plantă), trifoi (flori sau plantă), troscot (plantă), urzică (plantă, seminţe, rădăcină), volbură (plantă), zmeur (frunze).

Se pune o mână bună de plantă la fiert în 5 litri de apă. Plantele şi florile se pun în apă clocotită, apoi se acoperă pentru 15 minute şi se strecoară în cadă. Dacă este vorba

despre seminţe sau rădăcini, coajă, atunci se vor fierbe timp de 5-10 minute, după care se strecoară în cada de baie.

Băile se pot face zilnic şi este bine să dureze timp de 30 minute.

După baie, este bine ca pielea să fie unsă cu uleiuri, pentru a împiedica deshidratarea pielii, şi masată. Se pot folosi foarte multe uleiuri speciale, care se găsesc la în farmaciile naturiste. Fiecare din acestea au modul de folosire indicat în prospect.

Pe lângă plante, se mai pot face şi:

Băi cu miere. Datorită faptului că mierea are foarte multe vitamine, se pot adăuga la baia de plante şi 5-6 linguri de miere, care se va dizolva în cadă.

Băi cu lapte. În cada de baie se va pune 1 litru de lapte, care va ajuta de asemenea la întreţinerea pielii.

Oţet. Întrucât după fiecare baie este bine ca pielea să rămână acidă, pentru a nu se putea înmulţi microbii, se pot adăuga la o cadă de apă 200-300 ml oţet de mere şi miere. Acesta poate fi înlocuit cu suc de lămâie.

Tărâţe de grâu. Se pot adăuga la o cadă de baie în toate cazurile în care se prezintă uscăciuni sau diferite leziuni ale pielii. Se va face un săculeţ din pânză în care se vor pune 500 g de tărâţe de grâu. Se lasă apoi să curgă apa caldă peste ele şi se intră în cadă. Au un excelent efect de catifelare şi înmuiere a pielii.

PLANTE, FRUCTE Şi LEGUME BENEFICE

Afin (Vaccinum myrtylis). Se folosesc fructele sub formă de suc, din care se va bea zilnic câte 200 ml de 3 ori pe zi. Nu este indicat să se administreze atât timp cât pacientul suferă de constipaţie. Această problemă se poate rezolva cu laxative sau cu ulei vegetal din orice plantă (dovleac, grâu, soia, rapiţă etc). De asemenea, din fructele uscate se

poate obţine praf – în acest caz, se ia câte 1 linguriţă de praf fin (măcinat cu râşniţa de cafea), care se va ţine sub limbă, timp de 5 minute, apoi se înghite cu apă. Se poate face acest lucru de 3 ori pe zi. Se mai pot folosi cu succes siropul sau tinctura. În cazul tincturii, se va lua 1 linguriţă diluată cu 100 ml apă de 3 ori pe zi, cu 15 minute înainte de mesele principale.

Fructele ca atare se consumă câte 50-100 g pe zi, în cure de o durată cât mai mare. Cel mai bine este ca administrarea lor să se facă pe stomacul gol, cu 15 minute înaintea meselor.

Se pot folosi şi frunzele, sub formă de ceai: din 2 linguriţe de frunze mărunţite, fierte pentru 10 minute, în 250 ml apă. Se pot consuma 3 căni pe zi.

Substanţele care dau culoarea închisă acestor fructe, numiţi pigmenţi antocianici, acţionează împotriva cazurilor de leucemie, precum şi în cazul sarcoamelor, reticulosarcoamelor, mieloamelor etc. Cercetătorii de la Universitatea din Oslo au descoperit că aceste fructe pot limita răspândirea celulelor canceroase în special în localizarea pulmonară şi inhibă producerea metastazelor.

Albăstrele (Centaurea cyanus). Se folosesc în special în afecţiunile oculare, uneori în combinaţie cu alte plante. Este bine totuşi să se combine cu silur. Sub formă de praf interh; ’se ia câte 1 linguriţă de 4 ori pe zi. Acţiuni interne: antidiareic’, dfenor hepatic, dezinfectant, folosit mai ales în afecţiunile oculâ’rfe; dedarece este şi decongestiv.

Aloe (Aloe vera). Se ia 1,5 kg plantă în vârstă de’3-5 ani. Nu se udă timp de 7 zile şi se ţine la întuneric. Se rup apoi frunzele şi se spală. Se macină cu maşina de carne. Se adăugă 2,5 kg miere şi 3,5 kg vin roşu. Se pune totul într-un vas de culoare închisă sau se înveleşte bine, pentru a nu pătrunde lumina. Se ţitte timp de 5 zile. Se va lua apoi câte 1 lingură de 3 ori pe zi în prima săptămână, cu o oră înainte de mesele principale. Apoi, în funcţie de reacţia

organismului, se pot lua 2 linguri odată, de 3 ori pe zi. Se recomandă ca tratamentul să se urmeze timp de 6 săptămâni.

Apoi, 10 zile pauză, după care se poate relua cura. Este foarte eficientă pentru acţiunea de dezintoxicare a organismului.

Există şi în magazinele naturiste gel de aloe. Conform prospectului, acesta dizolvă tumorile şi este foarte util în tratamentul cancerului. În acest caz, se va lua conform indicaţiilor producătorului, întrucât se găseşte sub foarte multe forme de prezentare.

Anason (Pimpinella anisum). Este indicat mai mult ca infuzie sau praf ţinut sub limbă de 3 ori pe zi câte un vârf de cuţit. Este benefic în special în formele de cancer specific feminin, dar ajută şi la detoxifierea organismului, favorizând funcţionarea corectă a ficatului. Este util pentru cei care fac chimioterapie, ajutându-i să o suporte mai uşor. Se administrează sub formă de praf intern, 1 linguriţă de 4 ori pe zi. Se mai poate pune 1 linguriţă de plantă mârunţitâ la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 3 căni pe zi. Se foloseşte în special pentru drenarea ficatului şi în afecţiunile digestive.

Angelica (Angelica arhangelica). Se foloseşte în special în tratamente de lungă durată. Este socotită un antidepresiv puternic, utilă în afecţiunile respiratorii şi digestive pentru acţiunea ei antiseptică, un bun diuretic care ajută la eliminarea toxinelor din organism. Reface de asemenea apetitul şi ajută în afecţiunile nervoase, digestive, glandulare. Se pot folosi rădăcina, planta sau chiar seminţele. Se pune 1 linguriţă de plantă mărunţită în 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 3 câni pe zi. Dacă se folosesc seminţele, se pune 1 linguriţă la 250 ml apă şi se fierb

pentru 10 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 3 căni pe zi. Se poate folosi şi sub formă de praf. În uz extern, are acţiune astringentă slabă, dar este un bun tonifiant al refaceri pielii. Cea mai utilă formă de tratament este praful sau tinctură.

Anghinare (Cynara scolymus). Este benefică în special în afecţiunile hepatice, fiind un foarte puternic antiinfecţios. Se recomandă în ciroze hepatice de toate tipurile, este un depurativ puternic în special al vezicii biliare, ajutând la diminuarea colesterolului şi totodată un foarte bun stimulent al ficatului. Ajută şi la refacerea poftei de mâncare. 1 linguriţă de plantă mărunţită se pune în 250 ml apă clocotită. Se acoperă timp de 15 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 3 căni. Se poate folosi şi ca praf sau tinctură.

Armurariu (Silybum marianum). Se foloseşte tinctura – câte 3 linguriţe pe zi – fiind cea mai eficientă metodă de administrare. Este indicată în toate formele de cancer. Praful, care nu este aşa de eficient ca tinctura, se obţine din seminţe şi se ia câte 1 linguriţă de praf de 4 ori pe zi, cu 15 minute înaintea meselor. Nu se cerne. Este foarte important să se ştie că aceste seminţe se degradează extrem de repede, oxidându-se la câteva secunde de la măcinare. Se poate face şi o infuzie: se pune 1 linguriţă de seminţe măcinate în 250 ml apă, chiar când aceasta începe să clocotească. Se pot consuma 3 căni pe zi. Ajută la dezintoxicarea organismului, la lupta împotriva cancerului, etc. Se poate administra pe perioade şi mai lungi de timp. Este utilă pentru cei care fac chimioterapie, ajutându-i să o suporte mai uşor.

Arnica (Amica montana). Se foloseşte în special intern, pentru stimularea sistemului imunitar al organismului. Dar are şi acţiune antidepresivă, antiinfecţioasă, în special

pentru aparatul renal, respirator şi digestiv. Se poate folosi cu succes şi în cazul afecţiunilor cerebrale, cu acţiune directă împotriva sclerozei. În uz extern, este una dintre cele mai des utilizate plante, atât pentru acţiunea sa antibiotică puternică, cât şi pentru acţiunea de regenerare celulară. Cel mai bine se utilizează sub formă de tincturi sau concentrate, cu atenţie la acţiunea toxică. Se foloseşte în general numai în combinaţii.

Tinctura – se aplică sub formă de comprese pe ganglionii măriţi, ţinându-se minimum 4 ore (cel mai bine este noaptea). Are efecte antitumorale şi imunostimulente locale.

Bănuţi (Bellis perenis). Se va pune 1 linguriţă de plantă mă- runţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 3 căni pe zi, sau se foloseşte în diferite combinaţii. Se mai poate lua sub formă de praf, care se macină fin din plante uscate cu ajutorul râşniţei de cafea. Se pune sub limbă 1 linguriţă de praf, pentru 5 minute, apoi se înghite cu puţină apă. Se ia de 3 ori pe zi, cu 15 minute înaintea meselor principale. Este o plantă recomandată pacienţilor care fac chimioterapie.

Brânca ursului (Heracleum spondyllium). Se pun 1-2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă timp de 15 minute, apoi se strecoară şi se pot consuma în cursul zilei 3 căni. Se poate folosi şi sub formă de tinctură, praf sau concentrat. Se foloseşte în toate afecţiunile sferei genitale, prostată, ovare etc.

Are acţiune antispastică, calmantă, în special în cazul afecţiunilor genitale şi nervoase. Este un tonic general al întregului organism şi stimulent al imunităţii, ajută şi la vasodilatarea periferică, în special genitală. Seminţele se folosesc mai ales pentru afecţiunile din sfera cerebrală. În

uz extern, se pot folosi împachetări cu frunze proaspete, în special la pacienţii cu scleroză şi cancer al pielii. Nu se supradozeazâ, deoarece există riscul producerii unor alergii.

Brusture (Arctium lappa). Este antibiotic, antiinfecţios renal, depurativ uşor, bun diuretic, ajută în special la prevenirea cancerului şi la stimularea activităţii renale. Extern, are şi acţiune antivirală, antiinflamatoare şi cicatrizantă. În mod frecvent se foloseşte rădăcina. Se poate usca şi apoi se poate măcina şi transforma în praf – se pune câte un vârf de cuţit sub limbă pentru 15 minute, apoi se înghite cu puţină apă. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi. De asemenea, se poate pune 1 linguriţă de rădăcină mărunţită la 250 ml apă şi se fierbe timp de 5 minute. Se strecoară şi se pot consuma 2-3 căni pe zi. În uz extern, se poate folosi la spălături, comprese sau pansamente locale, cu cantitate dublă de plantă sau la cataplasme care se fac cu plantele rămase de la ceai puse în pansamente şi aplicate local. Se mai poate face o cremă cu unt, untură sau ulei, cu care se va putea unge local în cazul cancerului pielii. Se mai pot folosi şi frunzele, care au efecte foarte bune mai ales în cazurile de cancer ale pielii. Se pot pune unse cu puţin ulei sau cu vin. Se ţin în vin timp de 30 minute, apoi umede se vor aplica extern de 2-3 ori pe zi.

Busuioc (Ocium basilicum). Se administrează sub formă de ceai sau se face un sirop, care se ia de 2-3 ori pe zi. De asemenea, poate fi aplicat extern pentru comprese sau chiar cataplasme. Acestea ajută şi la distrugerea diferiţilor germeni patogeni. Este util pentru cei care fac chimioterapie, ajutându-i să o suporte mai uşor. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi. Are acţiune anti- depresivă, antiseptică intestinal, echilibrează activitatea endocrină, stimulează sistemul imunitar şi tonifică organismul.

Captalan (Petasites hibridus). Este o plantă care se

găseşte mai greu la magazinele naturiste, deoarece este foarte solicitată. Se foloseşte sub formă de capsule, conform indicaţiilor producătorului. Se mai poate utiliza rădăcina mărunţită, din care se pune 1 linguriţă la 250 ml apă şi se fiarbe timp de 5 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 3 căni pe zi. Poate să distrugă celulele

16

Cancerul – tratamente naturiste canceroase, fiind una dintre plantele antitumorale. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi. Este şi antispasmodic, astringent slab, regulator al tensiunii arteriale, vasodilatator.

Castan sălbatic (Aesculus Hippocastanus). Se folosesc coaja de la fructe sau de pe ramuri tinere şi mugurii neîmbobociţi. Se face o tinctură din care se dă maximum 10 picături în cursul unei zile, preferabil cu alte tincturi în amestec. Este utilă în cazurile în care există probleme circulatorii la diferite nivele şi se doreşte refacerea vaselor de sânge.

Cătină (Tamarix ramosissima). Este indicat în special uleiul de cătină. Intern, se iau 30 picături de 3 ori pe zi. Extern, are un puternic rol cicatrizant. Se pot folosi preparatele cu ulei de cătină, care există la toate magazinele naturiste. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi. Stimulează capacitatea de apărare a organismului, este utilă în cazurile în care se face chimio sau radioterapie, este hipoglicemiant cu acţiune slabă, utilă însă şi în afecţiunile genitale şi pentru regenerarea ficatului. Are, de asemenea, o puternică acţiune tonică şi de regenerare a întregului organism.

Ceai chinezesc. Se recomandă 2-3 căni pe zi. Ajută în special la eliminarea toxinelor şi în lupta cu celula canceroasă, contribuind la refacerea organismului.

Ceai negru. Conţine quercitină, care nu dă voie celulelor canceroase să se înmulţească. Protejează organismul de efectele muta- gene şi cancer. Se pune 1 linguriţă de ceai

negru la 250 ml apă rece şi se lasă de seara până dimineaţa. Se strecoară şi se pot consuma 3 căni pe zi.

Ceai verde. Se recomandă 2-3 căni pe zi. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi. Se foloseşte mai ales în cazurile în care este asociată obezitatea şi când se doreşte o eliminare mai rapidă a toxinelor.

Chimen (Carum carvi). Se poate administra intern, în ceai, combinaţii de mai multe ceaiuri, supe, sau sub formă de praf (se pune sub limbă câte un vârf de cuţit de seminţe). Se poate, de asemenea, utiliza şi extern, aplicând praf de chimen pe răni pentru cicatrizare. Se foloseşte în toate afecţiunile digestive, la orice nivel, atât pentru eliminarea toxinelor din organism, cât şi pentru reglarea digestiei.

Cimbru (Tymus vulgaris). Se pun 1-2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi

se strecoară. Se pot consuma 3 căni pe zi. Se poate folosi şi praf, tinctură, concentrat sau oţet. Intern, este antifungic, antiseptic respirator, digestiv, inclusiv la nivelul intestinal sau al ficatului, expectorant şi stimulator al leucocitozei, foarte util în bolile infecţioase. Extern, este antibacterian, antifungic calmant, cicatri- zant, şi ajută la stimularea circulaţiei periferice. Oţetul se poate aplica în cazul mâncărimilor, iar alcoolul se foloseşte la refacerea nervilor periferici şi în multe alte afecţiuni.

Cimişir (Buxus sempervirens). Se recoltează 200-300 g de crenguţe, care se mărunţesc, apoi se pun într-un borcan cu capac, împreună cu alcool de 70 de grade. Se ţin timp de 15 zile, agitând des borcanul. După această perioadă se strecoară. Se va lua câte 1 linguriţărde tinctură diluată cu 100 ml apă, de 3 pri pe zi. Are un gust rău, dar este foarte eficientă. Acţionează ca inhibitor al celulei canceroase.

Efectele încep să se simtă încă din primele zile de tratament. Se poate folosi la tratarea cancerului pielii, al vezicii urinare, cancerul renal, de colon, etc.

Coada calului (Equisetum arvense). Se pune 1 linguriţă de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă timp de 15 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 3 căni pe zi, sau se foloseşte în diferite combinaţii. Se mai poate lua sub formă de praf, care se macină fin din plante uscate, cu ajutorul râşniţei de cafea. Se pune sub limbă pentru 5 minute, apoi se înghite cu puţină apă. Se ia de 3 ori pe zi, cu 15 minute înaintea meselor principale. Are un efect antiacid puternic, distruge streptococul auriu şi hemolitic. Extern, se poate folosi la distrugerea Chlamydia trachomatis, având şi efect antiinflamator.

Se poate folosi şi mai concentrat (dublu), atât intern cât şi sub formă de cataplasme externe calde, sau băi, care sunt utile în toate cazurile de cancer. Este planta care este indicată cel mai des pentru remineralizarea organismului şi este poate una dintre cele mai utile în curăţarea organismului de toxine.

Coacăze negre sau roşii (Ribes nigrum). Se culeg fructele în iunie-iulie, se consumă în stare proaspătă câte 100 g pe zi, în cure de cât mai lungă durată. Se pot folosi în lipsă chiar şi fructe uscate şi măcinate, luate sub formă de praf. Şi frunzele se pot face praf, din care se ia câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi – se ţin sub limbă 5 minute, apoi se înghit cu apă. Se iau doar înaintea meselor. Substanţele care dau culoarea închisă fructelor – pigmenţii anto-

 cianici – au un puternic efect benefic în cazul leucemiei, sar- coamelor, reticulosarcoamelor, mieloamelor şi nitor forme de cancer. De asemenea, ajută la dispariţia fenomenelor nedorite în timpul tratamentului cu citostatice. În uz extern, se fierb frunzele timp de 5 minute, apoi se pun între pânze şi se

aplică pe tumoare. Tratamentul este util şi în adenopatii.

Coada şoricelului (Achillea millefolie). Se pun 1-2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se consumă 2-3 căni pe zi. Cele mai indicate sunt florile. Este antialergică, cicatrizantă în special gastric şi intestinal, tonică digestiv, utilă şi în cazul afecţiunilor din sfera genitală. Se poate folosi şi sub formă de praf, tinctură sau concentrat. Extern, este şi antiinfecţioasă, antiinflamatoare şi cicatrizantă.

Drobiţa (Genista tinctorlă). Este mai utilă folosirea ei sub formă de praf: se pune 1 linguriţă de praf sub limbă pentru 15 minute, apoi se înghite cu puţină apă. Se face acest lucru de 3 ori pe zi. De asemenea, se poate pune 1 linguriţă de plantă la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 3 căni pe zi.

Se poate face, de asemenea, o tinctură, din 50 g plantă mărunţită la 250 ml alcool alimentar de 70 de grade. Se ţine apoi 15 zile, agitând des pentru a se putea extrage principiile active din plantă. Se strecoară şi se pune în sticluţe de capacitate mai mică. Se va lua câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi, cu 15 minute înaintea meselor, diluată cu 100 ml apă. Este foarte eficientă în toate afecţiunile tiroidiene. Ajută la eliminarea nodulilor tiroidieni.

Dud (Morus alba). Am trecut această plantă pentru că este foarte utilă în cazul în care apare ascita, lucru foarte frecvent în afecţiunile grave. Se va folosi coaja de la rădăcină, proaspăt recoltată sau uscată. Se pun 2-4 linguri la 500 ml apă şi se fierb până scade lichidul la jumătate. Se consumă 2-3 căni de ceai pentru eliminarea apei.

Echinacea (Echinacea angustifoliă). Se găseşte la orice magazin naturist sau farmacie şi se va folosi conform indicaţiilor producătorului. Este una dintre cele mai eficiente plante care ajută la întărirea imunităţii organismului. Are şi acţiune antibiotică, bacteriostatică, antivirală, depurativă şi analgezică. Extern, este

un antiseptic care stimulează imunitatea locală şi un foarte bun cicatrizant.

Gălbenele (Callendula officinalis). Se indică folosirea florilor, din care se va face un ceai: 2 linguriţe de flori mărunţite se vor pune în 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se foloseşte în special în afecţiunile de stomac, intestine, piele, renale etc. În unele cazuri se poate folosi tinctură simplă sau în diferite diluţii. Extern, se recomandă unguentul pentru piele.

Genţiana (Gentiana asclepladeă). Este antidepresivă, anti- hemoragică, favorizează asimilaţia şi se remarcă îndeosebi prin acţiunea de tonic digestiv şi hepatic. Se poate lua sub formă de pulbere şi se indică în toate afecţiunile creierului sau digestive, inclusiv hepatice. Se mai poate lua sub formă de tinctură sau macerat la rece: 1 linguriţă de rădăcină mărunţită pusă în 250 ml apă şi lăsată la temperatura camerei pentru 6-8 ore. Se strecoară, apoi se pot consuma 2-3 căni pe zi – de preferat, pe stomacul gol.

Gheara mâţei (Uncaria tomentosa). Se vor lua 2400 mg în două doze pe zi, conform indicaţiilor producătorului. Această plantă ajută organismul să facă faţă mai uşor tratamentelor medicamentoase. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi.

Ghimbir (Zinghiber officinalis). Se foloseşte rădăcina, măcinată fin. Se poate lua câte un vârf de cuţit de praf care se va pune sub limbă pentru 15 minute, apoi se înghite cu apă. Se poate, de asemenea, folosi la diferite preparate culinare. Este foarte indicat celor care au greţuri şi vărsături în urma tratamentului. Este util pentru cei care fac chimioterapie, ajutându-i să o suporte mai uşor.

Ginko-biloba. O plantă foarte eficientă, de la care se folosesc frunzele sub formă de praf sau din care se face

tinctură. Este renumită pentru efectele deosebite pe care le are în afecţiunile craniene de toate tipurile. Se poate lua pe perioade lungi de timp. Se administrează conform indicaţiilor producătorului. În cazul în care aveţi praf de frunze, se pot face concentrate sau tincturi foarte eficiente.

Ginseng rusesc. Ajută atât la întărirea imunităţii, cât şi la refacerea celulară. Se foloseşte conform indicaţiilor producătorului. Din rădăcină se pot face tinctură, concentrate sau se poate lua şi sub formă de praf.

Hrean (Armoracia rusticona). Este foarte indicat pentru cancerul pulmonar sau ale organelor aparatului respirator. Se rade 1 kg de rădăcină şi se amestecă cu 1 kg de miere polifloră. Timp de 10 zile se amestecă cu o lingură de lemn, apoi se poate administra. Înainte de administrare, se va amesteca din nou de fiecare dată. Se va lua în fiecare dimineaţă câte 1 lingură din preparat, apoi se bea un ceai, în funcţie de tipul de cancer.

Ienupăr (Jenuperus comunis). Este util în toate formele de cancer. Se face o cură care va începe prin înghiţirea în prima zi a 4 bace de ienupăr mărunţite în gură apoi înghiţite cu puţină apă. Se va putea apoi adăuga în fiecare zi câte 1 bacă suplimentar, până se va ajunge la 15, după care se scade zilnic câte una, până se va ajunge din nou la 4. Este unul din mijloacele cele mai eficiente de curăţare a organismului, fiind un diuretic puternic, dar, din păcate, nu se poate aplica celor cu leziuni la rinichi. Are acţiuni antifermentative, antiseptice. Se poate folosi atât în tratamentul afecţiunilor intestinale, hepatice sau digestive, cât şi în cazurile de ascită.

Isop (Hyssopus officinalis). Se poate folosi sub formă de pulbere, infuzii (1-2 linguriţe la 100 ml apă rece ţinute timp de 8 ore, apoi se strecoară şi aceleaşi plante se pun cu alte 100 ml apă clocotită. Se acoperă până se răceşte şi se

strecoară peste infuzia obţinută anterior), din care se pot consuma 3 căni pe zi. Sub formă de praf, se pune câte 1 linguriţă sub limbă pentru 5 minute, apoi se înghite cu puţină apă. Se face acest lucru de 3 ori pe zi, cu 15-30 minute înaintea meselor principale Se foloseşte ca antidepresiv, tonic al sistemului respirator, antispastic şi în special în afecţiunile din sfera aparatului respirator sau intestinal. Ajută la întărirea pereţilor capilarelor. Extern, este antiseptic şi cicatrizant, foarte util în afecţiunile pielii.

Isorel. Este un produs din vâsc sub formă de injecţii care se găseşte în farmacii şi este indicat în toate formele şi localizările cancerului.

Lemn dulce (Glycyrriza echinata). Se poate lua sub formă de praf, câte un vârf de cuţit pus sub limbă pentru 5 minute, apoi înghiţit cu apă. Se foloseşte în toate formele de cancer, ajutând chiar la distrugerea celulei canceroase şi la prevenirea multiplicării celulelor canceroase. Este indicat şi în cazurile dereglărilor endocrine. Se poate folosi şi în diferite combinaţii. Se mai poate

pune 1 linguriţă de lemn dulce la 250 ml apă clocotită, se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 3 căni pe zi. Lemnul dulce are proprietatea de a ameliora rapid şi vizibil starea generală a bolnavului. Este unul dintre cele mai simple tratamente şi care se poate aplica în toate formele de cancer.

Levănţică (Lavandula angustifolia). Se poate folosi intern, de sine stătătoare sau în combinaţii la diferite ceaiuri. Extern, se poate folosi sub formă de compresă, cataplasmă, ulei de baie, în diferite preparate cu rol de calmare a durerii etc. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi.

Lichen de piatră (Cetraria islandica). Se ia 1 linguriţă de praf cu 15 minute înainte de fiecare masă de 3 ori pe zi, în special de cei care urmează un tratament cu raze. Este o

plantă care absoarbe o serie de efecte nocive ale razelor. Extern, se poate umple o periniţă cu praf şi se aplică local. Este una dintre cele mai eficiente plante care se poate folosi împotriva radiaţiilor. Este utilă pentru cei care fac chimioterapie, ajutându-i să o suporte mai uşor. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi. Se poate administra în toate bolile canceroase. Stimulează secreţia pancreatică, fluidifică secreţiile bronhice, acţionează ca emolient şi calmant al aparatului respirator, antispastic pulmonar. Se recomandă cu precădere în bolile pulmonare. Este şi antibiotic. Se poate administra şi în afecţiunile ficatului, ale splinei, intestinului gros, în cazurile de anorexie, nefrite etc.. Calmează, de asemenea, stările de vomă.

Limba boului (Anchusa officinallis). Cel mai eficient este tratamentul cu tinctură. Se va face din întreaga plantă, inclusiv rădăcina. Se pun 50 g de plantă mărunţită (preferabil proaspătă, dar merge şi uscată) la 250 ml alcool alimentar de 70 de grade. Se ţin timp de 15 zile agitând des, după care se strecoară. Din tinctura astfel obţinută se va lua câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi, diluată în 100 ml apă. Se poate macera planta şi în vin: 20 g plantă la un litru de vin, la care se adaugă şi 100 g de miere de albine. Se ţine 8 zile, apoi se strecoară. Se va lua câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi. Se poate folosi pentru orice formă de cancer. O altă reţetă: se ia 1,5 kg plantă întreagă, recoltată proaspăt, sau numai rădăcină proaspătă trecută prin maşina de tocat carne. Se pune apoi într-un borcan peste care se toarnă 3,5 1 vin roşu şi 2,2 kg miere de salcâm. Se amestecă totul numai cu lingura de lemn. Se închide borcanul ermetic. Se ţine apoi timp de 8 zile la loc întunecos,

 amestecând de 2 ori pe zi cu lingura de lemn. Se strecoară apoi în sticle de un litru, închise la culoare, şi care se vor ţine la frigider închise ermetic. În primele 5 zile, se ia de 3 ori pe zi, câte o

linguriţă cu 2 ore înainte de mese, după aceea de 3 ori pe zi, câte 1 linguriţă cu 1 oră înaintea mesei. În cazul cancerului, a paraliziilor, a maladiei Parkinson etc., este de dorit să se facă acest tratament minimum 2 luni.

Mentă. (Mentha piperita). Se poate folosi mai ales în afecţiunile digestive sau în diferite combinaţii cu alte plante. Se poate face oţet sau tinctură şi se poate folosi extern, mai ales unde există şi afecţiuni cu mâncărimi de piele. Este un slab analgezic, reglează digestia şi împiedică senzaţia de vomă.

Mesteacăn (Betula verrucosa). Poate combate cu mare succes bolile renale şi de asemenea o serie întreagă de infecţii ale aparatului uro-genital. Se pun 2 linguriţe de frunze bine mărunţite de mesteacăn la 250 ml de apă clocotită. Se acoperă 20 de minute şi se strecoară. Se adaugă obligatoriu un vârf de cuţit de bicarbonat de sodiu alimentar. Se lasă apoi 6 ore şi abia atunci se poate consuma. Cu 4 linguriţe de plantă preparate identic, se obţine un ceai concentrat care se poate consuma în cursul zilei. Este un foarte bun diuretic, în plus are capacitatea de a elimina acidul uric, colesterolul în exces şi multe alte toxine. Pentru aceste efecte deosebite este indicat în: afecţiuni renale, vezicale, chiar calculozâ renală (în combinaţie cu coada racului în acest caz), scleroză, afecţiuni cardiace, diabet, cancer. În plus, este un antiinflamator cutanat şi articular, putând fi folosit cu succes la artroze, reumatism, hipertensiune, edeme cardiace, boli de ficat, dereglări uremice. Foarte important este faptul că distruge stafilococul auriu, fiind deci şi un excelent antibiotic.

Muşchi de piatră (Cetraria islandica). Se indică în special în cancerul aparatului respirator. Se pot bea 3 ceaiuri pe zi. Este util pentru cei care fac chimioterapie, ajutându-i să o suporte mai uşor. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi.

Năprasnic (Geranium robertiarum). Timp de 6 luni de zile

se poate lua câte 1 linguriţă de praf de 3 ori pe zi, puse sub limbă şi înghiţite apoi, 5 minute, cu apă. Se administrează cu 30 minute înainte de mesele principale. Mai are efect afrodiziac, astringent, antidiareic, revigorator puternic, tonic general. În uz extern, este antiviral, astringent şi cicatrizant. Cel mai eficient este însă sucul

23

proaspăt, din care se vor lua 6 linguriţe pe zi. Este una dintre cele mai puternice plante antitumorale, datorită conţinutului de germaniu.

Negrilică (Nigela sativa). Preparatul Baraka se foloseşte conform indicaţiilor producătorului. Este util pentru cei care fac chimioterapie. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi.

Norocel (Sedum telephium). Se face o tinctură din 50 g rădăcină de norocel, peste care se pun 250 ml alcool alimentar de 70 de grade. Se agită zilnic, timp de 15 zile. După această perioadă, se strecoară. Se va lua câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi din această tinctură, înainte de cele 3 mese principale. Se poate folosi împotriva oricărei forme de cancer.

Orz (Hordeum vulgare). Sucul proaspăt obţinut din tulpinile acestei cereale este un remediu de primă mână contra diferitelor forme de leucemii şi cancere. Se pune într-o tăviţă de plastic un strat de pământ de flori, netratat chimic, cu o grosime de 2-3 cm, şi se însămânţează seminţe de orz la distanţe mici, de 1-2 cm. Se pune tăviţa pe pervazul ferestrei şi se udă la interval de 2-4 zile. În câteva săptămâni, orzul va da mlădiţe. Când acestea ajung la 15-20 cm, se recoltează prin tăiere. Restul se lasă, pentru că vor mai răsări de două-trei ori mlădiţe. Se spală bine, apoi se dau prin maşina de tocat. Tocătura obţinută se pune în storcătorul de fructe şi se obţine sucul. Se administrează în cure de 60 zile, timp în care este bine să se ia 50 ml de 3 ori pe zi, înaintea meselor principale.

Pătlagina (Plantago lanceolata). Avicena recomanda încă

din primul secol al erei noastre frunzele de pătlagină ca mijloc de vindecare a hemoragiilor, a tumorilor, a ulcerului cronic, inflamarea ochilor, afecţiuni hepatice, renale, afecţiuni gastrointestinale, afecţiuni respiratorii superioare, infertilitate etc. Seminţele se folosesc pentru dizenterie, diaree, ulcer gastric, tumori intestinale, diabet, infertilitate masculină şi feminină. Se spală bine câteva frunze crude, se mărunţesc, apoi se pun la fiert cu 250 ml apă şi 1 lingură de miere. Se iau din acest preparat 2-3 linguri de mai multe ori pe zi în cazul afecţiunilor stomacului, intestinelor, colite, colici. Se păstrează în vas închis etanş. Tot pentru afecţiunile descrise mai sus, se pot pune 3 linguriţe de plantă mârunţită în 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 8 ore şi apoi se strecoară. Se ia câte 50 ml înainte de fiecare masă. Este indicat în toate problemele intestinale şi stomacale, în special atunci când se iau

Se poate folosi şi sucul, luat câte 1 lingură cu 15 minute înainte de mesă. Pentru iarnă, acest suc se poate păstra dacă se amestecă cu alcool în cantităţi egale.

În uz extern, se foloseşte planta proaspătă, spălată şi apoi strivită cu o sticlă pe o suprafaţă de lemn, care se aplică pe răni şi se pansează pentru 24 ore. Este bine să fie pusă alternativ cu rostopască. Intern, se face infuzie şi din plantă proaspătă, în special din pătlagina îngustă.

Pentru calmarea durerilor, se va pune 1 lingură de seminţe la 100 ml apă fierbinte şi se lasă timp de 30 minute la infuzat. Se ia câte 1 lingură cu 30 minute înaintea meselor principale. Este foarte bună în cazul durerilor stomacale, intestinale etc., sau în cazurile de gastrită, ulcer etc. Tratamentul se recomandă şi în terapia cu citostatice.

În cazul afecţiunilor pulmonare, se pune 1 lingură de frunze uscate şi mărunţite la 250 ml apă şi se fierbe timp de 10 minute. Se acoperă şi se lasă timp de 12-24 ore. Se

strecoară şi se poate lua câte 1 lingură de 3 ori pe zi, cu 15 minute înaintea meselor.

În afecţiunile renale, hepatice, este bine să se folosească atât praf de frunze, cât şi seminţe. Se pune câte 1 lingură din fiecare la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 12 ore, apoi se poate consuma. Sau se poate fierbe timp de 20 minute, apoi strecura. Se pot consuma 3 căni pe zi.

Dacă este vorba despre afecţiuni ale pielii, se va pune suc de pătlagină amestecat cu ceai din flori de coada şoricelului şi se tamponează de mai multe ori pe zi.

Pătrunjel (Petroselium crispus). Este indicat să se consume zilnic în special frunzele verzi, crude sau sub formă de suc. Este foarte util mai ales în afecţiunile în care există şi o dereglare glandulară. Se pot lua câte 2 linguriţe de suc de 3 ori pe zi, preferabil combinat cu suc de morcovi, devenind astfel mai activ.

Pedicuţă (Lycopodium clavatum). Se pune 1 linguriţă de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se poate folosi în special la afecţiunile ginecologice, testiculare, hepatice. Se poate folosi singură sau în diferite combinaţii. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi.

Pelin (Artemisia absinthum). Se recomandă sub formă de pulbere, macerat la rece sau infuzie, tinctură sau concentrat. Este un bun antiinflamator al mucoasei digestive sau intestinale, favo

rizează secreţia biliară, iar în doze mai mari este util în afecţiuni feminine, putând provoca ciclul menstrual. Stimulează imunitatea şi activitatea cerebrală. Extern, se foloseşte mai ales în cazurile candidozelor, fiind şi un antiinflamator.

Pufuliţă cu flori mici (Epilobium montana). Se poate folosi sub formă de pulbere, tinctură, concentrate, în cancerul

genital, atât la femei cât şi la bărbaţi, în cel renal, urinar etc. Se va folosi în cure de lungă durată, de 3-6 luni.

Răchitan (Lythrum salicaria). Se vor consuma zilnic câte 3 căni de ceai, în care se vor pune şi 20 de picături de tinctură – poate fi îndulcit cu miere polifloră după gust. În acest fel, se cumulează efectele râchitanului cu cele ale mierii, fiind foarte eficient în special în fazele de început ale bolii tumorale. Se face un tratament susţinut în aceste cazuri, de 6 săptămâni, cu 2 săptămâni de pauză, după care se poate relua. Ajută la inhibarea dezvoltării maligne a ţesuturilor – practic, opreşte evoluţia bolii. Studii efectuate în Canada au arătat că acidul elagic din această plantă împiedică vascularizarea tumorilor şi chiar degradează reţeaua de vase care hrăneşte şi permite dezvoltarea tumorii. În cancerul pielii se poate aplica local plantă proaspătă, strivită sau chiar transformată în pastă cu ajutorul maşinii de tocat carne şi apoi amestecată cu argilă de diferite culori. Aceasta se aplică pe un pansament şi apoi se pune pe locul afecţiunii. În funcţie de toleranţa individuală, se poate păstra această cataplasmă 2 ore. Se poate face de 2-3 ori pe zi. Are un foarte puternic efect cicatri- zant şi ajută extrem de bine la vindecarea afepţiunii. În lipsă, se poate folosi praf din plantă uscată, în amestec cu argilă. La fel de eficientă este şi tinctură cu argilă, care se ţine tot 2 ore, aplicată de mai multe ori pe zi. Se poate, de asemenea, face cataplasmă cu planta uscată şi infuzată.

Revent (Reum palmatum). Se pisează 100 g de rădăcină de revent, apoi se macină cu râşniţa de cafea şi se cern. Se pun apoi în borcane cu capac, care se ţin la rece. Se va pune apoi într-un bol 1 linguriţă, care se va amesteca cu sucul obţinut de la o jumătate de lămâie şi 1 linguriţă de miere. Se amestecă bine toate acestea şi se consumă zilnic de 3 ori pe zi înainte cu 15 minute de mesele principale. Se administrează acest tratament o perioadă de 3 săptămâni,

urmate de o pauză de 7 zile, după care se repetă.

Roibă (Rubia tinctorium). Se poate lua sub formă de praf, obţinut din planta uscată cu râşniţa de cafea: câte o jumătate de linguriţă pus sub limbă pentru 5 minute, apoi înghiţit cu apă.’Praful se poate folosi şi în uz extern. În cazul în care se foloseşte ceai, se pun 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se lasă apoi 15 minute şi se strecoară. Intern, se pot consuma 3 căni; extern, se pot pune comprese de mai multe ori pe zi. Este o plantă foarte eficientă în special în cancerul renal, ajutând la refacerea şi curăţarea rinichiului. Este utilă pentru cei care fac chimioterapie. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi.

Roiniţa (Mellisa officinalis). Se indică în bolile care afectează ficatul, aparatul digestiv, sistemul nervos sau chiar creierul. Se pun 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 2-3 câni pe zi, preferabil în combinaţie cu alte plante.

Rostopască (Chelidonius majus). Cea mai bună este rosto- pasca verde. Se culege şi se pune pe rana formată de cancer sau pe locul unde există tumoarea. Se aplică apoi un pansament peste această plantă şi se lasă timp de 24 ore. Se spală apoi local cu ceaiuri din plante şi se aplică o altă plantă proaspătă. Înainte de aplicare, plantele trebuie spălate, apoi zdrobite pe un lemn cu ajutorul unui sucitor sau chiar o sticlă. Se pot aplica alternativ, o zi rostopască şi o zi pătlagină. Se pot aplica şi sub formă de praf, dar proaspătă este mai eficientă.

De asemenea, se poate pune o jumătate de linguriţă de plantă proaspătă sau uscată la 500 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se bea pe parcursul unei zile întregi. Se poate folosi şi în diferite preparate, în amestec. Este anti- bacteriană, antitumorală,

antiseptică, antispastică, calmantă, tonică în afecţiuni cardiace etc. Extern, are efect cicatrizant, antibiotic, antiinflamator. Se mai poate folosi tinctura, din care se vor lua câte 50 picături de 4 ori pe zi, de preferinţă înaintea meselor. Are efecte antitumorale, dar cea mai importantă acţiune a sa este stimularea ficatului şi accelerarea proceselor depurative.

Rozmarin (Rozmarinus officinalis). Se poate folosi tinctura sau extractul, care se găsesc la toate farmaciile naturiste. Se va lua conform indicaţiilor producătorului. Se pot, de asemenea, pune 50 g de plantă mărunţită (preferabil proaspătă, dar merge şi uscată) la 250 ml alcool alimentar de 70 de grade. Se ţine timp de 15

zile agitând des, după care se strecoară. Din tinctură astfel obţinută se va lua câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi, diluată în 100 ml apă. Planta se poate şi macera în vin: 20 g plantă la un litru de vin, la care se adaugă şi 100 g de miere de albine. Se lasă 8 zile, apoi se strecoară. Se va lua câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi. Se poate folosi la orice formă de cancer. Este un stimulent general al organismului şi al circulaţiei periferice. Se poate folosi şi în afecţiunile cerebrale, pentru că activează circulaţia cerebrală. De asemenea, ajută la mărirea secreţiei biliare. Extern, este un antiseptic, cicatrizant şi stimulent al circulaţiei.

Salcie (Salix alba). Se pun 2 linguriţe de coajă mărunţită la 250 ml apă şi se fierb timp de 10 minute. Se strecoară. Se indică folosirea acestei plante pentru acţiunea ei puternic antiinfla- matoare şi în special pentru calmarea durerilor. Este indicată îndeosebi în cancerul vezicii urinare. Se mai poate lua sub formă de praf, câte un vârf de cuţit tinut sub limbă timp de 5 minute, apoi înghiţit cu puţină apă. Extern, se pot pune comprese calde cu ceai, pentru calmarea durerilor. Este un antitrombotic puternic, tonic şi

sedativ nervos.

Saschiu (Vinca roşea). Se pune linguriţă de plantă mărunţită la 250 ml apă şi se fierbe timp de 5 minute. Se strecoară. Se pot consuma 3 căni pe zi. S-a folosit mult timp şi în medicina clasică, dar s-a renunţat acum la el şi s-a optat pentru medicamentele de sinteză, care sunt mai uşor de obţinut. Se poate folosi şi sub formă de tinctură – 1 linguriţă de 3 ori pe zi. Are efect de stimulare a circulaţiei sangvine, putând fi folosit şi ca antitumoral în afecţiunile canceroase la diferite organe interne. Din această plantă se produc o serie de medicamente anticancerigene (vimblastina şi vincristina), folosite în multe forme de cancer cu diferite localizări. Are şi efect antiinflamator. Se poate lua şi sub formă de praf.

Scaiete (Onopordon acanthium). Este un antitumoral care se poate folosi cu succes mai ales în cancerul pielii. Se administrează sub formă de praf în cazul rănilor umede şi sub formă de ceai în cazul rănilor uscate. Este util pentru cei care fac chimioterapie, ajutându-i să o suporte mai uşor.

Schinduf (Trigonela foenum graecum). Se folosesc seminţele sub formă de pulbere, sau se pune 1 linguriţă de pulbere la 100 ml apă pentru 8 ore, apoi se strecoară şi peste plante se mai pun 100 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 30 minute, apoi se stre

 coară peste macerat şi se pot consuma câte 2-3 căni pe zi. Ajută la stimularea activităţii pancreatice, fiind un anabolizant puternic, antiinflamator şi cicatrizant, stimulând procesele de regenerare din organism. Extern, este un bun antiinflamator.

Secară (Secale cereale). Sub formă de seminţe încolţite, suc din mlădiţe tinere este foarte utilă în toate afecţiunile de cancer şi mai ales atunci când este perturbat metabolismul. Se fierb boabele până se înmoaie, apoi se

consumă şi lichidul şi boabele, câte 100 g pe zi. De asemenea, se poate folosi germinat, tot câte 100 g pe zi.

Silur (Euphrasia rostkovina). Este una dintre plantele cele mai eficiente, care se foloseşte în afecţiunile oculare împreună cu albăstrele, de regulă, şi eventual chiar cu pătlagină. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi.

Soc (Sambucus nigra). Fructele de soc se găsesc în toate magazinele naturiste, sub formă de extract hidroalcoolic. Se administrează acest preparat conform prospectului. Pigmenţii antocianici au un efect excepţional în leucemii, cancere de toate felurile, în plus au un efect de dezintoxicare, necesar în toate formele de cancere.

Susan (Mycelis muralis). Se folosesc seminţele de susan, care sunt un bun supliment de hormoni şi care reglează activitatea glandelor din organism. Se pot lua măcinate, sub formă de praf pus sub limbă. Se ţin pentru 5 minute, apoi se înghit cu apă.

Tătănească (Symphytum officinalis). Se pune 1 linguriţă de rădăcină mărunţită la 250 ml apă şi se fierbe timp de 5 minute, apoi se strecoară. Se iau câte 3 căni pe zi, pentru efectul ei emo- lient, cicatrizant, antihemoragic, decongestiv, calmant. Regenerează mucoasa stomacului, a aparatului respirator şi are şi acţiune antitumorală, fiind şi un bun tonic al întregului organism. Sub formă de praf se pune pe rănile externe.

Traista ciobanului (Capsela bursa pastoris). Se pun 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se poate folosi mai ales atunci când există şi o hemoragie sau o afecţiune a inimii. Este un astringent puternic, reglează tensiunea arterială, este şi antihemoragic uterin şi antitumoral. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi.

Troscot (Polygonum aviculare). Se pun 2 linguriţe de

plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se poate folosi la calmarea durerilor şi mai ales în cancerul osos sau al aparatului renal. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi.

Turmenicul. Se foloseşte conform indicaţiilor producătorului. Este util pentru cei care fac chimioterapie, ajutându-i să o suporte mai uşor. Se găseşte la magazinele naturiste din întreaga ţară.

Ţelina (Apium graveolens). Este indicată mai ales sub formă de tije verzi, fiind foarte utilă în afecţiunile cu dereglare glandulară. Se pot consuma câte 20 ml suc proaspăt de 3 ori pe zi. Se recomandă în special pentru revigorarea organismului. Este utilă pentru cei care fac chimioterapie.

Ulm (Ulmus campestre). Se foloseşte coaja de pe ramurile tinere. Se curăţă, apoi se taie mărunt şi se pune la uscat. După ce se usucă, se lasă în pungi de hârtie la păstrat în locuri uscate. Se iau din această coajă 2 linguriţe de praf (obţinut prin măcinare cu râşniţa de cafea). Se lasă cu 250 ml apă de seara până dimineaţa, când se strecoară. Se vor pune apoi peste aceleaşi plante încă 250 ml apă şi se fierb timp de 5 minute. Se acoperă timp de 30 minute, apoi se strecoară peste maceratul obţinut anterior. Se poate consuma o cană la trezire şi restul se împarte în două şi se ia înainte de mesele principale cu 15 minute. Este foarte eficient în toate formele de cancer şi se poate folosi pe perioade mai lungi de timp.

Urzică (Urtica dioică). Se pun 2 linguriţe de plantă mărunţită proaspătă sau uscată în 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se pot folosi simple sau în diferite combinaţii, în special în afecţiunile rinichilor, sânilor, oase. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi.

Urzica moartă albă (Lamium album). Se pun 2 linguriţe de plantă mărunţită proaspătă sau uscată la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară.

Se poate folosi şi în diferite combinaţii, în afecţiunile genitale sau renale, dar şi în cele circulatorii. Se pot consuma 3 căni pe zi. Praf intern: 1 linguriţă de 4 ori pe zi.

Usturoi (Allium sativum). Conţine quercitină. Se indică folosirea lui zilnică, în special cel verde. În lipsă, se poate folosi şi cel uscat. Un preparat simplu cu efecte deosebite: 300 g de ustu

 roi curăţat şi pisat se pun într-o sticlă de 1 litru. Se adaugă apoi 25 g de rădăcină de tătănească, măcinată după uscare cu râşniţa de cafea, şi tot atâta rădăcină de brusture. Se usucă 4 linguri de frunze de pătlagină şi se mărunţesc praf. Se mai pun apoi în aceeaşi sticlă şi 50 g de propolis brut, mărunţit, şi se umple cu alcool alimentar de 70 de grade. Se ţine timp de 15 zile la macerat. Se agită zilnic pentru omogenizare. Se strecoară. Se va lua câte 1 linguriţă diluată de 3 ori pe zi. Maceratul este util în toate formele de cancer intern.

Valeriană (Valeriana officinalis). Se foloseşte rădăcina în diferite combinaţii cu alte plante pentru efectul ei puternic sedativ şi de calmare a durerilor. Se poate folosi şi tinctură.

Varză (Brasica oleracea). Sucul de varză se poate consuma zilnic în majoritatea afecţiunilor. Este mai eficient dacă se foloseşte în diferite combinaţii: roşii, morcovi etc. Se iau câte 100 ml de 3 ori pe zi. Extern, se poate aplica pe toate rănile. Foile se strivesc, apoi se aplică pe răni. Intern, se indică în toate formele de cancer. Un loc aparte îl are moarea de la varza acră, din care se poate consuma atât cât tolerează organismul, fără să producă deran- jamente^ stomacale. Este benefică în absolut toate formele de cancer. În uz extern, se folosesc cataplasme cu varză din frunze proaspete, care se vor zdrobi pe o planşetă de lemn cu bătătorul pentru şniţele, după care se aplică pe nodulii măriţi sau pe zona afectată de tumori, unde se ţin 4 ore. Este o aplicaţie în aparenţă banală, dar cu efecte

antitumorale surprinzător de puternice.

Vâsc (Vascum album). Se administrează preparatul Isorel. Sau se pun 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă rece. Se lasă peste noapte şi dimineaţa, fără să se încălzească, se strecoară. Se pot consuma 2-3 căni pe zi în toate afecţiunile canceroase – singură sau în diferite combinaţii. Sub formă de tinctură, se va lua câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi diluată cu puţină apă. Este metoda cea mai activă de tratament.

PLANTE TOXICE

Unele plante, ca: brânduşa de toamnă, mărul lupului, omag (cea mai puternică otravă din plante), spânz, tutun (1 ml de nicotină pură omoară un cal) sunt foarte eficiente în lupta împotriva

cancerului, dar administrarea lor nu se ya face decât sub strictă supraveghere medicală de specialitate. În caz contrar, pot apărea o serie de accidente grave sau chiar decesul pacientului, nu numai agravarea bolii. Atragem atenţia asupra folosirii spânzului, care poate provoca abcese interne, chiar şi în cantităţi microscopice.

Brânduşa de toamnă (Colchicum autumnale). Este o plantă cu acţiune extrem de puternică şi folosirea ei poate duce la accidente mortale, de aceea este indicat ca această plantă să nu. Se folosească decât în preparate farmaceutice şi numai la indicaţia şi sub supravegherea medicului.

Mărul lupului (Aristolochia clematitis). Planta se poate face ceai şi se foloseşte extern sau sub formă de clisme. Se va pune 1 lingură de plantă la 1 litru de apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Pe locul afectat se pun pansamente umede cu acest ceai sau se fac clisme zilnic. Se pot aplica şi comprese cu tinctură simplă sau diluată, în funcţie de toleranţa individuală.

Intern, se poate lua în combinaţie cu alte plante, în

funcţie de afecţiune şi de starea bolnavului dar numai cu acordul medicului specialist care ya stabili doza ce se poate administra la fiecare bolnav în parte. În anumite cazuri se poate face gargară cu tinctură diluată cu apă, fără să se înghită, deoarece este o plantă toxică. Se pun 2 linguriţe de tinctură la o cană de apă.

Spânz (Helleborus purpurascensis). Se iau sub supraveghere medicală 0,20 g (a cincea parte dintr-un gram) în doză unică, timp de 20 zile. Se face o pauză de 10 zile, apoi se poate relua. Este necesar un control al medicului pentru că există pericolul de otrăvire a corpului. Nu se administrează pacienţilor foarte slăbiţi şi nici celor cu imunitate redusă sau cu diaree.

Academicianul I. C. Parhon a numit 7 plante anticangerigene, care pot fi folosite intern în orice tip de cancer. Combinarea lor dă rezultate remarcabile – din această combinaţie se beau câte 2-3 căni de ceai pe zi. Se pot, de asemenea, folosi şi singure.

Plantele anticancerigene: anason, busuioc, chimen, levănţică, mentă, nuci, valeriană.

ACANTOZIS NIGRICANS

Este o dermatoză cu vegetaţii, considerată singurul simptom al unui cancer abdominal. Se prezintă sub formă de leziuni simetrice, de culoare neagră murdară, cu un tegument rugos, localizate la axile, pliurile coatelor, anogenital, la ceafă, gât şi ombilic.

Această boală avertizează asupra existenţei unui cancer în organism, manifestându-se ca o maladie însoţitoare, boala de bază fiind cancerul, care va trebui depistat şi tratat cât mai rapid, deoarece în momentul apariţiei acestei boli mai este posibilă vindecarea, dar amânarea va reduce considerabil şansele de supravieţuire şi, în cel mai bun caz,

va necesita un tratament de lungă durată.

În cazul apariţiei acestei boli, pacientul trebuie să se prezinte de urgenţă la medic, pentru depistarea şi localizarea cancerului şi eventual tratarea lui.

Se va face tratamentul cancerului depistat, în funcţie de localizare. Cel mai adesea, localizarea este la colon.

ADENITA ACUTĂ

Boala constă în inflamarea ganglionilor limfatici. Ea poate fi virală (mononucleoză infecţioasă), parazitară (toxoplasmoză), adenită supurată cu apariţia de adenoflegmoane sau tuberculoasă. Localizarea ei apare de obicei sub-maxilar, inghinal, mediastinal sau abdominal.

Adenita acută nesupurată se poate vindeca fără urmări şi este necesar ca, pe lângă tratamentul recomandat, să se urmeze şi un tratament naturist. Pentru adenita supurată se face tratamentul de la abces.

Tratament extern

Varză – se vor pune cataplasme cu foi de varză sau cu diferite unguente. Acestea se vor ţine în funcţie de toleranţa locală şi individuală. Cu cât se vor ţine mai mult, cu atât va fi mai bine.

Tot extern se mai pot aplica şi cataplasme cu coada calului, anin negru, cartof, ceapă, în, muşeţel, care, de asemenea, se vor ţine în funcţie de toleranţă. Se folosesc plantele de la ceai, puse în pânză sau pansament şi aplicate local pentru decongestionare şi vindecare mai rapidă. Se aplică la o temperatură cât mai mare, având grijă însă să nu ardă.

Tătăneasă – în cazul în care există dureri, se va pune local cataplasmă din rădăcină de tătăneasă. Se fierb 2 linguri la 250 ml apă timp de 10 minute, apoi se pune pe o bucată de pânză rădăcina şi se aplică pe locul afectat caldă. Se mai poate folosi însă şi coajă de stejar sau salcie.

Local, se mai poate unge cu diferite creme din plante medicinale, care sunt gata preparate la orice farmacie naturistă.

În cazul în care se doreşte prepararea cremelor în casă, se va putea face cu unt fiert, din care s-au înlăturat spuma şi depunerile, apoi se va pune plantă mărunţită cu râşniţa de cafea şi transformată în făină sau măcinată foarte fin. La 200 g de unt (sau untură de porc nesărată) se pot pune 50 g de plantă măcinată. Se pun toate într-un vas pe baie de apă (bain-marie) şi se fierb timp de 3 ore. Se pot strecura sau nu, după dorinţă. Crema obţinută se va pune apoi în cutiuţe mai mici la rece. Se va unge în strat subţire local, fără să se frece, ci cu mişcări blânde, pentru că altfel se poate întinde afecţiunea în întreg organismul.

Tratament intern

Se pot face tratamente cu următoarele plante medicinale: amică, brad, brustur, buberic, busuioc, ceapă, carpen, echinaceea, flori de fân, gălbenele, hrean, iederă, în, morcov, muştar, nuc, orz, ovăz, pătlagină, praz, salcie, salvie, sfeclă de zahăr, tătănească, troscot, urechelniţă, varză. Din acestea se pot consuma 2-3 căni de ceai pe zi.

Pentru calmarea durerilor, se poate folosi ceai din troscot, care conţine, la fel ca şi salcia, aspirină naturală. Se pot da 2-3 căni de ceai fără să producă modificări sau efecte nedorite în organism.

Se va întări imunitatea organismului în toate cazurile şi se va oferi o hrană cu multe vitamine.

ADENOCARCINOM

Cancer de obicei al unei glande, care are o evoluţie mai lentă decât alte forme de cancer. Se întâlneşte la: stomac, glanda mamară, intestinul gros, rect, mucoasa uterină, bronhii, piele etc.

Se recomandă un regim alimentar fără grăsimi animale,

zahăr, sucuri din comerţ, alimente conservate chimic. Se vor consuma sucuri naturale din fructe şi legume, multă miere, ceaiuri, calciu sub orice formă, cătină, coacăze, zilnic. La fel de indicat este şi consumul de nuci şi alune.

Se poate urma tratamentul de la Boala Hodkin.

Tratament intern

Năprasnic – se recomandă sub formă de praf: 3-4 linguriţe care se pun sub limbă pentru 5 minute, apoi se înghit cu apă. Se poate face o cură de lungă durată. Germaniul din năprasnic ajută la distrugerea celulelor canceroase.

Usturoi, ceapă – se va consuma mult usturoi şi ceapă, care favorizează oxigenarea celulelor organismului.

Ienupăr – se poate face o cură de boabe de ienupăr. Se vor lua în prima zi 4 boabe care se vor zdrobi în gură. În ziua a doua se iau 5 şi se creşte cu câte o boabă pe zi, până se va ajunge la 15 boabe, după care se va scădea zilnic câte o boabă.

La 30 de zile de tratament cu orice plantă este bine să se schimbe planta respectivă şi să se facă o pauză de 7 zile, timp în care se va face tratament cu altă plantă.

Tinctură de propolis – se administrează în cazul în care nu există alergii. Se vor pune câte 2 picături de tinctură pentru fiecare 5 kg corp pe un miez de pâine. Se mestecă bine în gură, apoi se înghit. Se iau de 3 ori pe zi. Este un antibiotic natural, care se poate administra până la trecerea afecţiunii.

Tratament extern

Pătlagină – se pot pune cataplasme cu frunze de pătlagină unse cu ulei. Sau cu rădăcină de brusture, măcinată cu râşniţa de cafea. Se fierbe cu puţină apă, apoi se amestecă cu făină,

formând o cocă ce se aplică pe o pânză. Se pun

cataplasme calde, de 2 ori pe zi.

Varză – se aplică frunze de varză strivite, preferabil calde. Se încălzesc în puţină apă, apoi se aplică. Se ţin în funcţie de toleranţa locală.

Tătănească – se fierbe rădăcină de tătănească timp de 5-10 minute, apoi se pune pe o bucată de pansament. Se aplică sub formă de cataplasmă. Se ţine în funcţie de toleranţa individuală, între 2-4 ore. Se va avea grijă ca din când în când să se umezească cu lichidul în care a fost fiartă rădăcina, dar aplicat cald. Este foarte important să nu se lase să se usuce.

Argilă – Se poate face o pastă mai groasă cu argilă, umezită cu ulei de în, care se aplică extern, pe o pânză. Se pune cât mai caldă şi se lasă până la răcire.

Se recomandă şi cataplasme cu brânză dulce de vaci, care se vor ţine 3-6 ore, în funcţie de toleranţă.

În toate cazurile se vor face spălaturi nazale cu apă şi sare. Se fierbe 1 linguriţă de sare la 1 litru de apă. Se lasă apoi să ajungă la temperatura corpului şi se va trage pe o nară această apă (cealaltă nară este astupată), până ajunge în gură, de unde se elimină. Se repetă apoi cu cealaltă nară. Se face câte o spălătură atât seara, cât şi dimineaţa.

Se poate face, de asemenea, gargară cu ceai de pătlagină, podbal (Tusilago farfara), nalbă mare (Althea officinalis), de 2 ori pe zi. La aceste ceaiuri, se poate adăuga şi puţină sare.

În cazul ganglionilor mari, bine delimitaţi, care nu se retrag după acest tratament, vor trebui extraşi chirurgical.

ALUNIŢE

Aluniţa este o mică tumoretă apărută la suprafaţa pielii, de obicei de culoare brună, care face parte din grupul negilor. Multe dintre acestea se transformă în cancer al pielii.

Se poate folosi una sau mai multe dintre următoarele

plante medicinale: aloe, asmăţui, bătrâniş, babornic, coada şoricelului, coada calului, ghiocei, hrean, iederă, laptele câinelui, lămâi, mesteacăn, nuci verzi, păpădie, pătlagină, pătrunjel, pecetea lui Solomon, ricin, scai măgăresc, urechelniţă.

Tratament extern

Aloe – se rupe o bucăţică de frunză şi se freacă cu partea din care curge sucul aluniţa de mai multe ori pe zi, până la dispariţie.

Bitter suedez – se înmoaie o vată în soluţie şi apoi se fixează pe aluniţă cu leucoplast. Se menţine 4-5 zile, după care se spală şi se aplică din nou.

Coada calului – comprese zi şi noapte cu decoct. Se va avea grijă să fie în permanenţă umed. Se pun 2 linguri de plantă la 100 ml apă şi se fierb 5 minute, apoi se strecoară.

Iederă – se pun 4 linguri de frunze şi ramuri tinere la 250 ml apă şi se fierb timp de 20 minute. Se strecoară. Se pune compresă cu acest lichid.

În cazul aluniţelor unice, se poate folosi puţină coajă de nucă verde care se va pune strict pe aluniţă, ţinându-se câteva minute de mai multe ori pe zi, fixată cu un leucoplast.

Pătrunjel rădăcină – se fierbe 1 rădăcină la 200 ml apă până va scădea apa la jumătate. Se strecoară şi se pun comprese. Se pot ţine umede timp de 24 ore. Se poate apoi schimba cu una proaspătă. Se face acest lucru până la dispariţia aluniţei.

Ulei de ricin – se umezeşte un tampon de vată cu ulei de ricin şi se frecţionează de 3-4 ori pe zi aluniţa, până la dispariţie.

Rostopască – se aplică tinctură sau suc proaspăt de rostopască pe aluniţe, de mai multe ori pe zi, până la dispariţie.

Urechelniţă – sucul proaspăt de urechelniţă (Sempervivum tectorum) se pune pe aluniţă de mai multe ori pe zi sau se pune o bucată de frunză fixată cu un leucoplast.

Varză – se striveşte o bucată de foaie de varză, se unge cu tinctură de propolis şi se fixează pentru 24 ore cu leucoplast. Se spală şi se aplică din nou, până la vindecare.

Propolis brut – se aplică sub leucoplast. Se schimbă o dată la 2 zile.

Tinctură de propolis – se aplică cu ajutorul unui tampon de vată pe aluniţă de 2-3 ori pe zi, până la dispariţia completă. Este unul dintre cele mai eficiente remedii.

Propoderm – există la toate magazinele naturiste sau apicole. Se unge de mai multe ori pe zi cu acest unguent până la vindecare.

Tablă de cupru – aceasta trebuie să aibă grosimea de 0,3-0,5 mm şi să fie puţin mai mare ca aluniţa. Mai întâi se arde tabla

în foc până la înroşire (se ţine cu un patent peste flacăra de la aragaz), după care se spală cu spirt medicinal. Se trece apoi printr-un vas cu soluţie saturată de sare, după care se fixează pe aluniţă cu un leucoplast. Un mare medic, doctorul Voiculescu, trata aluniţele în acest mod cu mare succes, fără să apeleze la operaţii, în acest fel se tratează şi azi ţăranii din Apuseni şi restul Ardealului.

Spirulină cremă – se unge local de 2 ori pe zi, până la dispariţia aluniţei.

AMEŢELI (vertij)

Sunt foarte frecvente la mulţi bolnavi, în special la cei slăbiţi. Ameţeala este o senzaţie subiectivă, ce se manifestă prin tulburări vestibulare, care dau impresia de rotire a obiectelor sau a propriului corp, de pierdere a echilibrului. Adesea este însoţită de greaţă sau chiar de

vomă. Este simptomul cel mai important al bolilor urechii.

Ameţelile pot fi acute sau cronice şi se pot datora foarte multor cauze. Vom cita câteva dintre cele mai frecvente: boli de urechi, intoxicaţii cu alcool sau tutun, traumatisme, epilepsie, scleroză în plăci, tumori în special cu localizare cerebrală, diferite medicamente (streptomicină, chinină etc), hemoragii cerebrale, trom- boze, meningite, spondiloze cu diferite localizări, ateroscleroză, sifilis, menopauză, boli psihice, anemie etc.

Se pot folosi următoarele plante: angelică, cimbrişor, cimbru, cinsteţ, coacăz negru, ghimbir, lăcrămioare, leurdă, levănţică, mentă, negrilică, nuc, păducel, rozmarin, sănişoară, vâsc, ventri- lică, vinarţ.

În primul rând, se va căuta cauza care produce aceste simptome şi se va face tratamentul respectivei afecţiuni în mod corect, până la vindecare, şi atunci va dispărea acest simptom de la sine.

În cazurile accidentale, care se pot ivi de exemplu atunci când se priveşte în jos de la înălţime, la învârtirea scrânciobului etc., se poate lua unul din tratamentele de mai jos care diminuează acest simptom.

Tratament intern

Cinsteţ sau salvia galbenă (Salvia glutinosa) – 1 linguriţă de rădăcină ipărunţită se va pune la 250 ml apă. Se fierbe timp de 15 minute, apoi se strecoară. Se consumă 1-2 căni pe zi la nevoie, atunci când aveţi ameţeli.

Ghimbir – se va lua o linguriţă de ghimbir sub formă de praf. Acesta se va ţine sub limbă timp de 10 minute, după care se înghite. Se poatp lua de câte ori este cazul. Se poate folosi şi tinctură – 1 linguriţă diluată la 100 ml apă.

Mentă – se pun 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 10 minute, apoi se pot consuma 3 căni de ceai pe zi.

Negrilică – se fierb 2 linguriţe de negrilică (seminţe) în 250 ml apă timp de 10 minute. Se pot consuma 2 căni pe zi. Se pot fierbe, de asemenea, într-un litru de vin 2 linguriţe de negrilică timp de 10-15 minute. Se strecoară şi se beau câte 50 ml de vin de câte ori aveţi nevoie. Se poate face preventiv un tratament cu 3 pahare de 50 ml de vin pe zi (câte unul înainte de fiecare masă).

Păducel (Crataegus monogyra) – cea mai indicată este tinctura de păducel: 15 picături puse în 100 nil apă. Se poate lua de 3-4 ori pe zi.

Rozmarin – se foloseşte infuzia de rozmarin: 1-2 căni pe zi. Se pun 1-2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Este foarte eficientă pentru că ajută la refacerea reţelei sangvine şi contribuie eficient la ameliorarea stării de sănătate.

Sănişoară (Sanicula europaea) – se pune 1 linguriţă de pulbere de plantă şi flori la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se bea întreaga cantitate cu linguriţa. Este indicată în special persoanelor mai în vârstă.

Ventrilică (Veronica officinalis) – se recomandă sub formă de infuzie seara, la culcare. Este eficientă mai ales în cazurile de chimioterapie, la care sunt asociate şi diverse probleme cu inima.

Vâsc – se pune seara o linguriţă de plantă mărunţită la 250 ml apă la temperatura camerei. Dimineaţa, se filtrează şi apoi se consumă în cursul zilei. Este foarte util pentru că ajută la refacerea circulaţiei sângelui, contribuie la dispariţia celulelor canceroase şi refacerea organismului. Există şi injecţii cu această plantă.

în cazul în care aceste ameţeli nu au o cauză bine determinată sau se descoperă foarte greu, până la

terminarea examinărilor şi stabilirea cauzelor se poate lua: Ginko-Biloba, în special sub formă de capsule sau Ginseng, mai ales dacă este vorba despre un om cu vârsta peste 45 ani.

Reţetă pentru ameţeli însoţite de slăbirea memoriei. 30 g vinarţ, 30 g cimbrişor şi 100 g roiniţă. Se amestecă toate acestea şi din amestec se va lua 1 lingură care se pune în 250 ml apă clocotită. Sev acoperă pentru 15 minute şi apoi se strecoară. Se bea 1 cană pe parcursul unei zile. Nu se dă bolnavilor hipertensivi.

ANGIOSARCOMUL

Este cancerul care are ca punct de plecare vasele de sânge (hemingiosarcomul) sau cele limfatice (limfangiosarcom). Are o evoluţie destul de rapidă, cu rata de supravieţuire foarte mică – sub 5 ani.

Tratamentul naturist este acelaşi ca şi la bolile ganglionare.

ANORECTITA

Cuprinde ansamblul patologiei inflamatorii a colonului terminal. Se va face distincţia între anite şi rectite, cu toate că ambele au parte de aceleaşi simptome, care constau în dureri şi tenesme.

Semne precoce: jenă la defecaţie, modificarea orarului defecaţiei etc.

Medicul este singurul care poate pune diagnosticul.

Se pot folosi următoarele plante medicinale: albăstrele, căpşun, caise, castravete, cerenţel, coada şoricelului, dovleac, grâu, lămâie, mac de grădină, mărul lupului, mur, năprasnic, ovăz, orz, pere, prune, secară, sclipeţi, stafide, tătănească, zmeur.

Tratament intern

Se vor consuma suficiente lichide sub formă de ceaiuri din plante medicinale, care împiedică deshidratarea corpului şi contribuie la vindecare. Se pot consuma până la 1-1,5 litri de ceai pe zi din una sau mai multe dintre

plantele medicinale de mai sus. Ceaiurile se vor consuma călduţe.

40

Cancerul – tratamente naturiste în principal se va evita constipaţia, preferându-se un scaun mai moale. Este bine să se facă un orar zilnic pentru defecaţie, pentru ca organismul să se înveţe cu acesta. Dacă persistă problema constipaţiei, ea trebuie tratată. Un remediu îl constituie consumul de fructe crude sau sucuri naturale din fructe. Al doilea, tărâţele de grâu, care se pot lua de mai multe ori pe zi. Acestea furnizează organismului materie primă pentru a se putea reface, deoarece conţin foarte multe vitamine, aminoacizi şi o serie întreagă de minerale.

În rest, se vor exclude din alimentaţie untura şi uleiul prăjite, afumăturile, carnea roşie, conservele, mezelurile şi se vor consuma multe legume şi fructe care furnizează organismului suficient balast pentru a ajuta defecaţia.

Pentru distrugerea infecţiilor, se recomandă tinctura de propolis, care are un spectru foarte larg de acţiune şi în plus este utilă şi în refacerea celulară.

Tratament extern

Se pot face spălături şi clisme.

ANUS CONTRA NATURII

De foarte multe ori, pacienţii cu cancer intestinal sunt supuşi acestei operaţii. În aceste cazuri, se va respecta tratamentul afecţiunii de bază, indicat de medicul specialist şi, suplimentar, se vor face clisme cu una din următoarele plante: în, mărul lupului, mei păsăresc, pelin, tătăneasă.

Tratament extern

În (Linum usitatissimum) – se pline 1 linguriţă de seminţe de în la 250 ml de apă şi se fierbe timp de 5 minute. Se strecoară şi se fac clisme cu câte 10 ml de 3 ori pe zi. Au efect laxativ şi sunt foarte emoliente.

Mărul lupului – se fierbe 1 linguriţă de plantă la 250 ml apă timp de 5 minute. Se strecoară şi, după ce ajunge la

temperatura corporală, se va trage într-o seringă de 10 ml de lichid cu care se va face clismă de 2 ori pe zi.

Mei păsăresc (Litospermum officinalis) – se foloseşte ca şi seminţele de în, cu acelaşi efect laxativ şi emolient. Se fac clisme de 3 ori pe zi.

Pelin (Artemisia absinthum) – se prepară şi se foloseşte la fel ca mărul lupului. Are efect cicatrizant şi dezinfectant. Se fac de 3 ori pe zi clisme.

Tătănească – se pun 2 linguriţe de rădăcină mărunţită la 250 ml apă şi se fierb timp de 10 minute. Se strecoară, apoi se foloseşte la fel ca şi mărul lupului. Se pot aplica şi cataplasme cu frunze pentru calmarea durerilor.

Se pot folosi şi în amestec: mărul lupului cu mei păsăresc sau în; mărul lupului cu tătănească; pelin cu în.

Este foarte util să se facă şi băi cu plante medicinale, în special cu flori de fân sau paie de ovăz.

ASCITA

Acumularea de lichid în cavitatea peritoneală poate să aibă mai multe cauze: sindrom nefrotic, sindrom de malabsorbţie, hipertensiune nervoasă, hipertensiune venoasă, în special la tromboza venei splenice, pieloflebită şi tromboza venei porte, afecţiuni peritoneale, afecţiuni ale inimii sau ficatului. Este prezentă la multe afecţiuni în cazurile de cancer.

Întrucât această afecţiune răspunde foarte bine la tratamentul naturist, voi încerca aici să cuprind tratamentul pentru ascită (dropică), deoarece există cazuri când această afecţiune este produsă şi de maladiile cancerului. Poate fi întâlnită frecvent la ciroza hepatică, hepatite, insuficienţa ventriculară, afecţiuni peritoneale, tuberculoase, neoplazice (carcinomatoză peritoneală, tumori ovariene, sindromul^ Demon-Meigs).

Ascita cirotică. În prima fază: repaus la pat, restricţie de

sare, regim bogat în proteine şi vitamine (cură de lămâi, de 3-4 pe zi, şi ceaiuri diuretice). Se va respecta totodată şi tratamentul instituit de medicul specialist. Se vor folosi plantele descrise mai jos.

Ascita abdominală. Se va insista suplimentar pe comprese şi cataplasme cu plantele de mai jos, în special cu ienupăr. Intern, se indică mai ales pirul sau rădăcina de soc ori dud, dar se poate folosi cu mare succes şi bozul. De asemenea, cataplasme fierbinţi

Cancerul – tratamente naturiste cu cartofi fierţi şi transformaţi în piure sau pastă. Iarba neagră, de asem’enea, este foarte activă luată sub formă de infuzie internă, câte 2-3 căni pe zi. Sau osul iepurelui, ruşcuţa de primăvară. Ceaiul de pelin şi mierea ajută în foarte multe cazuri.

Ascita în insuficienţa cardiacă, boli renale, hepatice sau cancer. Se vor consuma ceaiuri din plantele enumerate mai jos şi se vor pune cataplasme locale fierbinţi, cu plante fierte sau chiar cu foi de varză ori argilă. Se poate aplica extern şi ceapă tăiată mărunt.

Tratamentul implică, pe lângă tratarea afecţiunii de bază (inimă, ficat, rinichi) care a produs ascita, şi tratamente care să elimine apa din organism. Afecţiunile tumorale sau ciroza, în cazul de faţă, provoacă retenţia de apă, care se tratează foarte greu şi ineficient cu ajutorul medicamentelor sintetice. În mare, se va aplica acelaşi tratament în toate cazurile în care există surplus de apă în organism. Evacuarea lichidului din abdomen cu ajutorul siringii este foarte dificilă, traumatizantă, şi, în plus, se va reface foarte repede acest lichid, ajungând să fie extras tot mai des şi în cantitate tot mai mare, fără a putea vindeca afecţiunea, ci doar a o agrava.

Este bine ca în timpul tratamentului să nu se consume niciun pic de alcool, băuturi acidulate sau sucuri din

comerţ. Se va evita, de asemenea, folosirea chimicalelor.

Se pot folosi următoarele plante medicinale: ai de munte, alge marine (în cazurile de operaţii ale tiroidei) arpagic, bănuţi, boz, busuioc, caprifoi, cătină, cârligei, ceapă, coada-calului, creţuşcă, dropşor, dud alb, fasole, ginseng (în cazul lipsei glandelor), Ginko-biloba (la cei care au afecţiuni ale hipotalamusului şi hipo- fâzei), ghimpe, hrenoasă, ienupăr, isop, lăcrimioară, lămâi, lemn dulce (în cazul lipsei ovarelor), luminiţa nopţii, mărar (în cazul lipsei ovarelor), mesteacăn, morcov, mutătoare cu poame negre, osul iepurelui (după operaţii pe glande), ovăz, pătrunjel (după operaţii la glande), pătrunjelul câmpului, pelin, pir, plesnitoare, porumb, praz, schinel seminţe (în cazul operaţiilor la pancreas), soc, splinuţă, şofrănaş, talpa gâştei, tarhon, turtă, ţelină, ulm, urzică, urzică mică, varză.

Ai de munte (Alium rotundum) – se va face un ceai din 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă

pentru 10 minute, după care se strecoară. Se pot consuma 1-2 ceaiuri pe zi, cu înghiţituri rare.

Arpagic (Allium schoenoprasum) – se pun 2-3 linguri de arpagic mărunţit la 250 ml apă. Se fierb timp de 15 minute. Se strecoară şi se beau până la 2 ceaiuri pe zi, cu înghiţituri rare. Este un bun diuretic.

Boz (Sambucus ebulus) – se pot folosi atât rădăcina, cât şi fructele. Este unul dintre cele mai puternice diuretice, însă trebuie să se respecte dozele, pentru că pot apărea intoxicaţii. Se pune 1 linguriţă de rădăcini mărunţite la 250 ml apă. Se lasă să fiarbă până scade lichidul la jumătate. Se strecoară şi se va bea în cursul unei zile. Sau se strivesc fructele şi apoi se vor pune 2-3 linguriţe la 250 ml apă. Se fierb tot până scade apa la jumătate. Se strecoară, dupăcare se va consuma cu înghiţituri mici în cursul unei

zile.

Caprifoi (Lonicera caprifolium) – fructele acestui arbust ornamental sunt foarte diuretice. Se vor lua 2 linguri de fructe zdrobite, care se fierb 10 minute în 250 ml apă. Se pot consuma 2 ceaiuri pe zi.

Cătină (Tamarix ramosissima) – se foloseşte scoarţa rădăcinilor. Se pun 2 linguri de scoarţă mărunţită la 250 ml apă. Se fierb până scade apa la jumătate. Se beau 2 ceaiuri pe zi.

Ceapă (Allium cepa) – se taie mărunt 3-4 cepe de mărime potrivită. Se pun la fiert, până va scădea la jumătate cantitatea de apă. Se pot consuma 2 asemenea ceaiuri pe zi. Extern, se pot folosi cataplasme din ceapă tăiată, care se aplică în strat de 1 cm pe o pânză. Se pot aplica de 2 ori pe zi, timp de o oră. Această cataplasmă poate mări cantitatea de urină eliminată din organism.

Coada-calului (Equisetum arvense) – se face un ceai din 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml de apă. Se fierbe timp de 15 minute şi se strecoară. Se pot consuma 2 astfel de ceaiuri pe zi. Se pun 50 g de plantă mărunţită la 3 litri de apă. Se fierb 30 minute, după care se strecoară în cada de baie. Se face o baie la temperatura corpului, timp de 20-30 minute. Din plantele strecurate se va face o cataplasmă, care se pune pe o bucată de pânză şi se aplică numai caldă pe locurile umflate. A nu se confunda cu coada-calului mare, care este toxică.

Cârligei (Bidens tripartitus) – se vor pune 2 mâini de inflorescenţe la 3 litri de apă. Se fierb timp de 10 minute, apoi se strecoară. Se fac băi timp de 30 minute, la temperatura corpului. Cu plantele rămase se poate face cataplasmă, care se va ţine timp de 2 —3 ore caldă pe locurile umflate.

Dropşor (Isatis tinctoria) – se pun 3-4 mâini de plantă la

fiert timp de 30 minute, după care se strecoară în cada de baie unde se va sta timp de 30 minute la temperatura corpului.

Dud alb (Morus alba), dud negru (Morus nigra) – coaja de la rădăcini se poate folosi în următoarele feluri: a) se fierb 2 linguriţe de coajă mărunţită la 250 ml apă până va scădea la jumătate. Se strecoară şi se pot consuma 2 astfel de ceaiuri pe zi; b) 3-4 mâini de coajă se fierb în 5 litri de apă până va scădea la jumătate, apoi se strecoară în cada de baie unde se stă 30 minute; e) rădăcina care s-a fiert se poate aplica pe un pansament pe locurile umflate de apă; d) rădăcina pisată după uscare se macină şi se aplică în amestec cu untură de porc nesărată pe locurile umflate.

Fasole (Phasoleus vulgaris) – se fierb timp de 20 de minute 2 linguri de teci de fasole mărunţite în 250 ml apă. Se strecoară. Se folosesc câte 2 căni pe zi din acest ceai.

Ghimpe (Ruscus aculeatus) – ceaiul din tulpinile tinere ale acestui arbust ornamental este unul dintre cele mai bune diuretice. Se pune 1 linguriţă de plantă mărunţită la 250 ml apă care se fierbe 15 minute, după care se strecoară. Se pot bea 2-3 ceaiuri din acestea în cursul unei zile.

Hrenoasă (Lepidum latifolia) – se pun 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă. Se fierb timp de 5 minute, după care se strecoară. Se pot consuma 2 ceaiuri pe zi.

Ienupăr (Juniperus communis) – se pun 2 linguri de boabe mărunţite la 250 ml apă sau lapte şi se vor fierbe timp de 5 minute, după care se strecoară. Se pot consuma 2 astfel de ceaiuri pe zi. Bacele se transformă în praf, care se amestecă cu vaselină sau chiar untură de porc nesărată şi se aplică local în strat subţire. Bace împreună cu coada calului şi mătase de porumb în cantităţi egale (câte o linguriţă) se pun la 250 ml apă. Se fierb timp de 5 minute, după care se strecoară. Se vor putea consuma 2-3 căni pe zi. Se fierb 50 g de bace mărunţite în 250 ml apă, până va

scădea apa la jumătate. Se strecoară şi se adaugă tot atâta miere de albine. Se va lua câte o linguriţă de mai multe ori pe zi. Nu se

administrează celor cu insuficienţă renală sau afecţiuni cu leziuni renale, deoarece aceste afecţiuni pot fi agravate.

Lăcrămioară (Convallaria majalis) – se pune 1 linguriţă de plantă la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 10 minute, după care se strecoară. Se poate consuma în decursul zilei cu înghiţituri mici. Nu se supradozează pentru că poate produce intoxicaţii.

Limbariţă, limba broaştei (Alisma plantago) – se pun” 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă. Se lasă să fiarbă timp de 5 minute. Se strecoară. Se pot consuma 2 ceaiuri pe zi.

Luminiţa nopţii (Oenothera biennis) – este atât diuretică, cât şi purgativă şi emolientă. Se va folosi atât intern, cât şi extern, în special de către cei care sunt şi constipaţi. Se pune 1 linguriţă de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 10 minute, după care se strecoară. Se pot consuma 2 astfel de ceaiuri pe zi. Extern, se va fierbe o mână de plantă în 3 litri de apă, apoi se va strecura în cadă. Se va face o baie timp de 20 minute. Plantele se pot aplica sub formă de cataplasme călduţe pe abdomen sau pe picioare, pentru eliminarea umflăturilor.

Mesteacăn (Betula verucosa) – se fierb 2 linguriţe de coajă mărunţită timp de 15 minute în 250 ml apă. Se strecoară, apoi se pot consuma 2 căni pe zi. Înainte de administrare, se pune o linguriţă de bicarbonat de sodiu alimentar. La fel se pot folosi şi frunzele. De asemenea, se mai poate lua seva de mesteacăn care se obţine primăvara, din care se consumă câte 50 ml de 3 ori pe zi.

Mesteacăn muguri – turnaţi 700 ml apă clocotită peste 100 g muguri de mesteacăn. Lăsaţi apoi să fiarbă până

scade apa la jumătate. Când se mai răceşte, se strecoară şi se adaugă un vârf de cuţit de bicarbonat de sodiu alimentar. Se îndulceşte cu miere după gust, dacă nu există contraindicaţii. Se bea fracţionat cu 15 minute înainte de mese sau câte o lingură pe parcursul zilei. Tratamentul durează trei zile.

Morcov seminţe (Daucus carota) – se vor măcina seminţele cu râşniţa de cafea şi, la 2 linguriţe de seminţe măcinate, se pun 250 ml apă. Se fierb apoi timp de 5 minute. Se strecoară. Se vor consuma 2 ceaiuri pe zi. Se pot pune 50 g de seminţe măcinate la 1 litru de vin de bună calitate. Se va lăsa apoi timp de 8 zile la temperatura camerei, agitând de 2 ori pe zi. Se strecoară şi se consumă câte o lingură din preparat de 3-4 ori pe zi.

Mutătoare cu poame negre (Bryonia alba) – se fierbe împreună cu coajă de soc. Din fiecare se vor lua câte 100 g şi se vor pune în 3 litri de apă. Se fierb timp de 30 minute, după care se strecoară în cada de baie unde se stă timp de 30 minute în cazul în care există umflături la picioare.

Nalbă mare (Althea officinalis) – se foloseşte în diferite combinaţii de ceaiuri sau băi şi se aplică comprese sau cataplasme pentru a înmuia pielea. Se pot folosi în acest scop şi seminţele de în.

Năut (Cicer arietinum) – se pun 2 linguriţe de boabe de năut măcinate cu râşniţa de cafea la 250 ml apă. Se fierb timp de 3 minute, după care se strecoară. Se pot consuma câte 250 ml pe zi.

Osul iepurelui (Ononis spinosa) – conţine alfa-onocerina, acid citric, taninuri, fitosteroli, ulei gras etc. Produce diureză şi are un efect antibiotic destul de puternic. Se va face un ceai din 2 linguri de rădăcină mărunţită care se pun la 500 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, după care se strecoară. Se pot consuma în cursul unei zile până

la 3 căni pe zi.

Pătrunjel (Petroselinum crispus) – se fierb 500 g de rădăcină tăiată mărunt la 1 litru de apă, până va scade apa la jumătate. Se strecoară şi se consumă în decursul unei zile.

Pelin (Artemisia absinthum) – în prima săptămână se va lua câte 1 linguriţă de praf cernut prin sită după măcinare, de 3 ori pe zi. În a doua săptămână se vor lua 2 linguriţe de praf de 3 ori pe zi, iar în a treia se vor lua 3 linguriţe de praf de 3 ori pe zi. Cu ajutorul acestui tratament se poate elimina tot lichidul acumulat. Se poate îndulci praful cu miere pentru că este foarte amar.

Perişor (Pirola secundă) – se vor folosi 2 linguriţe la 250 ml de apă, fierte timp de 10 minute, apoi strecurate. Se pot consuma 2 astfel de ceaiuri pe zi.

Pir (Agropyron repens) – foarte util pentru băi sau cataplasme cu plantele rămase după fierbere, aplicate pe locurile umflate de apă. Se pun 100 g de rădăcină la 250 ml apă. Se fierbe timp de 10 minute, se strecoară apoi în cadă, unde se va sta timp de 30 minute. Plantele rămase se pot pune pe o bucată de pânză şi se aplică calde pe abdomen sau picioare.

Plesnitoare (Ecballium elaterium) – se foloseşte sucul proaspăt din planta verde, din care se va consuma zilnic câte o lingură de trei ori pe zi.

Porumb (Zea majs – mătase) – se va face un ceai din 2 linguriţe de mătase mărunţită care se pun la 250 ml apă. Se fierb

apoi timp de 5 minute. Se strecoară şi se pot consuma 2-3 ceaiuri din acestea pe zi.

Soc (Sambucus nigra) – se folosesc coajă de rădăcină şi fructe. Se ia coaja de rădăcină şi se mărunţeşte bine. Se pun apoi 4 linguri la 500 ml apă. Se fierb până va scădea

apa la jumătate. Se strecoară şi se va putea consuma în cursul unei zile. Se iau fructe de soc coapte. Se va strecura apoi sucul din acestea şi se va lua din el câte o linguriţă de 2-3 ori pe zi, preferabil cu 15 minute înainte de mese.

Splinuţă (Solidago vrigaurea – se vor pune 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se vor acoperi pentru 15 minute, după care se strecoară. Se va consuma în cursul unei zile.

Talpa gâştei (Leonorus cardiaca) – se pun 2 linguriţe de plantă în 250 ml apă. Se fierb pentru 5 minute, după care se strecoară. Se vor consuma 2 ceaiuri pe zi. Este foarte eficientă mai ales pentru cei cu afecţiuni cardiace.

Ţelină (Apium graveolens) – se va folosi sucul obţinut din frunzele spălate bine. Este preferabil ca sucul să se obţină cu storcătorul de fructe. Se vor consuma câte 40-50 ml de trei ori pe zi. Se poate face şi prin fierberea frunzelor în apă timp de 5 minute, dar nu este aşa de eficient ca cel proaspăt.

Urzică (Urtica dioica) – se vor mărunţi 2 linguriţe de că dăcină, care se pun la 250 ml apă. Se fierb timp de 15 minute, după care se strecoară. Se beau 2 ceaiuri pe zi. Ajută nu numai la eliminarea apei din organism, ci şi la refacerea acestuia datorită conţinutului de minerale.

Urzică mică (Urtica urens) – se vor folosi vârfurile de ramuri tinere. Se fierb 2 linguri de vârfuri proaspete de urzici, timp de 10 minute, după care se strecoară. Se pot consuma 2 câni cu ceai pe zi.

Varza (Brasica var) – se pun frunze de varză strivite pe locurile cu apă. Se ţin în funcţie de toleranţă.

Majoritatea plantelor de mai sus se pretează la prepararea tincturilor, care sunt mult mai indicate în această afecţiune, deoarece, în cele mai multe cazuri, consumul de lichide trebuie limitat şi nu suplimentat. Tincturile îşi vor face efectul fără să mai încarce organismul cu alte lichide.

Tinctură se poate face atât din fructe, cât şi din rădăcină sau plantă. Rădăcina se va transforma în praf după uscare, iar la fructe

se va folosi doar sucul sau fructele mărunţite. În cazul plantelor, acestea vor fi tăiate cât mai mărunt, pentru a se putea extrage principiile active din aceste plante. Se vor pune apoi într-o sticlă şi la o parte de plantă se vor pune cinci părţi de alcool alimentar de 70 de grade. Se astupă sticlele şi se ţin la temperatura camerei timp de 15 zile, timp în care se vor agita des, pentru a se putea extrage principiile active din plante, apoi se strecoară (filtrează). Se pune tinctura în sticle de capacitate mai mică, după care se poate folosi. Se va lua câte o linguriţă de trei ori pe zi, diluată cu puţină apă. Dacă numai tinctura nu este suficientă, se va putea completa cu ceaiuri tot din aceleaşi plante sau din diferite combinaţii de plante în funcţie de posibilităţile de obţinere a acestora.

Combinaţii:

— Hrenoasă + rădăcină de dud sau soc + pătrunjel (rădăcină) + ceapă: se taie toate mărunt şi se pun o parte plante şi cinci părţi de apă. Se fierb până scade apa la jumătate şi se strecoară. Se consumă în cursul unei zile minimum 250 ml de ceai. Este una dintre cele mai eficiente combinaţii.

— Nalbă (plantă) + urzici (rădăcină) + pătrunjel (rădăcină) + lăcrămioare (plantă): se va lua câte o lingură din fiecare şi se mărunţesc cât mai bine, sau chiar se dau prin maşina de carne. Se vor pune apoi la un litru de apă. Se fierb până va scădea apa la jumătate, apoi se strecoară. Se consumă întreaga cantitate în cursul zilei. Se poate folosi timp de mai multe zile, până la trecerea afecţiunii.

— Mutâtoare cu poame negre (rădăcină mărunţită) +curpene alb (ramuri tinere mărunţite) + zburătoare (plantă mărunţită) + 5 degete (plantă mărunţită) + sovârf

(seminţe măcinate) + drob (plantă): se pune câte o lingură din toate aceste plante foarte bine mărunţite la un litru şi jumătate de apă. Se fierb până va scădea apa la jumătate. Se strecoară şi se consumă în cursul zilei. Se face alt ceai a doua zi. Este preferabil să se consume călduţ. Este foarte indicat celor care suferă şi de afecţiuni ale inimii.

— Ienupăr (bace mărunţite) + coada calului (plantă mărunţită) + mătase de porumb (mărunţită) + rădăcină de pătrunjel (rasă sau tocată mărunt): din ienupăr se pun 2 linguri şi din celelalte plante câte una. Se toarnă apoi peste acestea 2 litri de apă. Se fierb la foc mic până scade apa la jumătate. Se

va consuma în cursul unei zile în porţii mici. Ceea ce a rămas după strecurare se poate aplica extern sub formă de cataplasmă pe locurile cu umflături.

— Urzică (rădăcină) + ceapă + pătrunjel (rădăcină) + lăcrămioară (plantă): se taie mărunt şi se ţin în ţuică timp de 3 zile, apoi se va lua câte un păhărel de 3 ori pe zi după strecurare.

Băile de şezut sau chiar băi complete cu flori de fân, talpa gâştei, paie de ovăz sau coada calului sunt foarte utile la acest tratament..

Cantităţile de mai sus sunt cantităţile minime de ceaiuri, însă se pot folosi cantităţi şi mai mari, în funcţie de fiecare caz în parte sau de toleranţa individuală.

O linguriţă de ulei preferabil de măsline sau de bostan luată seara ajută defecaţia.

Pe lângă tratamentele descrise mai sus, se pot adăuga: lemn dulce (indicat în special femeilor care au şi dereglări endocrine), mărar (indicat în special fetelor tinere sau în cazul dereglărilor endocrine), alge (sunt foarte eficiente în tratamentul extern, dar se pot folosi şi intern), schinduf (util mai ales atunci când activitatea pancreasului este

perturbată), ginseng (indicat persoanelor de peste 40 de ani), ginko-biloga (util pentru că reface circuitele sangvine deteriorate). Toate acestea se pot lua intern, câte 1-3 ceaiuri pe zi, a câte 250 ml. Sau se folosesc sub formă de tincturi, câte 3 linguriţe pe zi, una după fiecare din cele 3 mese principale. Tinctura se poate dilua cu 100 ml de apă.

Se pot face şi cataplasme pe locurile afectate cu plantele care au fost folosite la prepararea ceaiului sau se pot pune comprese cu acelaşi tip de ceai, însă se va folosi în acest caz cantitate dublă de plantă.

BOALA HODGKIN

Se mai numeşte şi limfogranulomatoză. Ganglionii se umflă de cele mai multe ori şi nu sunt dureroşi. Simptomele se pot manifesta prin febră, transpiraţii nocturne şi scădere în greutate. Uneori pot apărea şi mâncărimi ale pielii. Se va stabili tratamentul de către medicul specialist şi suplimentar se mai poate face şi un tratament naturist, fără a suprima însă medicamentaţia prescrisă. Tratamentul naturist vine doar în sprijinul tratamentului indi

Cancerul – tratamente naturiste cat de medic. În multe cazuri, este necesară intervenţia chirurgicală. Pronosticul este dat de stadiul bolii, de tipologie etc. Şi dacă tratamentul este început din timp, există foarte multe şanse de vindecare. În stadiile mai avansate, este mai dificil de stabilit durata de viaţă, pentru că poate varia destul de mult de la un pacient la altul.

Tratament intern

Se va începe tratamentul cu o cură de dezintoxicare, fără de care orice tratament este sortit eşecului, iar aceasta va dura 15 zile. Zahărul din alimentaţie se va înlocui cu miere polifloră. Se va bea până la 1 litru pe zi de suc natural de morcovi, sfeclă, mere, pere, portocale, lămâi. Se poate consuma lapte crud de capră, proaspăt muls (câte 250-500 ml pe zi). Se va respecta regimul alimentar indicat la bolile

canceroase. De asemenea, se pot face ceaiuri din plantele medicinale indicate.

Aloe vera gel – zilnic câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi.

Vâsc – se va consuma un macerat din 1 linguriţă de plantă mărunţită la 250 ml apă rece; se lasă de seara până dimineaţa. Dimineaţa se strecoară, apoi se consumă în cursul unei zile cu înghiţituri mici. Puteţi opta şi pentru Imunomod, preparat realizat de Dr. Elena Ionaşcu din Craiova.

Gaz distilat (de la Ploieşti) – se ia câte 1 lingură de gaz distilat cu 30 minute înainte de masă, dimineaţa şi seara.

Ulei de măsline – o lingură pe zi.

Propolis – se sug 2 g de propolis pe zi.

Polen – se iau 2 linguriţe de polen de albine pe zi.

Drojdie de bere – 2 linguri pe zi.

Apă cu argilă – un vârf de cuţit argilă la un pahar cu apă; se consumă partea decantată şi se adaugă apoi apă peste reziduu. După 3 zile se agită conţinutul şi se bea.

Grâu încolţit – o masă pe zi.

Tărâţe de grâu – câte 3-6 linguri de tărâţe bine măcinate în cazurile de supraponderabilitate; sau se pot pune în diferite alimente.

Calciu natural – este preferabil să se folosească din oase de vită măcinate sau coji de ouă. Acestea se vor fierbe în mai multe ape care se vor arunca (pentru distrugerea germenilor patogeni), apoi se macină (cojile de ouă cu râşniţa de cafea şi li se aruncă pieliţa subţire din interior care este toxică). Se pune peste acest

praf suc de lămâie în cantitate dublă fată de cantitatea de praf obţinută. Se ţine 2-3 zile, agitând cu o lingură de lemn de mai multe ori pe zi. Spuma care se formează la suprafaţă se aruncă. Se va gusta zilnic şi, dacă nu mai este acră, se mai pune suc de lămâie, până devine din nou acră.

Se apune apoi la frigider şi se va lua câte 1-3 linguriţe pe zi din acest preparat. Este bine să nu fie ţinut mai mult de 15 zile.

Ienupăr – se mestecă şi se înghit 4 boabe de ienupăr, a doua zi se înghit 5, apoi se creşte cu câte 1 boabă pe zi, până la 15 boabe. După aceea se scade cu câte o boabă pe zi, până se ajunge din nou la 4 boabe. Cura se reia la un an de zile. Ea este contraindicată celor cu afecţiuni inflamatorii.

Cărbune medicinal – se poate lua după fiecare masă câte 1 tabletă de cărbune medicinal sau se ia câte 1 linguriţă de praf cât mai fin măcinat după mese, pentru a evita constipaţia.

Tratament extern

Clisme zilnice cu ceai de pelin timp de 15 zile.

CANCER DE COL UTERIN

Este o afecţiune malignă a celulelor care căptuşesc suprafaţa colului. Cancerul de col uterin se dezvoltă de obicei încet. În fază precoce, este adeseori asimptomatic. Semne alarmante: sângerări anormale, abundente, care survin frecvent după raporturi sexuale, în perioada dintre două cicluri menstruale sau după instalarea menopauzei. Aceleaşi simptome pot anunţa un fibrom uterin sau un cancer de endomedru (mucoasa care căptuşeşte uterul). Slăbire fără nicio cauză. Uneori temperatură. Ulterior pot apărea simptome precum durerea pelviană, durerea de spate şi umflarea membrelor inferioare. Într-un stadiu mai avansat este complicat cu o scurgere purulentă.

Se poate folosi acest tratament la orice afecţiune cancerigenă în zona genitală.

Prevenire

Nu faceţi sex neprotejat. Majoritatea cancerelor de col uterin sunt cauzate de infecţia cu papilomavirusul uman (HPV). Se estimează că 40% dintre bărbaţii şi femeile active sunt purtători ai

 virusului. Aproape jumătate din aceştia nu prezintă niciun simptom de boală deşi sunt purtători de virus. Utilizarea prezervativului împiedică transmiterea virusului. De multe ori, în special la femeile nefumătoare, virusul dispare de la sine după un timp. Totuşi, în anumite circumstanţe, poate provoca leziuni precan- ceroase sau chiar canceroase.

Tratamentul instituit de medicul specialist poate fi suplimentat cu unul naturist.

Tratament intern

Se vor consuma 2-3 căni de ceai pe zi din următoarele plante: aloe, angelică, armurar, arnică, bănuţi, călin, cătină, coada racului, coada şoricelului, ghimpe, ginko-biloba, ginseng, iarbă de şoldină, ienupăr, măcriş iepuresc, mărar, mărul lupului, năprasnic, norocel, obligeană, ovăz, pătrunjel, pedicuţă, plop negru, pufuliţă cu flori mici, rostopască, scai măgăresc, schinduf, soia, tătănească, trifoi roşu, troscot, turiţă mare, urechelniţă.

Se pot folosi combinaţii de 3-5 plante, care se vor schimba cu altele după ce se face un tratament de 20 de zile.

Salcie, troscot – pentru calmarea durerilor se poate face ceai din salcie coajă sau troscot. Acestea au în compoziţia lor principii active care acţionează ca o aspirină, însă fără efectul negativ. Se fac puţin mai tari şi se iau la nevoie. Se poate de asemenea folosi praf, care se ţine sub limbă pentru câteva minute, apoi se înghite cu puţină apă.

Tratament extern

Spălături vaginale cu una sau mai multe plante medicinale din cele de mai jos:

Dacă există hemoragii: aglică, angelică, anin negru, brânca ursului, călin, căpşun, cerenţel, cimbrişor, coada racului, coada şoricelului, creţişoară, gorun, limba mielului, mărul lupului, mătreaţa bradului, merişor de munte, molid,

mur, năprasnic, nuc, paltin de câmp, pătlagină, perişor, piperul bălţii, stejar, traista ciobanului, tătănească, trandafir, troscot, urzică, urzică mică, vâsc, vindecea, vineriţă.

În hemoragiile abundente se poate introduce chiar praf de cărbune în vagin sau praf de coajă de stejar.

Dacă nu există hemoragii: anin negru, arnică, brusture, busuioc, cătină, cerenţel, cimbrişor, cimbru de grădină, coada racului,

coada şoricelului, creţişoară, creţuşcă, frasin, gălbenele, ghiocei, gorun, gutui, iarbă neagră, iasomie de pădure, ienupăr, isop, lăcrămioare, lemn câinesc, levănţică, mărul lupului, mur, muşeţel, năprasnic, nemţişori de câmp, nuc, păducel, pătlagină, pin, plop negru, răchiţel, rotunjoară, salcie, salcâm, salvie, sclipeţi, secară, sfeclă, slăbănog, smochin, sorbestrea, stejar, sunătoare, şopârlaiţă, tătănească, trei fraţi pătaţi, trifoi alb, trifoi roşu, ulm, urzică moartă albă, vâsc, vindecea, vineriţă.

Se vor alege 2-5 din plantele de mai sus în diferite combinaţii. Este bine ca plantele acestea să nu fie folosite o perioadă mai mare de 10 zile, după care se vor folosi alte plante pentru a nu obişnui organismul cu ele şi a nu-şi mai face efectul.

Spălaturile se vor face cu irigatorul, cu 1-2 litri de ceai o dată şi se vor face de 2 ori pe zi.

Cataplasme cu plante – cele care s-au folosit la prepararea ceaiului pentru spălături. Se vor aplica calde şi se menţin cât timp sunt calde.

Cataplasme cu mâmăliguţă – se face o mămâliguţă puţin mai tare din făină de porumb. Se taie o bucată de pânză de dimensiunea abdomenului, se pune pe masă şi peste ea se va pune mămâliguţă în strat de 2-3 cm. Se presară apoi tămâie pisată cât mai subţire, doar aşa cât se pune sare pe o felie de pâine cu unt. Se aplică apoi cât mai fierbinte (să

nu ardă) pe locul afectat. Se acoperă cu un flanel gros pentru a menţine cât mai mult timp temperatura ridicată. Se lasă până se răceşte. Se poate face acest lucru de 2 ori pe zi timp de 10 zile, apoi se face o pauză de 10 zile, după care se poate relua.

Cataplasme cu terciuri din plante – se fac din pătlagină, frunze de tătănească, brusture sau varză.

Iaurt – în toate cazurile este bine să se introducă în vagin iaurt, cu ajutorul unui tampon de vată. Pentru aceasta se umezeşte tamponul de vată în iaurt şi apoi se pune în vagin. În cazurile când este bine tolerat, se poate ţine chiar toată noaptea. Are rolul de a reface flora microbiană utilă.

Argila – cataplasmă cu argilă înmuiată în ceaiuri din plante şi aplicată pe o bucată de pânză mai mare decât locul afectat. Se pune caldă şi se poate menţine de la o oră până la 12 ore. Se înfăşoară apoi cu un prosop şi eventual se leagă cu faşă. Se poate face zilnic.

De asemenea, este bine ca în ceaiurile de spălaturi să se introducă o linguriţă de argilă şi apoi să se facă spălătura. Se poate însă introduce în vagin o bucată de argilă de mărimea unui supozitor, care se poate lăsa peste noapte.

CANCERUL BRONHO-PULMONAR

La început, această formă de cancer se prezintă ca orice infecţie respiratorie. Dar, de cele mai multe ori, primele simptome care sunt prezentate la medic sunt de fapt metastaze. Această afecţiune are foarte puţine şanse de vindecare, pentru că de fiecare dată tratamentul este început foarte târziu. Foarte rar se întâmplă ca bolnavul să se prezinte la medic în prima fază.

Este incriminat fumatul ca fiind principalul factor care contribuie la agravarea sau chiar la apariţia afecţiunii. Tuşea cu expec- toraţie sangvinolentă, mai rar adevărate hemoptizii ca şi dispnee sau senzaţie de presiune toracică,

uneori junghiuri, sunt simptome caracteristice. Bolnavul slăbeşte în forţă fizică şi greutate.

Prevenire

Trebuie întotdeauna să vă prezentaţi la medic atunci când aveţi o tuse supărătoare care nu cedează la tratament. Uneori este uscată, dar poate fi şi cu expectoraţie sangvinolentă şi care nu este calmată cu medicamente contra tusei. În unele cazuri poate fi vorba despre o pierdere a vocii, respiraţie şuierătoare, zgomotoasă. Toate acestea sunt însoţite de pierderea poftei de mâncare, oboseală continuă, scădere în greutate.

Un examen radiologie poate depista acest tip de cancer. De la acest tip de cancer metastazele se produc în general la creier, cu dureri mari de cap, somnolenţă, tulburări de vedere etc. În funcţie de locul metastazelor. Sau metastaze la oase cu dureri. Osteo- musculare, fracturi spontane etc. Mai pot apărea la: ficat, glanda tiroidă, piele etc.

În toate cazurile se va apela la terapia instituită de medicul oncolog şi suplimentar se poate aplica terapia naturistă de la toate formele de cancer.

Tratament intern

Se vor folosi ceaiuri din plante medicinale, în următoarea compoziţie foarte eficientă: plămânărică 50 g, troscot 50 g, podbal

50 g, sulfină 50 g, coada calului 50 g, urzică 50 g, salcie 50 g, rostopască 50 g, plop muguri 50 g, afin 50 g.

Se pun 2 linguriţe din amestec în 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se va înlocui apa de băut cu acest ceai, care se poate îndulci cu miere (dacă nu există contraindicaţii) şi se va consuma cu suc de lămâie după gust.

Ulei de pin sau cimbrişor – se iau 5-10 picături de 3 ori pe zi, cu 30 de minute înaintea meselor principale. Se pot face

şi inhalaţii, de obicei seara.

Ulei de soia – se înghit 1-2 linguri pe zi dimineaţa, cu puţin suc de lămâie.

Plantusin, produs de Fares – Orăştie – este un preparat naturist din mai multe plante, eficient împotriva tusei cu expecto- raţie vâscoasă, congestiei pulmonare, laringitei, traheitei acute, catarhului respirator. Se poate lua şi de către copii. Se foloseşte conform indicaţiilor producătorului.

Polen – sunt indicate toate produsele din miere, lăptişor de matcă, propolis descrise la capitolul „Apiterapie”.

Drojdie de bere uscată – se ia câte 1 linguriţă după fiecare masă.

CANCERUL CAVITĂŢII BUCALE

Apare ca o ulceraţie neregulată cu marginile dure şi fondul sângerând, care se întinde progresiv, întâlnită de obicei la nivelul limbii sau la mucoasele obrajilor.

Tratament intern

Roşii – ideal ar fi să se consume cât mai multe roşii zilnic, inclusiv sub formă de suc. Noile cercetări au stabilit faptul că licopenul şi beta-carotenul, doi carotenoizi care se găsesc în roşii, morcovi şi alte legume de culoare galbenă şi portocalie, au proprietatea de a reduce riscul unor tipuri de cancer. Medicii israelieni au efectuat cercetări pe celulele canceroase prelevate de la tumorile cavităţii bucale şi au constatat că aceste legume au o puternică acţiune de inhibare a înmulţirii celulelor canceroase în cazul licopenului şi o acţiune mai moderată în cazul beta-carotenului.

Brad (Abes alba) – dimineaţa şi seara se suge câte o bucăţică de răşină de brad cam de 2 cm. Acest lucru contribuie la vindecarea

 bolii. După ce aţi supt această răşină, nu mâncaţi nimic timp de 1 oră. Este eficientă în toate afecţiunile gâtului, gurii şi chiar ale

stomacului.

CANCERUL DE COLON Şi RECT

Este strict legat de modul de viaţă şi alimentaţie. De cele mai multe ori această afecţiune se observă foarte târziu. Studiile arată că o alimentaţie bogată în fructe, legume şi fibre vegetale, dar săracă în carne şi grăsimi reduce semnificativ riscul apariţiei acestei maladii.

Cunoscut şi sub denumirea de cancer colono-rectal sau intestinal, este una dintre cele mai frecvente forme de cancer. Se estimează că un cancer din opt este colono-rectal. Boala este mai frecventă la persoanele trecute de prima tinereţe şi mai rar la cele sub 40 de ani.

Cauza cea mai frecventă este abuzul alimentar. Este precedat adesea de apariţia unor formaţiuni numite polipi. Cei mai mulţi dintre aceştia sunt inofensivi, dar o leziune a glandelor celulelor dintr-un asemenea polip poate duce la apariţia unui cancer. Abuzul de cartofi prăjiţi, în special dacă sunt făcuţi în acelaşi ulei mai multe serii la rând, mesele la ore neregulate, consumul frecvent de carne, grăsimi animale, abuzul de dulciuri, aportul insuficient de fibre vegetale, sunt doar câteva dintre cauzele care pot contribui la agravarea bolii.

Dacă afecţiunea este localizată la nivelul colonului, principalul tratament este cel chirurgical. Chimioterapia se poate utiliza în completare la tratamentul chirurgical, pentru a ucide celula canceroasă remanentă. De regulă, chimioterapia este recomandată dacă boala s-a extins. Radioterapia este utilizată îndeosebi când intervenţia chirurgicală este imposibil de realizat, sau pentru micşorarea unei tumori înainte de înlăturare.

Prevenire

O dietă bogată în fructe, legume şi fibre vegetale, dar săracă în carne şi grăsimi, poate reduce riscul apariţiei bolii. Modul în care alimentaţia interacţionează cu celulele care căptuşesc colonul şi cu genele care controlează

dezvoltarea acestora este în mare parte necunoscut.

Tratamentul naturist nu se poate substitui medicului şi tratamentului prescris de acesta, însă poate ajuta în foarte multe cazuri.

Se ştie că dacă se consumă mai multe legume şi fructe, riscul cancerului colono-rectal scade. Mai nou, la acestea s-a adăugat şi laptele. Cercetătorii au stabilit că lactoza din lapte stimulează bacteriile ce asigură protecţia pereţilor intestinali. Totodată, acesta vă va apăra şi de osteoporoză.

Medicii britanici au stabilit legat de consumul cărnii roşii (porc, vită, oaie) că acesta nu trebuie să depăşească 100 g pe zi. Riscul de cancer creşte cu 12-17% pentru fiecare 100 g de carne consumată peste limita aceasta. În acelaşi timp, s-a stabilit că preparatele din carne sunt mult mai periculoase. Astfel, riscul creşte cu 49% pentru cancerul de colon la un consum de 25 g mezeluri pe zi, adică echivalentul unui jumătăţi de hot-dog. Se recomandă pacienţilor, în special, să se limiteze la carnea de pui şi de peşte, acestea fiind considerate mult mai puţin nocive.

Conform unor studii realizate de Universitatea din Pittsburg, s-a descoperit că riscul privind apariţia cancerului de colon este proporţională cu talia. În concluzie, cu cât omul este mai gras, cu atât riscul de a se îmbolnăvi de cancer de colon este mai mare „

Tratament intern

Se pot folosi următoarele plante medicinale: busuioc de câmp, ceapă, cimbru, mentă, pătrunjel, păstârnac, rapiţă, sfeclă roşie, usturoi.

Busuioc de câmp (Brunella vulkgaris) – are uşoare efecte anticancerigene la nivelul aparatului digestiv. Se indică să se folosească în diferite combinaţii sau singur. Se pune 1 linguriţă de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se pot

consuma 2-3 căni pe zi.

Ceapă (Allium cepa) – este recomandată pentru efectul pe care îl are asupra întregului tract digestiv. Mai indicată în acest sens este ceapa fiartă, care se poate folosi pusă în orice mâncare în cantităţi destul de mari. Asigură un tranzit intestinal mai bun.

Cimbru de cultură (Thymus vulgaris) – este recomandat în toate formele de tumori ale aparatului digestiv. Se pune 1 linguriţă de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 2-3 căni pe zi.

Menta broaştei (Mentha arvensis) – se poate folosi în toate formele de cancer digestiv. Se pune 1 linguriţă de plantă mărunţită

la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 2-3 căni pe zi.

Pătrunjel (Petroselum crispus) – se indică rădăcina pentru efectul ei diuretic şi pentru faptul că îmbunătăţeşte digestia. Se pun 2 linguriţe de rădăcină rasă de pătrunjel la 250 ml apă şi se fierb apoi la foc mic timp de 20 minute. Se strecoară şi se vor consuma 2-3 căni pe zi. De asemenea, se poate folosi la toate mâncărurile.

Păstârnac (Pastinaca sativa) – se foloseşte la fel ca pătrunjelul.

Rapiţă (Brassica rapa) – se poate consuma sucul din ramuri tinere sau din rămurele şi frunzele plantei. Se pun 2 linguri la 250 ml apă şi se fierb 5 minute. Se strecoară şi se beau 2-3 căni pe zi. Are un rol antitumoral recunoscut.

Sfeclă (Beta vulgaris) – este bine ca fiecare bolnav să consume zilnic suc de sfeclă – minimum 100 ml pe zi. Acesta contribuie la alimentarea organismului cu o serie de elemente care în mod normal nu sunt asigurate prin alimentaţie. Se poate combina cu suc de morcovi.

Soia (Soja hipoida) – se indică consumul de soia pentru că are cel mai mare conţinut de fitoestrogeni (un hormon) şi este foarte uşor de administrat, în diferite forme de preparare. Este benefică şi în tratarea cancerului de colon pentru că este bogată şi în fibre vegetale – aproximativ 17 g.

Usturoi (Allium sativus) – se poate consuma atât preventiv, cât şi ca tratament. Dar, în funcţie de toleranţă. Se poate utiliza şi fiert (se bea apa în care a fiert).

Ceai verde (mai puţin cel negru), chinezesc, rusesc, indian – este util atât preventiv, cât şi în tratament. Se poate consuma însă cu moderaţie.

Legume din familia Brassicaceae – experţii americani au stabilit că oamenii ar trebui să mănânce o serie de legume din familia Brassicaceae: broccoli, conopidă, hrean, muştar, napi, varză, varză de Bruxelles, varză roşie. Acestea conţin AITC, care se eliberează atunci când aceste legume sunt gătite. Datorită acestei substanţe, organismul poate fi protejat de această maladie. Se pot folosi atât preventiv, cât şi în timpul tratamentului.

Ceai medicinal – se vor consuma intern câte 2-3 căni de ceai din plantele descrise la „Plante medicinale în tratamentul

cancerului”. Suplimentar, se va lua zilnic cel puţin 1 lingură de ulei de sunătoare sau de în. De preferat dimineaţa, la trezire. Pentru a înlătura senzaţia de greaţă, se va lua cu suc de lămâie sau chiar rădăcină rasă de ghimbir.

Este foarte important să se evite cu orice metode (din cele naturale) constipaţia şi diareea.

Tratament extern

Clismele – sunt foarte necesare la această afecţiune şi se vor putea face cu: tătănească, mărul lupului, cimbru, în etc.

Se pun 2 linguri de plantă mărunţită la 500 ml apă şi se fierb timp de 5 minute. Se strecoară, apoi se lasă să ajungă la temperatura corpului şi se vor face clisme zilnic, cu presiune mică pentru a nu leza intestinele.

Cafeaua, de asemenea, utilizată în clisme poate să ajute şi ea.

CANCERUL DE PANCREAS

Pancreasul este o glandă situată în spatele stomacului. Este vorba despre un adenocarcinom de cele mai multe ori, localizat la capul de pancreas. În general, acest tip de cancer se întâlneşte la persoanele în vârstă şi mai ales la bărbaţi. Fumatul şi consumul băuturilor alcoolice sunt principalele motive care pot să declanşeze această afecţiune.

Cel mai important simptom este icterul mecanic, care este tipic acestei afecţiuni. Are o dezvoltare foarte rapidă şi duce la metastaze severe. Durerile abdominale localizate în epigastru, de unde iradiază în coloana vertebrală şi trec foarte greu, sunt uneori ameliorate de poziţia aplecat înainte. Pierderea rapidă în greutate ca şi lipsa poftei de mâncare sunt de asemenea prezente. Un alt efect este creşterea dimensiunilor ficatului. Uneori, se instalează şi diabetul.

Deoarece este una dintre cele mai grave boli, care face rapid metastaze, este foarte bine să fie tratată în spitalele de specialitate. Este necesară în acest caz intervenţia chirurgicală.

Factori favorizanţi

Cel mai adesea, consumul cărnii roşii, în special în cantităţi mari, al grăsimilor animale, glucide şi chiar cafeaua consumată

în exces. De asemenea, în multe cazuri este asociat consumului excesiv de alcool. Fumatul, se pare, agravează sau chiar favorizează apariţia

acestei boli, mai ales când este însoţit de alcool şi cafea.

Deoarece este una dintre cele mai grave boli, care face rapid metastaze, este foarte bine să fie tratată în spitalele de specialitate. Este necesară în acest caz intervenţia chirurgicală.

Tratament intern

Alimentaţie bogată în proteine. Se pot da, de asemenea, şi glucide şi lipide, dar în cantităţi mai mici. Repausul la pat este obligatoriu, însă se vor face zilnic plimbări uşoare. Pentru prevenirea obstrucţiei biliare, este nevoie să se consume câte 1 lingură de ulei de susan sau de măsline presat la rece în fiecare seară, împreună cu suc de lămâie. Dietă cu vitamine naturale, întărirea imunităţii, fitoterapie, la care se adaugă obligatoriu şi schinduf (seminţe).

Licopenul, care se găseşte în grapefruit roşu, gogoşari, roşii, ajută, se pare, foarte mult la vindecarea afecţiunii. Cei care consumă în mod frecvent aceste alimente îşi vor reduce considerabil riscul de îmbolnăvire. De asemenea, se indică folosirea vitaminei naturale C în cantităţi cât mai mari.

Cercetătorii de la Universitatea din Pittsburg au stabilit că o substanţă din ardeiul iute, numită capsaicin, induce moartea celulelor tumorale în timp ce lasă intacte celulele sănătoase. Se pare că în curând va apărea un nou medicament care va distruge celulele tumorale.

CANCERUL DE PROSTATĂ Tratament intern

Ceaiuri din următoarele plante medicinale: bostan, ceapă, coada calului, dovleac, ghimpe, ginseng, grâu (tărâţe pentru baie, ulei din germeni de grâu, seminţe încolţite), mei păsăresc, nalbă, palmier pitic american, pătrunjel (rădăcină), porumb (mătase sau ulei din germeni), pufuliţă cu flori mici, strugurii ursului, urzică moartă albă, soia (ulei), talpa gâştei.

Se pot consuma câte 2-3 căni în fiecare zi din una sau mai multe plante în amestec. Se îndulcesc cu miere dacă

nu suferiţi de diabet.

Se pot administra polen, lăptişor de matcă, miere, de asemenea suplimente de zinc, siliciu, mangan.

Castan (Aesculus hippocastanus) – se pune 1 linguriţă de coajă de castan sălbatec la 100 ml apă. Se lasă să dea în clocot. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se pune într-o cană şi se umple cana cu apă. Se poate îndulci cu miere. Se ia câte 1 lingură o dată la fiecare 2 ore. Se face acest lucru timp de 20 zile, apoi 10 zile pauză şi se poate relua. Este foarte util în combaterea hipertrofiei de prostată.

Ceapă – se poate consuma zilnic sub orice formă. Se pot tăia 3-4 cepe, care se vor pune peste noapte în 250 ml apă, iar dimineaţa se va bea apa. Se poate face şi un vin foarte bun: 100 g ceapă tăiată, 50 g urzică măcinată şi 20 g miere se pun la 1 litru de vin pentru 8 zile, după care se strecoară. Se vor lua câte 50 ml de 3 ori pe zi înainte de mese. Cei care urinează mai greu pot să adauge la acest vin şi 50 g de rădăcină de pătrunjel

Conopida (Brassica oleracea) – este cunoscută pentru efectele ei depurative, diuretice, fiind recomandată persoanelor care suferă de afecţiuni renale. Este antianemică, decongestionantă şi energizantă. Constituie un adevărat medicament pentru diabetici, căci consumată în stare crudă, sau în diferite preparate culinare, are efect hipoglicemiant. Se indică în tratamentul adjuvant al acneei, cirozei, colicii nefritice, constipaţiei, flebitei, infecţii intestinale. Folosită în alimentaţia curentă ajută la redresarea tensiunii arteriale atunci când are valori prea mari (hipertensiune). Acţionează, de asemenea, în bolile prostatei şi în ulcerele gastro-duodenale.

Dovleac – din seminţe de bostan se poate face un ceai foarte util bolnavilor de cancer la prostată. Se taie foarte

mărunt 4 linguri de seminţe de bostan. Se pun în 250 ml apă şi se fierb timp de 15 minute, cu coajă cu tot. Se strecoară, apoi se consumă câte un astfel de ceai preferabil în fiecare zi, cu 2-3 ore înainte de culcare.

Ghimpe (Xanthium spinosum) – are proprietăţi decongestio- nante, cicatrizante, dezinfectante. Ajută la diminuarea severităţii crizelor. Nevoia de a urina se reduce şi este totodată un distrugător al microorganismelor patogene. Se pot consuma 2-3 căni de ceai. Este bine să se prepare conform indicaţiilor producătorului. Este şi un antitumoral cu efect mediu, dar în combinaţie cu alte plante efectul este mai puternic.

Lămâie – se mai poate face o cură de lămâie zilnic. Se stoarce sucul de la o lămâie într-un pahar. Separat, se taie lămâia în feliuţe, apoi se fierbe în 250 ml apă, până se înmoaie coaja. Se strecoară după răcire peste sucul obţinut anterior şi, dacă nu aveţi diabet, îndulciţi cu miere după gust.

Palmier pitic american (Serenoa repens) – doza zilnică este de 160-320 mg pe zi. Este un excelent remediu pentru hiperplazia benignă a prostatei – conţine 85-95% acizi graşi şi steroli. Este unul dintre bunele remedii pentru prostată mărită.

Polen de albine – se iau câte 20 g de polen pe zi, în cure de 30 zile.

Se mai poate lua Apilarnil sau Apilarnil potent, în cure de 30 zile cu 7 zile pauză, apoi se repetă.

Strugurii ursului (Arctostaphylos uwa-ursi) – sunt un bun antiseptic urinar şi intestinal, diuretic şi se pot folosi în toate afecţiunile urinare, în special la prostatită. Se pun 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se beau 2-3 căni pe zi.

Tinctura de propolis – se va lua tinctură de propolis făcută de Apicola. Este vorba despre tinctura de propolis 30%, care se găseşte de vânzare la toate magazinele Apicola din ţară. Se iau câte 2 picături de tinctură la fiecare 5 kg corp. Este bine ca tratamentul acesta să se facă zilnic cel puţin 15 zile, fără întrerupere (vezi capitolul „Apiterapie”).

Urzica albă (Lamium album) în asociere cu iarbă neagră (Calluna vulgaris) – se pun câte 1 linguriţă din fiecare plantă de mai sus la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se consumă 2-3 căni pe zi. Acestea cresc volumul urinei eliminate la o micţiune, deci se diminuează numărul micţiu- nilor şi totodată senzaţia neplăcută cauzată de golirea incompletă a vezicii.

Tratament extern

Supozitoare de propolis (de la Apicola) – pentru combaterea constipaţiei. Se administrează 10-15 zile.

Băi de şezut – cu flori de fân, cu paie de ovăz sau coada calului. Acestea se vor face cât mai calde şi se aplică în fiecare seară., Băi de şezut cu tărâţe de grâu – se pun 500 g tărâţe de grâu într-un săculeţ de pânză şi peste el se va turna apă clocotită. Se aşteaptă apoi să se ajungă la temperatura corpului şi se stă

timp de 20-30 minute cu şezutul în baie. Băile se fac seara, în fiecare zi.

Cataplasme – se aplică seara cataplasme cu ceapă tăiată pe abdomenul inferior. Se ţin timp de 30 minute.

Clisme – se pun 4 linguri de nalbă fiartă la 1 litru apă şi se fierb timp de 10 minute, apoi se strecoară. Când ceaiul ajunge la temperatura corpului, se fac clisme cu jet încet, de la mică înălţime. Se fac zilnic, cel puţin primele 10 zile de tratament.

Alimentaţia

Se recomandă un regim vegetarian, sărac în proteine. Este bine să se reducă sau chiar să se anuleze complet consumul sării din alimentaţie. Se exclud, de asemenea, condimentele, alcoolul şi cafeaua. Se vor consuma multe sucuri naturale, proaspăt preparate, din: struguri, morcovi, castraveţi, sfeclă roşie, ţelină. Se recomandă alimente ce conţin zinc: stridii, germeni de grâu, drojdie de bere, seminţe de dovleac. Se pot lua, de asemenea, suplimente minerale de seleniu – zinc. Zincul metabolizează testosteronul şi poate opri cancerul de prostată.

Soia se poate folosi zilnic. Are o serie de principii care sunt asemănătoare hormonilor şi care sunt utile în vindecare.

Se evită conservanţii, aditivii alimentari, afumăturile, sarea, acriturile, grăsimile animale, alcoolul, cafeaua, cacao şi orice alte excitante, inclusiv piper, ardei iute, hrean, scorţişoară şi muştar.

Esenţial este să se combată constipaţia, în primul rând cu ajutorul alimentaţiei. În cazul în care nu se reuşeşte acest lucru, se va lua seara ulei de dovleac (1 lingură). În plus, se va apela în zilele cu probleme la 1 lingură de ulei de parafină.

Se consumă zilnic o felie de pâine neagră cu unt (fără sare, preferabil de la producători) care se pune pe felie de pâine cu ceapă roşie tăiată mărunt (cât mai multă). Se consumă în fiecare dimineaţă mai multe zile la rând.

CANCERUL DE SÂN LA BĂRBAŢI

Glandele mamare la bărbaţi nu sunt dezvoltate ca la femei, pentru că aceştia nu au de alăptat copii. Totuşi, şi bărbaţii pot fi suspuşi riscului de a se îmbolnăvi de cancer mamar.

Semnele clinice sunt asemănătoare femeilor, adică prezenţa unui nodul dureros. Printre alte simptome se

numără asimetria sânilor, mamelon retractat.

Pentru că bărbaţii sunt mai puţini atenţi cu acest soi de afecţiune (mulţi nici nu ştiu că şi bărbaţii pot avea cancer la sân) boala se descoperă doar în stadii destul de avansate, şi din această cauză, tratamentul are şanse reduse de reuşită.

Tratament naturist

Se urmează acelaşi tratament ca şi la cancerul mamar feminin.

CANCERUL DE SÂN LA FEMEI

Cancerul de sân reprezintă un sfert din numărul de cazuri de cancer feminin. Conform unor statistici, se estimează că una din zece femei are un cancer de sân. Cancerul mamar este provocat de procese anormale ce survin la nivelul genelor implicate în creşterea şi supravieţuirea celulelor. O mare parte din cazurile de cancer mamar nu se datorează factorilor genetici.

Rata supravieţuirii depinde de detectarea precoce a bolii. Tumoarea malignă a mamelei poate apărea la orice vârstă, dar mai ales la femeile trecute de 20 de ani.

În faza timpurie, se poate depista de către fiecare femeie în parte. Apare ca un nodul dur, de formă neregulată. Autocontrolul este crucial în depistarea unui posibil cancer mamar. Dacă tot mai multe femei şi-ar învinge reticenţa şi şi-ar examina singure sânii, numărul deceselor cauzate de această boală ar scădea cu 18%. În mod ideal, controlul trebuie efectuat lunar, în primele şapte-zece zile de la începerea menstruaţiei, când sânii nu sunt inflamaţi şi tari. La menopauză, examinarea trebuie făcută tot lunar.

Palpaţi-vă sânii cu regularitate o dată pe lună.

Învăţaţi să recunoaşteţi caracterele normale ale sânilor dumneavoastră.

Consultaţi medicul fără întârziere în cazul apariţiei unor modificări suspecte ale sânilor.

Faceţi o mamografie dacă aţi împlinit vârsta de 50 de

ani.

Consultaţi imediat medicul dacă:

— Există modificări de formă, consistenţă sau aspect al sânilor.

— Dacă aţi constatat apariţia unui nodul la unul dintre sâni sau la subsuoară.

— La orice încreţire sau depresiune la nivelul pielii.

— Când resimţiţi un disconfort sau dureri la un sân care arată diferit faţă de normal.

— Dacă apar scurgeri de lichid din sfârcuri, modificări ale culorii, aspectului sau poziţiei acestora.

Stadiile bolii

Stadiul 0: atunci când există doar leziuni microscopice.

Stadiul 1: este vorba doar de o tumoare localizată strict la glanda mamară.

Stadiul 2: este vorba despre un stadiu mai avansat, când deja este retras mamelonul şi există şi o inflamare ganglionară la subraţ.

Stadiul 3: este vorba despre tumoarea care este fixată deja pe pielea sânului, iar sânul prezintă deja vasele limfatice şi sanguine inflamate. Apar durerile, iar ganglionii axilari de partea sânului bolnav sunt inflamaţi şi chiar dureroşi.

Stadiul 4: este faza în care deja sunt constatate metastaze.

Factori importanţi de risc

— Vârsta constituie un factor de risc (cu cât o persoană este mai în vârstă, cu atât este mai expusă).

— Hormonii joacă un rol important. Femeile care nasc primul copil târziu sau nu au deloc copii sunt mai predispuse la cancerul de sân.

— Apariţia prematură a menstruaţiei şi menopauza întârziată constituie, de asemenea, factori de risc.

— Sedentarismul, dieta bogată în grăsimi, stilul de viaţă nesănătos.

— Lin mic număr de femei sunt în mod special predispuse la cancerul mamar din cauza unor anomalii genetice moştenite.

Tratament intern

Se pot folosi ceaiuri din următoarele plante medicinale:

afin, anason, angelică, brusture, busuioc, cătină, coada calului, coada şoricelului, echinaceea, gălbenele, gheara mâţei, genţiană, ginseng, mentă, nuci, pătlagină, pelin, porumb, rostopască, schin- duf, soia, sunătoare, tătănească, varză.

Crucifere – broccoli, conopidă, varză, gulii, sunt alimente cu cel mai mare potenţial în lupta împotriva cancerului. Conţin antioxidanţi, fibre, beta-caroten, acid folie. Potrivit cercetătorilor, ar trebui incluse cel puţin de trei ori pe săptămână în dietă.

Soia – este alimentul cel mai bogat în fito-estrogeni, hormoni vegetali care participă la lupta împotriva cancerului mamar. Numeroasele studii efectuate asupra populaţiilor asiatice, mari consumatoare de soia, au scos la iveală o incidenţă mult mai redusă a acestei maladii în rândul femeilor.

Ulei de măsline – un studiu recent al medicilor din America a stabilit că uleiul de măsline previne şi chiar ajută la vindecarea cancerului mamar. Acidul oleic nu doar suprimă activitatea genei (Her-2/neu – care se pare că este responsabilă în multe cazuri de apariţia cancerului), dar şi intensifică acţiunea medicamentelor. Se pot consuma 1-2 linguri de ulei de măsline dimineaţa, pe stomacul gol.

Drojdie de bere – este bine să se consume zilnic 1-2 linguriţe de drojdie de bere în cure de lungă durată. Acestea furnizează organismului foarte multe vitamine, în

special B, care este foarte utilă în timpul tratamentului.

Tărâţe de grâu – se vor consuma zilnic tărâţe de grâu, pentru că furnizează organismului foarte multe vitamine şi enzime.

Tratament extern

Cataplasme – se rade ceară de albine, peste care se pune praf de pelin, care se obţine prin măcinarea plantei uscate cu ajutorul râşniţei de cafea. Se pune totul pe o bucată de pânză tăiată în aşa fel încât să acopere sânul. Peste ea se pune ceară topită caldă (pe baie de apă). Se pune în strat subţire şi se presară praf de pelin. Peste acesta se va pune puţină ţuică de prune (30-60 grade), cât să umezească. Se acoperă sânul bolnav şi se ţine până se evaporă ţuica. Apoi se umezeşte din nou. Se repetă pe tot parcursul zilei. Noaptea se lasă sânul liber, să respire.

Se poate aplica şi o cataplasmă cu mămăliguţă caldă (vezi Cancerul de col uterin). Se aplică în fiecare seară, până la dispariţia afecţiunii.

Varză – în cazul în care nu se suportă cataplasma fierbinte (care este cea mai eficientă), se poate face cu foaie de varză, care se striveşte cu o sticlă pentru a turti nervurile. Se pune în sutien

şi se lasă 12 ore. Se schimbă de 1-2 ori pe zi, în funcţie de sensibilitatea şi toleranţa individuală.

Tătăneasă – se poate, totodată, folosi şi cataplasme cu rădăcină de tătăneasă. Se fierb 2 linguri de rădăcină în 250 ml şi se pun pe o bucată de pânză care se aplică pe sân cu plantă cu tot. Din când în când, se umezeşte cu lichid pentru a nu se usca.

Ulei de cătină – dacă se constată anumite leziuni la sân, se unge cu ulei de cătină sau de gălbenele, în strat subţire. Se pot folosi şi unguentele. Sunt foarte utile şi pentru calmarea durerilor.

Comprese – tot pentru calmarea durerilor se pun comprese sau cataplasme cu terci din plantă. Se opăreşte planta şi se aplică pe un pansament sau pânză care se va pune pe sân, până aproape de umăr, în cazul durerilor. După ce se îndepărtează (după trecerea durerii) se va unge cu o cremă ca să nu rămână pielea prea uscată şi să nu producă răni.

Morcov (Daucus carota) – se folosesc frunzele pisate şi rădăcină rasă, în părţi egale. Se pun pe o bucată de pânză care se aplică pe sân. Se ţine de seara până dimineaţa, când se pune alta identică.

Slănină râncedă – se taie în feliuţe subţiri, care se aplică în strat subţire. Peste ea se pune un nailon ca să nu vă pătaţi hainele. Se poate ţine şi 24 ore. Nu este utilă slănina sărată şi condimentată. Se face acest tratament până la dispariţia nodulilor.

Fasole (Phasoleum vulgaris) – conţine estrogeni vegetali şi previne cancerul de sân, deoarece are inhibitori ai proteazei care intervine asupra enzimelor producătoare de cancer.

Propolis – se va lua tinctură de propolis făcută de Apicola, câte 2 picături de tinctură la fiecare 5 kg corp. Se pune pe un miez de pâine, se mestecă bine în gură, apoi se înghite. Se face acest lucru de 3 ori pe zi, cu 15 minute înainte de mesele principale.

În cazul în care există şi noduli sub braţ, aceştia vor fi trataţi la fel ca şi sânul.

Se mai poate face suplimentar un tratament pentru întărirea imunităţii organismului. Pentru aceasta, se vor turna 2 sticluţe de tinctură de Echinaceea peste 100 g de polen de albine, care se pun într-un borcan de 800 g cu capac. Se lasă apoi 2 ore, pentru a se înmuia învelişul polenului. Fiecare grăuncior de polen este învelit în echină de către albine. Organismul uman nu îl poate dizolva. Din această cauză se lasă întâi la înmuiat, apoi se ia o

 lingură şi se va căuta să se sfarme fiecare grăuncior de polen. După ce s-a sfărâmat tot, se pune din nou în borcan, care se umple cu miere polifloră. Se va amesteca de fiecare dată înainte de a se folosi, pentru că are tendinţa să se stratifice. Se va lua câte 1 lingură de 3 ori pe zi. Femeile supraponderale vor lua înainte de mese (pentru că „taie pofta de mâncare”), iar cele slabe, după mese.

CANCERUL GASTRIC

Este una dintre cele mai des întâlnite forme de cancer. De cele mai multe ori, acesta este precedat de o altă afecţiune a aparatului digestiv, cum ar fi: gastrită atrofică, polipi, ulcer gastric sau duodenal, mai ales atunci când este prezentă şi Heliobacter pylori.

Tumoarea gastrică apărută la stomac se răspândeşte cu timpul prin sânge în mai multe zone din organism, producând metastaze la: ficat, oase, creier, plămâni, esofag etc. De asemenea, prin vasele limfatice se poate propaga la ganglionii din vecinătate.

La început, simptomele nu sunt deloc alarmante şi pot fi similare cu cele de la foarte multe alte afecţiuni. Lipsa poftei de mâncare, slăbirea în greutate sunt cel mai des întâlnite, apoi regurgitări, greaţă, vomă, disconfort abdominal sau intestinal, anemie, uneori sângerări.

După aceste simptome minore pot apărea durerea şi alte simptome mai grave şi abia atunci bolnavul se prezintă la un control medical. De cele mai multe ori, însă, această vizită la medic se face doar când deja a apărut metastaza. Important este ca boala să fie depistată cât mai rapid şi în acest caz şansele de vindecare sunt mult mai mari.

În primul rând, se va respecta cu stricteţe tratamentul medical impus de medicul oncolog. În cele mai multe cazuri, este necesară operaţia, care va reuşi să elimine celulele canceroase din organism, chiar dacă nu în

totalitate, dar lupta cu boala va fi mult uşurată.

Factori favorizanţi

Consumul excesiv de sare. Prezenţa Helicobacter pylori este precursoarea cancerului gastric. Prăjitul pe grătar cu cărbune, obezitatea, consumul de alcool, grăsimile prăjite, consumul cărnii roşii în exces şi chiar şi faptul că unii nu mestecă suficient alimentele înainte de a le înghiţii sunt factori favorizanţi ai acestei

maladii. De asemenea, lipsa fibrelor vegetale, a vitaminelor şi a mineralelor din organism.

Tratament intern

Dieta indicată în această boală se va respecta cu stricteţe. Se vor face modificările necesare în funcţie de simptomele bolnavului şi de ceea ce poate efectiv să consume. Este foarte indicată, ba chiar obligatorie, terapia cu sucuri de legume şi fructe.

Obligeană (Acorus calamus) – se pune 1 linguriţă de rădăcină mărunţită la 250 ml apă rece şi se lasă de seara până dimineaţa. Se strecoară şi se va bea câte 1 lingură înainte de mese şi 1 după mese. Este un tratament de lungă durată şi este eficient mai ales atunci când este vorba despre un cancer al aparatului digestiv.

Atenţie! Aceşti bolnavi nu au voie să consume miere, la fel cei cu metastaze pancreatice sau cu diabet. În schimb, sunt indicate toate produsele stupului.

În toate cazurile se va renunţa la alcool şi tutun, de asemenea la consumul cafeinei sub orice formă (cafea, ceai etc.).

CANCERUL GLANDELOR SALIVARE

Se disting două tipuri:

— Adenocarcinom – care afectează în special persoanele ajunse la vârsta maturităţii.

— Adenolimfom – care afectează în special persoane

ajunse la vârste înaintate.

Omul are trei perechi de glande majore care secretă continuu salivă: parotide, submandibulare şi sublingvale.

Acestea sunt situate în cavitatea^ bucală împreună cu multe alte glande de mai mică amploare. În mod normal, omul nu le simte, dar ele îşi fac datoria. În anumite condiţii însă, îşi fac simţită prezenţa, şi anume, în procesele inflamatorii, tumorale sau atunci când în canalul de excreţie se formează un calcul care poate împiedica eliminarea salivei.

Odată cu apariţia unei tumori în această zonă se pot produce o serie de semne clinice ca: alterarea gustului, dureri la meste- care şi înghiţire, scăderea secreţiei salivare şi lacrimale (senzaţie de gură uscată şi lipsa lacrimilor), paralizie de nerv facial şi hipertrofia ganglionilor din regiunea gâtului.

Diagnosticul se va pune doar în urma unei tomografii sau unei biopsii, care este mai sigură.

Tratament intern

Infuzii şi ceaiuri simple sau în combinaţii din plantele menţionate la „Plante medicinale în tratamentul cancerului”. Se iau câte 2-3 căni pe zi. Se indică în special sânzâienele galbene.

Tratament extern

Se vor pune cataplasme cu ulei de sunătoare, cu frunze de pătlagină, coada calului sau sânzâiene.

CANCERUL HEPATIC

Cauzele apariţiei acestui tip de cancer sunt multiple, dar dintre ele distingem: consumul exagerat de alcool, mai ales când este însoţit şi de fumat. Carenţa de proteine în alimentaţie, lipsa vitaminelor, în special cele care fac parte din grupa B-urilor, şi lipsa substanţelor antioxidante. De asemenea, consumul toxinelor alimentare.

Tratament intern

Suc de dovlecei (Curcubita pepo) – se obţine din dovlecei proaspeţi, sănătoşi, tineri. Se curăţă de coajă, se taie în cuburi sau felii, se trec prin maşina de tocat şi apoi se stoarce sucul. Se pot bea câte 100 ml de 3 ori pe zi, cu 15-30 minute înainte de fiecare din cele 3 mese principale. Este recomandat şi pentru combaterea constipaţiilor şi în cazurile afecţiunilor cardiovasculare însoţite de edeme.

Suc de ridiche neagră (Raphanus sativus niger) – se amestecă 30 ml suc de ridiche cu 70 ml de suc de morcovi şi se consumă de 3 ori pe zi. Este indicat mai ales în afecţiunile în care este vorba despre o litiază sau despre o stagnare a activităţii vezicii biliare. Se poate consuma pe perioade lungi de timp.

Pentru a avea efect, aceste sucuri trebuie consumate, pe cât posibil, zilnic, înainte de mese. De asemenea, eficienţa lor creşte dacă se consumă perioade lungi de timp, pentru că acţiunea lor nu este imediată, ci în timp, iar efectele se vor resimţi chiar şi după terminarea tratamentului. Aveţi răbdare şi veţi fi răsplătit.

Suc de morcovi – se spală morcovii, dar nu se curăţă de coajă, pentru că în coajă există foarte multe principii active. Este foarte util de asemenea să se lase şi frunzele la acest suc. Se trec prin storcător şi se pot consuma câte 600 ml pe zi, în cure de lungă durată cu efecte marcante asupra refacerii ficatului.

Suc de pepene verde – se curăţă pepenele de coajă şi de seminţe şi se trece prin storcătorul de fructe. Se poate păstra apoi la frigider maximum 12 ore. Este indicat să se consume câte 200 ml zilnic, înainte de mese cu 15 minute.

Suc de ridichi – se rad 5-6 ridichi roşii sau negre în funcţie de anotimp. Se pun apoi într-un borcan cu capac, iar peste ele se va pune miere polifloră cât să le acopere. Se

lasă timp de 12 ore (de seara până dimineaţa), la temperatura camerei. Dimineaţa se va strecura sucul astfel obţinut şi se toarnă în sticle preferabil de culoare închisă, cu dop. Se păstrează la rece. Se va lua din acest lichid după fiecare masă câte 1 linguriţă timp îndelungat. Este excelent pentru îmbunătăţirea funcţiei ficatului.

Suc de sulfinâ – se trec prin storcător frunzele şi florile de sulfină proaspăt culese, preferabil dimineaţa, înainte de răsăritul soarelui. Se pun 2 linguri de suc la 1 pahar de apă şi se hea de 3 ori pe zi cu 30 de minute înainte de mesele principale.

Se pot folosi următoarele plante medicinale: aloe vera, anghinare, armurariu, brustur, calomfir, ceapă, cerenţel, ghinţură, isop, lichen de islanda, linariţă, măceş, mărul lupului, măslin, orz, ovăz, porumb, prune, pufuliţâ cu flori mici, revent, ridiche roşie, ridiche neagră, rostopască, rotunjoară, rozmarin, scânteiuţă, schinel, schinduf, sfeclă roşie, siminoc, sparanghel, splinuţă, sporiş, sunătoare, şofran, tei, trifoi de baltă, ţelină, vişin.

Scânteiuţă (Anagallis arvensis) – se pune 1 linguriţă de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă 15 minute, apoi se strecoară. Se bea întreaga cantitate pe parcursul unei zile.

Ţelină – este un excelent drenor hepatic, tonic al sistemului nervos şi hipotensor, acţionând şi asupra epiteliului renal, determinând creşterea diurezei. Se fierb 3 linguri de rizomi mărunţiţi la 1 litru de apă timp de 20-30 de minute. Se strecoară şi se beau 2 căni pe zi. Se pot folosi şi frunzele: se pun 4 linguri de frunze mărunţite la 1 litru de apă clocotită. Se acoperă 15 minute, se strecoară şi se beau 2-3 căni pe zi.

„Hepatoprotect”, produs de Biofarm – reface funcţiile hepatice şi are un rol important în metabolism. Se foloseşte

conform indicaţiilor producătorului.

„Holican” – produs chinezesc sau tibetan foarte eficient, indicat în toate formele de cancer.

Cură de dezintoxicare: dimineaţa, la trezire, se clăteşte gura cu 1 lingură de ulei de floarea soarelui, timp de 15 minute, fără să se înghită absolut nicio picătură (devine foarte toxic). Se aruncă şi se clăteşte apoi foarte bine gura cu apă. Se spală bine pe dinţi. După ce se clăteşte gura cu ulei, acesta trebuie să fie alb la culoar; în caz contrar, înseamnă că nu s-a clătit cu suficientă forţă. Se urmează cura timp de 15 zile, apoi se face o pauză de 7 zile. În cazurile mai grave se poate repeta. Nu se va întrerupe tratamentul chiar dacă apar anumite tulburări, pentru că în acest caz înseamnă că tratamentul a fost eficient. Se dovedeşte util în toate afecţiunile ficatului, în boli cronice respiratorii, oboseală cronică, afecţiuni renale, ginecologice, intestinale, bolile pielii, afecţiuni articulare, flebite, tromboflebite, migrene, varice etc.

CANCERUL NAZAL

Poate avea ca punct de plecare mucoasa nazală, şi în acest caz vorbim de adenocarcinom, sau poate proveni din părţile osoase, şi atunci este vorba despre osteosarcom.

Apare cu sângerări nazale repetate sau chiar permanente, care pot fi pe o singură nară sau pe ambele. Alte simptome sunt secreţiile nazale cu mucozităţi şi puroi, care pot proveni din sinusuri, fosele nazale sau maxilare. Mai pot apărea creşterea în volum a ganglionilor din zona gâtului, dureri în regiunea nazală, iradiante în sus, spre frunte, sau în jos, către dinţi. La început, aceste dureri sunt intermitente, pentru ca apoi să devină permanente şi foarte dureroase şi supărătoare.

Diagnosticul se pune de către medicul specialist în urma examinărilor.

Tratament

Se face imediat operaţie pentru îndepărtarea tumorii. Se

pot urma aceleaşi tratamente ca la alte forme de cancer, în funcţie de simptomatologia individuală.

CANCERUL OSOS

Este una dintre cele mai grave localizări ale cancerului. Poartă denumirea de osteosarcom. În general, este localizat la oasele lungi şi are tendinţe invazive. Se poate însă localiza foarte bine în orice parte osoasă. Cu ajutorul sângelui, celulele canceroase sunt transportate în mai multe părţi ale corpului, dând naştere metastazelor.

La începutul afecţiunii apar dureri de mai mică amploare şi intermitente, pentru ca, pe măsură ce boala avansează, aceste dureri să devină tot mai puternice şi permanente. În momentul în care tumora ajunge la periost, atunci apar durerile foarte ascuţite, atroce.

Obligatoriu se va aplica tratamentul instituit de medicul oncolog, care este singurul în măsură să prescrie cea mai bună metodă de tratament. Tratamentul naturist doar ajută tratamentul medical şi aceasta prin dieta naturistă, alimentaţia cât mai eficientă, fitoterapie şi întărirea imunităţii.

Tratament extern

Se vor face frecţii cu tincturi de coada şoricelului, tătănească, arnică (una din ele sau alternativ când cu una când cu alta).

Se vor aplica cataplasme cu plante medicinale terciuite, apoi fierte şi amestecate cu făină de în sau cu seminţe de cânepă măcinate.

Tratament intern

Se vor consuma ceaiuri din plantele menţionate la „Plante medicinale în tratamentul cancerului”, în special salvie şi urzică. Se beau câte 2-3 căni pe zi.

CANCERUL OVARIAN

Se mai numeşte şi „ucigaşul tăcut” pentru că, în general,

se depistează târziu, având o simptomatologie nespecifică, cu o evoluţie naturală rapidă. Cancerul ovarian afectează în cea mai mare măsură femeile tinere şi de vârstă medie, dar poate apărea la orice vârstă, inclusiv vârste de şcoală.

Simptomele lui nu sunt âccentuate, de aceea se depistează de cele mai multe ori într-o fază înaintată. Există, însă, câteva semne care trebuie să vă îngrijoreze:

— Scăderea în greutate fără cauză aparentă.

— Balonări persistente, fără legătură cu digestia.

— Dureri abdominale şi pelviene.

— Nevoia de a urina frecvent. Este necesar să consultaţi medicul pentru a stabili dacă aceste simptome sunt de natură renală sau sunt cauzate de o afecţiune a ovarului.

Tratamentul constă în extirparea a oricărei tumori benigne de ovar care depăşeşte o anumită mărime. Orice tumoare de ovar care creşte brusc sau care se „fixează” (fără justificarea unui proces inflamator) trebuie să fie suspectată de transformare malignă; orice tumoare de ovar care este însoţită de caşexie trebuie operată; se evită puncţia. Histeroctomia este indicată în tumorile Krukemberg şi în chisturile dermoide maligne, frecvent bilaterale. Areno- blastomul, adesea bilateral, se malignizează rar, deci nu se impune extirparea sistematică a ambelor ovare şi nici histerectomia. În general, histerectomia se face numai când tumoarea depăşeşte corticala ovarului şi infiltrează ligamentul larg spre uter. În cancerul de ovar diseminat în peritoneu, tratamentul chirurgical este inutil. Se urmează obligatoriu tratamentul instituit de medicul specialist.

Tratament intern

Crucifere – se pare că broccoli şi celelalte plante din familia verzei ajută la distrugerea celulelor tumorale, lăsând intacte celulele sănătoase. Aşa s-ar putea explica de ce

cancerul ovarian este prezent la foarte multe femei care nu au consumat leguma verzi, iar cele care au consumat aceste legume sunt scutite de această afecţiune. Se poate foarte bine ca acestea să contribuie la prevenirea şi vindecarea bolii.

Tratament extern

Băi zilnice de şezut – se pot face cu flori de coada şoricelului, coada calului, paie de ovăz, flori de fân, cimbru. Se pune o mână de plantă mărunţită la 2 litri de apă clocotită şi se acoperă timp de 15 minute. Se strecoară, apoi se va sta în lighean timp de 15-30 minute, având grijă să se menţină o temperatură plăcută, turnând apă caldă ori de câte ori este nevoie. După baie, se pot pune plantele într-un tifon şi se aplică, pe regiunea ovarelor, cataplasme. Se menţin timp de la 15 minute la 2 ore, în funcţie de toleranţa individuală.

CANCERUL PENIAN (CARCINOMUL PENIAN)

Cancerul de penis este o formă rară de cancer, în care celulele canceroase (maligne) se găsesc în pielea şi în ţesuturile penisului. Bărbaţii cărora nu li s-a făcut circumcizie la naştere prezintă un risc sporit de a se îmbolnăvi de cancer penian.

Se recomandă consultarea unui medic în cazul în care apar tumefâeri sau răni pe penis, o secreţie anormală sau sângerări.

Diagnosticul nu se poate pune decât în urma biopsiei.

Tratamentul este chirurgical şi constă în amputarea totală sau parţială a penisului. Riscul de infectare al acestuia este foarte mare.

Tratament naturist

Se va face numai în funcţie de simptome şi se adresează în special distrugerii celulelor tumorale şi a eventualelor răni rămase în urma intervenţiei chirurgicale.

CANCERUL PIELII

Cancerul pielii apare de cele mai multe ori în zona feţei sau a buzei, având mai rar alte localizări sub forma unor mici ulceraţii cu margini neregulate, care nu prezintă tendinţa de vindecare, ci dimpotrivă, se extind şi produc sângerări. Acestea se dezvoltă din aluniţe. Predispoziţie au cei care în copilărie au suferit o arsură solară şi cei care au peste 20 de aluniţe pe corp, Netratat, melanomul se întinde pe largi suprafeţe.

Există trei tipuri de cancer de piele: carcinomul bazocelular, carcinomul spinocelular, melanomul multiplu.

Carcinomul bazocelular este cel mai frecvent şi nu produce metastaze.

Carcinomul spinocelular, care reprezintă 30% din cancerele de piele, se poate dezvolta, ducând la apariţia metastazelor.

Melanomul multiplu atinge melanocitele, adică celulele care produc melanina şi dau culoarea pielii. Este mai rar ca celelalte forme. Mortalitatea este mai scăzută la femei decât la bărbaţi.

Atenţie la razele de soare, pentru că expunerea exagerată la soare duce la îmbătrânirea prematură a pielii, riduri, pete, chiar cancer al pielii.

Prevenire

Expunerea repetată la soare pe timp îndelungat poate provoca apariţia cancerului cutanat. Cele mai expuse sunt pielea, tiroida, glanda mamară, ficatul, ochii (cristalinul) şi măduva osoasă.

Feriţi-vă de expunerile prelungite la soare şi folosiţi creme protectoare împotriva radiaţiilor UV. Persoanele cu numeroşi nevi cutanaţi (aluniţe, negi, pete, pistrui), precum şi femeile cu noduli (displazii) la sân ar fi bine să evite expunerile la soare. În cazul în care se constată o

modificare a acestora, este absolut necesar un consult al medicului.

Tratament intern

Dietă, întărirea imunităţii, argilă, apă, fitoterapie, autosugestie. Se va face tratamentul de la toate afecţiunile cancerului. Tratamentele naturiste cu imunostimulente, antitumorale, tonice generale, alimentaţie naturală şi apiterapie vin doar în completarea tratamentului medical.

Tratament extern

Se pot folosi local una sau mai multe din următoarele plante medicinale: aloe, angelică, anin negru, armurar, arnică, bănuţi, brânca ursului, brustur, carpen, călin, cătină, cânepa codrului, ceapă, coacăz negru, coada calului, coada racului, coada şoricelului, curcubeţică, dovleac, dracilă, gălbenele, grâu, în, limba boului, mazăre, mărul lupului, morcov, mur, nalbă, năprasnic, năsturel, nuc, obligeană, orez, orz, ovăz, pătlagină, pătlăgeaua vânătă, pedicuţă, plop negru, pufuliţă cu flori mici, rostopască, salată, sânzâiene, scai măgăresc, schinduf, sfeclă, soc, spanac, tătănească, troscot, ţelină, urechelniţă, urzică, varză, ventrilică, zmeur.

Aloe – se poate aplica extern, de mai multe ori pe zi, sucul obţinut din planta proaspătă. Se mai poate pune frunză tăiată proaspăt, care se aplică cu tăietura pe rană. Se lasă în funcţie de toleranţă până la 24 de ore. Praf de plantă uscată se poate aplica pe rană de mai multe ori pe zi, apoi se pansează. Se poate ţine 24 ore, după care se spală şi se aplică din nou. O bucată de frunză proaspătă se macină cu maşina de carne şi se amestecă cu praf de coajă de stejar sau anin negru şi se aplică pe rană sub pansament. În cazul infecţiilor, se amestecă cu muguri de plop măcinaţi sau propolis.

Anin negru (. Alnus glutinosa) – se foloseşte coaja uscată,

care se macină cu râşniţa de cafea, apoi se trece prin sită. Se aplică pe rănile purulente sau care sângerează.

Arnică (Amica montana) – am trecut doar tinctura care se găseşte în magazinele naturiste, fiind foarte activă şi utilă în toate formele de cancer de piele. Este o veche credinţă că această tinctură vindecă toate bolile pielii.

Coada calului (Equisetum arvense) – se poate folosi în toate formele de cancer, sub formă de ceai concentrat sau praf. Pentru ceai, se pun 2-4 linguriţe de plantă la 250 ml apă şi se fierb timp de 10 minute. Se strecoară, apoi cu acest ceai se vor spăla rănile sau se umezeşte un pansament pus în mai multe straturi. Se lasă pe rană în funcţie de toleranţă, până la 24 de ore. Este util mai ales pentru a curăţa rana de diferite secreţii. Praful se obţine din plantă uscată şi măcinată, care se va aplica pe rană. Este foarte util mai ales în cazul rănilor cu secreţii. Se pune de mai multe ori pe zi, după ce s-a spălat local. Se poate folosi şi în diferite combinaţii cu alte plante medicinale. Este foarte util pus pe argilă.

Obligeană (Acorus calamus) şi tătănească (Symphithum officinalis) – se amestecă în părţi egale. Se pun 4 linguri de amestec la 250 ml apă şi se fierb 10 minute. Se strecoară, se pun pe o bucată de pânză şi se aplică o cataplasmă cu planta cât mai fierbinte. Se poate umezi cu ceaiul reîncălzit cât mai fierbinte. Se poate face de asemenea o mămăliguţă mai tare şi pe aceasta se pun plantele fierbinţi şi se aplică local. Se acoperă cu o bucată de lână pentru menţinerea mai mult timp a căldurii locale. Se face de 2 ori pe zi, o dată dimineaţa şi o dată seara. Se urma tratamentul perioade lungi de timp.

Pătlagină (Plantago lanceolata) – se poate aplica frunza spălată pe răni în mai multe straturi. În funcţie de toleranţă, se vor lăsa până la 12 ore. Praf de plantă uscată, măcinat cu râşniţa de cafea, se pune în cazul rănilor infectate. Se aplică după ce s-a spălat local cu un ceai din plante. Se

poate, de asemenea, folosi rădăcina (1 linguriţă fiartă în 100 ml apă timp de 5 minute) pentru spălături locale sau se pun comprese cu tifon umed cu ceai.

Rostopască (Chelidonium majs) – se foloseşte sucul de rostopască proaspăt, care curge din planta proaspăt recoltată. Se pune pe rană de mai multe ori pe zi. Este util în cazurile în care este vorba despre un cancer incipient, fără răni mari. Dacă există răni

mai mari, se poate pune praf de plantă obţinut din planta uscată şi măcinată. Se poate aplica de 2-3 ori pe zi.

Stejar (Quercus robur) – se foloseşte coaja de stejar măcinată, care se presară pe rană. Este utilă în cazurile rănilor purulente.

Tincturi – este bine să se folosească cele care există gata preparate în magazinele naturiste şi acestea se vor putea aplica diluate în funcţie de toleranţa locală (100 ml apă cu o linguriţă de tinctură sau se pot pune până la 4 linguriţe). Se tamponează locurile afectate cu acest lichid de mai multe ori pe zi, sau se pune un pansament înmuiat în lichid şi menţinut umed până la 24 de ore, după care se spală local şi se aplică alt pansament. Se pot folosi toate tincturile din plantele de mai sus sau se pot face combinaţii de mai multe plante.

Cataplasme – se poate face un terci din mai multe plante (din cele de mai sus), care se pune pe un tifon şi se aplică peste rană – se lasă peste noapte. Plantele se opăresc şi apoi se vor transforma în terci sau pastă în funcţie de cantitatea plantelor folosite.

Plasture alb – se pun 20 g colofoniu bine mărunţit într-un vas pe baie de apă şi se adaugă 40 g ceară de albine şi 100 g de untură de porc proaspătă, nesărată. Se lasă totul la topit. Se amestecă în permanenţă până la topirea completă. Se toarnă apoi într-un recipient de plastic (cutie

de cremă). Se ţine la rece.

Se pune un tifon în 8 straturi şi pe acest tifon (mai mare ca suprafaţa afecţiunii) se pune un strat gros de 1-2 cm de cremă. Se aplică pe rană şi, în funcţie de toleranţă, se poate lăsa până la 3 zile, după care se spală bine şi se aplică încă un pansament din acesta. Se fixează cu leucoplast sau cu faşă, în funcţie de localizarea afecţiunii. În cazul în care rănile sunt purulente, se va schimba zilnic sau chiar de 2 ori pe zi.

Plasture negru – se face din nămol negru de pe fundul lacurilor şi râurilor. Este indicat nămolul sapropelic din Techirghiol sau Amara. Se pune pe un plasture care se face din tifon pus în 8 straturi. Se aplică pe pielea perfect curată şi dezinfectată cu ceaiuri medicinale. Se fixează cu un leucoplast sau cu faşă. Nămolul trebuie să aibă 2 cm în grosime. Se ţine în funcţie de toleranţa individuală. În momentul în care se simte durere sau jenă se scoate şi se spală rana cu ceaiuri din plante medicinale, apoi se lasă să respire 2-3 ore, după care se poate aplica din nou.

Se aplică până la vindecarea completă. În cazurile cu supuraţii, se poate schimba de 2 ori pe zi. În total, se poate aplica timp de 15 zile, apoi este obligatorie o pauză de 15 zile înainte de o nouă aplicare.

Argilă – se poate folosi orice tip de argilă, care se va înmuia cu ceai din plantele de mai sus. Se întinde apoi pe un pansament şi se aplică argila direct pe rană. Se ţine în funcţie de toleranţă până la 24 de ore. Nu se aplică pe rănile care supurează mult.

Propoderm – este o alifie cu propolis care este foarte utilă în tratarea acestei afecţiuni.

Propolis – se poate folosi propolis brut, care se pune înainte pe un pansament şi se întinde eventual la cald pe toată porţiunea pansamentului. Se aplică local şi se poate

ţine 24-48 ore. La fel se poate aplica o placă de propolis brut. Este unul din cele mai eficiente tratamente pentru toate tipurile de cancer al pielii. Are rol cicatrizant, dezinfectant şi totodată anesteziant, de calmare a durerii.

Sulf— se pot face în unele cazuri spălături cu săpun din sulf care se găseşte la orice farmacie. Este bine să nu se dea pe rană cu el. De asemenea, se poate aplica pe rană praf de sulf şi peste el să se pună eventual terci din pătlagină şi să se panseze.

Uleiuri din plante – există la orice plafar sau magazin naturist. Se vor folosi pentru ungerea pielii lezate: muşeţel (calmant), cedru (calmant şi sedativ), isop (decongestiv), iasomie (calmant şi relaxant). Se pot, de asemenea, folosi la băi. La acestea se mai pot adăuga ulei de sunătoare, levănţică şi multe altele.

CANCERUL RENAL

Comparativ cu celelalte localizări ale cancerului, acesta are o incidenţă mai mică, deoarece mult mai puţini oameni se îmbolnăvesc de cancer renal. În majoritatea cazurilor, este vorba despre carcinomul ţesutului renal sau fibrosarcomul capsulei renale. Rareori este vorba despre o metastază care porneşte de la un alt organ. În general, apare la oameni de 50-60 ani şi mai mult la bărbaţi decât la femei. Există şi o formă embrionară, numită neuroblastom, nefroblastom sau tumoare Wilms, care este întâlnită la copii în jurul vârstei de 8-10 ani.

Nu au fost depistate niciun element care agravează boala sau elemente majore de risc.

Cancerul – tratamente naturiste în foarte multe cazuri, simptomele lipsesc şi se descoperă numai întâmplător. Analizele de laborator sunt însă destul de evidente: creşte VSH-ul şi fibrinogenul, hemoglobina este scăzută, există de asemenea hipercalcemie, iar în urină sunt prezente fosfatazele alcaline, hematiile şi uneori chiar celulele

neoplazice.

Ca şi la alte forme de cancer, este necesară operaţia, completată de tratamentul medicamentos instituit de către medicul oncolog.

Tratament intern

Se vor aplica dieta şi alimentaţia de la toate formele de cancer. Suplimentar, se va căuta să se asigure întărirea imunităţii organismului.

Se recomandă măsurarea cantităţii de urină eliminată, aceasta trehuie să fie de 2 litri în 24 de ore, lucru ce se poate realiza prin consumul ceaiurilor din plante medicinale.

Se pot folosi ceaiuri din următoarele plante medicinale: afin, albăstrele, aloe, alun, anason, anghinare, arin negru, brad, brădişor, brusture, busuioc, calapăr, căpşun, cătină, ceapă, cerenţel, chimen, cicoare, cimbrişor, cimbru, ciuboţica cucului, cârcel, coacăz, coada calului, coada şoricelului, corn, creţişoară, creţuşcă, crin, dovleac, dud, fasole, fenicul, frag, frasin, gălbenele, gorun, gutui, hamei, iarbă grasă, iasomie, ienupăr, în, isop, jneapăn, lemn dulce, levănţică, leuştean, lichen, liliac, limba mielului, mac, măceş, măcriş, măghiran, mărar, mentă, merişor, mesteacăn, nalbă, nuc, nufăr alb, obligeană, omag, osul iepurelui, păducel, păpădie, pătlagină, pătrunjel, pelin, pin, pir, plămânărică, plop, podbal, porumbar, răchitan, revent, ricin, ridiche, roibă, roiniţă, rostopască, roşii, salată verde, salcie, salcâm, salvie, saschiu, săpunariţă, scai vânăt, sclipeţi, sfeclă roşie, sânzâiene, soc, splinuţă, stejar, stânjenel, strugurii ursului, sulfină, sunătoare, şovârf, talpa gâştei, tătănească, tisă, traista ciobanului, trandafir, trei fraţi pătaţi, trifoi, troscot, turiţă mare, ţintaură, unguraş, urzică, urzică albă, usturoi, valeriană, varză, viţă de vie, volbură, zămoşiţa zmeur.

Aceste ceaiuri se vor consuma în aşa fel încât omul să elimine în cursul a 24 ore o cantitate de urină de 2 litri.

Lapte – într-o cană de lapte se pun 2 linguriţe de troscot mărunţit. Se fierb apoi şi se strecoară. Se consumă 2 căni pe zi. Ajută la calmarea durerilor. Se va consuma cu înghiţituri mici, în special atunci când există colici.

Tratament extern

Băi de şezut – sunt foarte indicate băile calde de şezut. Se vor putea folosi în acest scop: flori de fân, coada calului, coada şoricelului, paie de ovăz etc. În baia aceasta se va sta minimum 30 minute, având grijă să se mai toarne din când în când apă caldă, pentru a-i menţine temperatura. După baie, este bine să staţi în pat, la căldură, timp de cel puţin 30 minute, bine învelit.

CANCERUL TESTICULAR

Se manifestă prin apariţia unor celule canceroase în ţesutul unuia sau ambelor testicule şi este cea mai răspândită formă de cancer la bărbaţii între 20 şi 34 de ani. Uneori, vârsta posibilă de apariţie scade la 15 ani. Simptomele generale sunt apariţia unei umflături pe un testicul, inflamarea şi întărirea testiculelor, disconfort în zona scrotului, dureri în zona genitală, abdominală şi a spatelui. La palpare se prezintă o suprafaţă mai tare sub forma unui nodul care poate fi dureros. Durerea nu este întotdeauna obligatorie.

Tumoarea este operabilă. Dacă în timpul operaţiei un singur testicul este castrat, pacientul mai poate întreţine raporturi sexuale. Cu dificultate, e adevărat. În cazul castrării ambelor testicule, actul sexual nu mai poate avea loc.

Este posibil ca aceste tumori să facă metastaze şi să se extindă destul de repede. În unele cazuri, la aceşti bolnavi poate apărea şi o creştere a sânilor. În orice caz, în toate situaţiile, este bine să fie operată tumoarea cât mai repede, până nu se întinde la ambele testicule.

Tratamentul naturist (vezi „Plante medicinale în tratamentul cancerului”) va avea rol de adjuvant în procesul de vindecare.

CANCERUL TIROIDIAN

Cancerul tiroidian apare atunci când încep să se dezvolte celule anormale la nivelul glandei tivoide. Este o formă rară de cancer. Aproape 95% din nodulii apăruţi la tiroidă nu sunt canceroşi. Majoritatea cazurilor evoluează bine deoarece cancerul tiroidian se detectează timpuriu şi se tratează eficient.

Cancerul tiroidian apare în general la persoanele expuse în copilărie la radiaţii în regiunea capului şi a gâtului sau la persoanele cu guşă (tiroidă mărită). Este mai frecvent la femei decât la bărbaţi şi se manifestă prin tumefieri sau creşteri în volum în orice parte a gâtului.

Tratament extern

Ceai din sânzâiene şi nalbă – se pun 2 linguri de plantă la 250 ml apă clocotită. Se acoperă 15 minute, apoi se strecoară. Se face gargară cu acest ceai – sau se poate bea cu înghiţituri mici. În situaţiile mai grave, se poate adăuga şi salvie. Se pune cataplasmă caldă apoi cu plantele rămase după strecurare, de 2 ori pe zi. Aceste plante pot fi amestecate cu făină de în sau din seminţe de mei. Se face o pastă care se aplică cât mai caldă cu ajutorul unui pansament local. Se poate ţine, în funcţie de toleranţă, câte 2-3 ore sau chiar mai mult.

Cataplasme cu argilă – aplicate pe gât.

Tratament intern

Drojdie de bere – se înghit 2 linguriţe zilnic.

Tărâţe de grâu – se pot consuma în orice cantitate.

Seminţe de dovleac – se mestecă 2-6 linguriţe pe zi sau ulei presat la rece, 1 lingură pe zi.

Se urmează o cură de dezintoxicare. Utilă este şi

apiterapia (vezi capitolul „Apiterapie”).

CANCERUL VEZICII URINARE

Este vorba de cele mai multe ori despre un adenocarcinom. Este cea mai răspândită formă de cancer care poate apărea pe traiectul uterin şi atacă cel mai frecvent persoanele între 50-70 ani.

Fumatul, infecţiile virotice din sfera uro-genitală, profesiunile cu risc (industria chimică cu anilină, petrol şi derivaţii săi), alte substanţe chimice, ca poluanţii, contribuie la apariţia şi la agravarea acestei afecţiuni..

La început, se manifestă prin urină intermitentă cu sânge, pentru ca în faza mai avansată să apară hemoragia vezicală destul de severă. Alte simptome: tulburări la urinare cu senzaţie de

arsură, dureri la micţiune, nevoia iminentă de a urina, starea febrilă intermitentă, astenie, anorexie, scăderea în greutate.

Este obligatoriu să fie tratat de către medicul oncolog. În faza incipientă, nu este nevoie de operaţie, iar pacienţii au o durată de viaţă de peste 10 ani. Cei cărora li s-a scos vezica trăiesc între 3-5 ani.

Tratament intern

Se respectă alimentaţia adecvată, ca la toate formele de cancer. Dieta se va respecta şi ea şi se va institui un regim pentru întărirea imunităţii organismului.

Se va consuma multă vitamina C naturală din citrice (împiedică formarea celulelor canceroase) şi legume. Se pot consuma de asemenea sparanghel, grapefruit, în special cel roşu, roşiile crude sau sub formă de suc, ardeii, în special cei copţi (roşii sau gogoşari), pentru că aceştia conţin licopen.

Beta-carotenul din sucul de morcovi, salata verde, napii sunt şi ei foarte utili în tratarea afecţiunii şi se pot consuma

în funcţie de toleranţa individuală.

Se vor consuma ceaiuri în special din salvie, pedicuţă şi păpădie.

Se va face totul pentru a se păstra greutatea cât mai aproape de limite normale, pentru a nu îngreuna funcţiile organismului. Se ştie faptul că greutatea suplimentară ajută la formarea cancerului de colon.

Constipaţia va fi combătută prin alimentaţie sau ceaiuri diuretice.

Sucuri: 100 ml morcov, 100 ml sfeclă roşie, 50 ml ceapă, 50 ml pătrunjel, 50 ml spanac. Se vor consuma aceste cantităţi înainte de fiecare masă principală. Se vor prepara doar înainte de administrare.

CANCERUL ZONELOR GENITALE Şi IGIENA INTIMĂ

S-a stabilit că 25% dintre cei care au un cancer al zonei genitale (femei sau bărbaţi) nu cunosc o serie de reguli privind igiena intimă. De asemenea, 25% dintre bolnavii cu această afecţiune se prezintă la un control medical mult prea târziu, şi din această cauză maladia se agravează. Acest lucru se datorează datorită

faptului că nu cunosc riscurile şi nu au nici cea mai mică cultură medicală care să-i atenţioneze asupra eventualelor afecţiuni. În plus, din jenă nu se prezintă la medic decât în faze foarte avansate, sau când apar dureri mari. În concluzie, putem spune că 50% dintre cancerele zonei genitale sunt datorate necunoaşterii regulilor de igienă intimă.

Bărbaţii

Mulţi nu cunosc faptul că este necesar să se spele pe zonele intime zilnic, aşa cum se spală pe mâini sau pe faţă, cel puţin de două ori pe zi. Transpiraţia în aceste zone este prezentă în foarte multe cazuri şi poate genera o serie de boli. De aceea, este indicat ca de flecare dată după ce transpiră să se spele şi pe penis şi între picioare, pentru a

menţine sănătatea locală.

În cazul apariţiei anumitor afecţiuni în această zonă, este foarte bine să se prezinte la medic la cel mai mic semn că ceva nu este în regulă sau când apar mâncărimi ale zonei ori eroziuni ale glandului. Nu uitaţi că apariţia herpesului sau a altor afecţiuni în această zonă reprezintă un semnal de alarmă, pentru că multe din aceste afecţiuni sunt pre-canceroase, adică pot să genereze un cancer.

Tot în cadrul igienei, se vor schimba zilnic chiloţii şi se vor prefera chiloţi care să nu jeneze şi care să fie din bumbac, pentru a putea absorbi efectele transpiraţiei.

După fiecare contact sexual, trebuie de asemenea să vă spălaţi cu mare atenţie şi temeinic, cu apă şi săpun sau chiar cu anumite plante medicinale. Indicate în acest sens sunt ceaiurile de: muşeţel, coada şoricelului (flori), cimbru, gălbenele etc. Se face un ceai mai concentrat, cu 4 linguri de plantă la 1 litru de apă clocotită. Se lasă 15 minute, apoi se strecoară şi se spală cu acest lichid zonele genitale. În cazul transpiraţiei excesive, optaţi pentru ceaiuri din coajă de stejar, frunze de nuc sau salvie care diminuează transpiraţia.

La apariţia unor leziuni este bine să fie consultat medicul, singurul în măsură să stabilească dacă aceste leziuni ale pielii sau glandului sunt grave şi singurul care vă poate sfătui cum anume să le trataţi. Nu vă orientaţi după anumite reţete date de către cei care nu cunosc afecţiunea. E foarte posibil ca o mică ulceraţie sau rană a glandului care poate apărea în timpul unui contact sexual mai brutal să genereze o boală foarte gravă.

Este, de asemenea, foarte important să aveţi grijă de partenerele de sex şi să nu acceptaţi contacte sexuale cu persoane necunoscute. În cazurile în care aveţi asemenea contacte sexuale, cel puţin folosiţi un prezervativ care vă

poate „uneori” feri de eventualele afecţiuni genitale.

Femeile

Există multe femei care nu ştiu ce este acela un irigator. Irigatorul este un vas, preferabil de metal, în care se poate pune apă caldă (2-5 litri) şi care are un furtun de cauciuc sau plastic terminat cu un robinet şi o tijă sau canulă ce se poate introduce în vagin, pentru spălături. Cu acelaşi aparat se fac şi clisme (cu altă canulă). Se va avea grijă ca temperatura cu care se fac acest spălături vaginale să fie cât mai apropiată de temperatura corporală.

Spălaturile se pot face cu apă caldă, cu apă cu adaos de tincturi medicinale (1 linguriţă la 1 litru de apă), cu ceaiuri medicinale sau cu diferite produse sau medicamente obţinute de la farmacie.

Se vor face spălături vaginale cel puţin o dată pe zi (preferabil seara, pentru că aveţi timp şi nu este nevoie să vă grăbiţi la serviciu), dar se pot face foarte bine şi dimineaţa.

În cazul în care doriţi să aveţi o igienă intimă bună şi să aveţi flora microbiană intactă, puneţi o dată la 7 zile puţin iaurt pe un tampon de vată şi introduceţi-l în vagin. La început, se va ţine doar 20 minute, după care se poate spăla. Este o metodă simplă şi sigură care asigură o floră microbiană utilă, care vă va feri de multe necazuri. În cazurile în care aţi folosit acest procedeu mai mult timp şi s-a obişnuit organismul, puteţi să lăsaţi acest tampon chiar peste noapte, dacă nu există o jenă locală. Dar numai o dată la 7 zile.

În relaţiile sexuale cu parteneri multipli şi mai ales pe care nu-i cunoaşteţi nu trebuie să lipsească prezervativul, care vă poate apăra de o serie de necazuri.

La cel mai mic simptom apărut sau când simţiţi o anumită jenă, durere, sau modificare apelaţi cu toată încrederea la medic.

Este bine ca o dată pe an să faceţi un control ginecologic,

chiar dacă nu aveţi nicio afecţiune. În cazul apariţiei unor boli cu transmitere sexuală, medicul specialist poate să vă depisteze afecţiunea şi să vă ofere un tratament adecvat.

86

Cancerul – tratamente naturiste

Tratament extern

Spălaturi externe – se pot face atât de către bărbaţi, cât şi de femei, cu ceaiuri din următoarele plante: aloe vera, arin negru (coajă – decoct cu rol de diminuare a secreţiilor şi pentru igiena intimă), arnică (tinctură – 1 linguriţă la 1 litru de apă, pentru rolul dezinfectant puternic şi cicatrizarea leziunilor), brustur (rădăcină —decoct, pentru rolul cicatrizant, dezinfectant şi emolient), busuioc (infuzie – cu rol dezinfectant şi de distrugere a microbilor), cătină (ulei cu rol emolient, cicatrizant şi dezinfectant), cerenţel (rădăcină —decoct – pentru diminuarea secreţiilor şi dezinfectant), cimbrişor (plantă – infuzie cu rol dezinfectant), cimbru de grădină (plantă – infuzie cu rol de distrugere micro- biană puternic), coada racului (rădăcină —decoct, pentru diminuarea secreţiilor şi dezinfectant), coada şoricelului (flori – una dintre cele mai utilizate plante cu rol de reglare a secreţiilor şi totodată dezinfectant), creţuşcă (plantă – infuzie, cu rol dezinfectant), frasin (frunze – decoct cu rol de diminuare a secreţiilor şi dezinfectant), gălbenele (flori – infuzie cu rol dezinfectant, cicatrizant, fiind foarte activă în special cu iasomie în trichonomas), gorun (coajă – decoct, cu rol de diminuare a secreţiilor), iarbă neagră (plantă – infuzie cu rol dezinfectant), iasomie de pădure (flori – infuzie, foarte utilă mai ales în combinaţie cu gălbenele pentru orice infecţie locală, inclusiv trichomonas), ienupăr (bace

— Decoct sau tinctură diluată pentru efect dezinfectant şi de distrugere a germenilor patogeni), isop (plantă – infuzie, pentru rol dezinfectant), levănţică (flori – infuzie sau tinctură pentru rol dezinfectant, antibiotic şi calmant), mur

(frunze – decoct pentru efect dezinfectant), muşeţel (flori – decoct pentru efectul antibiotic), năprasnic (plantă – infuzie cu rol dezinfectant şi cicatrizant), nemţişori de câmp (plantă – infuzie cu rol cicatrizant şi dezinfectant), nuc (frunze – decoct cu rol dezinfectant şi de diminuare a secreţiilor), păducel (flori şi frunze – infuzie cu rol dezinfectant, antibiotic chiar şi cicatrizant), pin (ace sau răşină cu rol antibiotic puternic şi cicatrizant), plop negru (muguri – decoct cu rol antibiotic şi cicatrizant), salcie (coajă sau frunze cu rol de calmare a durerilor şi dezinfectant), salcâm (flori – infuzie cu rol dezinfectant şi emolient), stejar (coajă – decoct pentru efectul astringent foarte puternic şi dezinfectant), sunătoare (flori

— Infuzie cu rol dezinfectant, cicatrizant), tătănească (rădăcină —

decoct cu rol emolient, cicatrizant, dezinfectant), 3 fraţi pătaţi (plantă —infuzie cu rol dezinfectant, antibiotic şi cicatrizant), trifoi alb (flori – infuzie cu rol cicatrizant), trifoi roşu (flori – infuzie cu rol dezinfectant şi de reglare a menstrelor), urzică moartă albă (plantă – infuzie cu rol dezinfectant, antibiotic şi totodată cicatrizant), vineriţă (plantă – infuzie cu rol dezinfectant).

Este bine să fie alese 2-3 plante pentru a le alterna în timpul tratamentului. Eficienţa lui va fi sporită. Unele dintre aceste plante se pot culege chiar de către dumneavoastră şi în felul acesta veţi face şi o economie bugetară. Este foarte posibil ca spălăturile dese cu substanţe chimice să producă o serie de modificări nedorite, în schimb spălăturile cu plante medicinale pot doar să ajute.

Mărul lupului – peste o mână de plantă mărunţită se pun 2 litri de apă rece. Se lasă de seara până dimineaţa. Se strecoară şi se pun peste aceleaşi plante 2 litri de apă clocotită. Se lasă pentru 15 minute acoperite, apoi se

strecoară şi se amestecă cu primul lichid. Se fac băi de şezut sau spălaturi locale timp de 30 minute, având grijă să se completeze din când în când cu apă caldă. Are efect deosebit în cancerul genital, cancerul anal sau al pielii. Se repetă de 1-7 ori pe săptămână în funcţie de gravitatea afecţiunii.

Atenţie la toxicitatea plantei (vezi „Plante toxice”).

Tratament intern

Aloe vera – se foloseşte 1,5 kg plantă în vârstă de 3-5 ani. Nu se udă timp de 7 zile şi se ţine la întuneric. Se rup apoi frunzele şi se spală. Se macină cu maşina de carne. Se adăugă 2,5 kg miere şi 3,5 kg vin roşu. Se pune totul într-un vas de culoare închisă pentru a nu pătrunde lumina. Se ţine timp de 5 zile. Se va lua apoi câte 1 lingură de 3 ori pe zi în prima săptămână, cu o oră înainte de mesele principale. Apoi se va mai adăuga, în funcţie de reacţia organismul, câte o lingură în plus. Este bine ca tratamentul să se facă timp de 6 săptămâni. Apoi 10 zile pauză şi se poate relua.

Năprasnic – timp de 6 luni se poate lua câte 1 linguriţă de praf de 3 ori pe zi, puse sub limbă şi înghiţite cu apă după 5 minute. Se administrează cu 30 minute înainte de mesele principale. Se mai poate face ceai din 2 linguriţe de plantă puse la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se beau 3 căni pe zi. În rest, se va face tratamentul

Cancerul – tratamente naturiste cancerului ca la orice localizare. Este socotit unul dintre cele mai bune antitumorale folosite în afecţiunile din sfera genitală sau mamară.

CARCINOM BAZOCELULAR

Este o formă de cancer localizat (al pielii), fără tendinţa de extindere la grupurile de ganglioni limfatici regionali. Apare sub forma unor tumorete (noduli) pe piele. Unii autori

nu o includ în cancerele pielii, pentru că malignitatea sa este mult redusă, limi- tându-se la zona afectată. În cele mai multe cazuri, nu formează metastaze ganglionare sau la distanţă.

Tratament

Se va evita expunerea la soare sau aplicarea de unguente inadecvate. Se va insista pe îndepărtarea chirurgicală a tumorii.

Se poate face tratamentul cancerului pielii.

CARCINOM SPINOCELULAR

Este tot o formă de cancer al pielii, care se prezintă sub forma unor excrescenţe pe tegumente. Cu timpul, se înmulţesc şi au tendinţa să se extindă şi la ganglionii limfatici din zonele respective, de unde şi gravitatea lor crescută. În aceste cazuri, se va face imediat un control medical, pentru a putea să se instituie un tratament adecvat din timp.

Tratament

Se face acelaşi tratament ca şi la cancerul pielii.

CIROZA HEPATICĂ ASCITOGENĂ

Regimul dietetic este foarte important în acest caz. Se vor evita eforturile fizice, precum şi orice surse de infecţie. Alcoolul trebuie exclus cu desăvârşire, de asemenea tutunul.

Alimentaţia: proteine, mai ales animale 100-150 g pe zi, pentru refacerea proteinemiei şi revenirea la normal a raportului serine-globuline, glucide 350-450 g, grăsimi reduse până la 50 g

pe zi, preferabil grăsimile furnizate de vegetale (uleiuri), în total 3000-3500 de calorii pe zi.

Alimente permise: lapte, cereale, brânză de vaci, ouă (prudent), cereale, hidrolizate de proteine (în caz de anorexie), dulciuri abundente (fructe, miere etc). Se adaugă

vitaminele din crudităţi, legume, fructe, iar în cazurile grave, obligatoriu sucuri din legume şi fructe. Drojdie de bere: 50 g pe zi.

Regimul trebuie să fie desodat (maximum 500 mg de sare în cirozele cu ascită). Sarea fără sodiu sau răşinile schimbătoare de ioni (20-40 g pe zi) se pot întrebuinţa periodic, dar bolnavul suportă greu gustul lor.

Alimente contraindicate: grăsimi în exces, mâncare prăjită, sosuri, carne grasă (de gâscă, porc, oaie), peşte gras (sardele, heringi). Se recomandă limitarea acizilor (oţet, roşii), a condimentelor (muştar, ardei, usturoi). Se vor evita: conservele, vânatul, salamurile, raci, ciuperci, fragi, nuci, migdale, brânzeturi grase fermentate, de asemenea toţi aditivii alimentari şi toate alimentele care conţin substanţe chimice.

Tratament intern

Ceaiuri din următoarele plante medicinale: anghinare (drenează bila, elimină toxinele şi scade colesterolul), armurariu (hepato – protector), bănuţi (refacerea celulară şi efect antitoxic şi chiar antimicrobian), cătină (vitaminizant de excepţie şi refacerea celulei), castravete (pentru diureză), ceapă (efect antimicrobian şi diuretic), cicoare (efect diuretic şi laxativ), coacăz roşu şi negru (vitaminizant), fumăriţa (refacerea ficatului), ghinţură galbenă (reface ficatul şi elimină toxinele), ienupăr (bace – diuretic puternic), mărul lupului (antimicrobian foarte puternic – dar totodată o plantă toxică), orz (se indică în special sucul din plante verzi pentru refacerea celulară şi evacuarea mai rapidă a bilei), pătrunjel (rădăcină – ceai pentru drenarea ficatului şi efect puternic diuretic), pedicuţă (elimină toxinele de la nivelul ficatului), pelin (pentru efectul de curăţire al ficatului), păpădie (un diuretic puternic), pufuliţă cu flori mici (antimicrobian, antiinflamator, refacerea celulară), răsgoace (antimicrobian), rostopască (decongestionant al ficatului, dar fiind toxică se

va folosi doar o linguriţă de plantă pe zi sub formă de ceai – are şi efect de calmare a durerii foarte puternic), soc (coajă – efect puternic diuretic)

90

Cancerul – tratamente naturiste turiţă mare (curăţă ficatul), varză (reface ficatul şi-l eliberează de toxine), ventrilică (reface ficatul).

Conopida (Brassica oleracea) – este cunoscută pentru efectele ei depurative, diuretice, fiind recomandată persoanelor care suferă de afecţiuni renale şi hepatice. Este antianemică, decon- gestionantă şi energizantă. Constituie un adevărat medicament pentru diabetici, căci consumată în stare crudă, sau în diferite preparate culinare, are efect hipoglicemiant. Se indică în tratamentul adjuvant al cirozei. Folosită în alimentaţia curentă ajută la redresarea tensiunii arteriale. Acţionează de asemenea în bolile prostatei şi în ulcerele gastro-duodenale.

Suc de orz verde (Hordeum vulgare) – se spală planta tânără în mai multe ape, apoi se toacă mărunt şi se pune în centrifugă. Se consumă câte 50 ml dimineaţa, amestecată cu suc de mere, înainte cu 30 minute de micul-dejun şi seara cu 30 minute înainte de cină. Se mai poate folosi şi cu suc de morcov sau de fructe de pădure. În cazul unei afecţiuni mai grave, se va folosi de 3 ori pe zi. Se pot face cure oricât de lungi.

Pelin (Artemisia absinthum) – se foloseşte sub formă de tinctură: 40 picături de 3 ori pe zi, pentru curăţarea ficatului.

Sunătoare (Hypericum perforatum) – sub formă de infuzie, în special în procesele inflamatorii: 2-3 ceaiuri pe zi. Mai eficientă este tinctura: 1 linguriţă diluată la 100 ml apă, luată de 3 ori pe zi.

Turiţă mare (Agrimonia eupatoria) – se pot consuma 3 căni de infuzie pe zi. Se pune 1 linguriţă de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă timp de 15

minute, apoi se strecoară.

Oţet de mere – se pun 2 linguri de oţet de mere cu miere de la Apicola la 250 ml apă, în care se va pune miere polifloră după gust, transformându-l într-un suc gustos.

Argilă – 1 linguriţă de argilă zilnic. La început se va bea apa (250 ml care au stat 12 ore peste argilă), iar după ce se obişnuieşte organismul cu ea (3-5 zile), se agită şi se poate consuma ca atare, fără să se ia şi reziduurile de la fundul paharului.

Sucuri de legume şi fructe – doar preparate proaspete, înainte de a se oxida. Agrişele – stimulează funcţia ficatului; cireşe şi vişine – ajută la regenerarea ficatului; căpşunile şi fragii – pentru vitaminele şi curăţarea ficatului; gutui – pentru efectul emolient; lămâia – pentru bogăţia de vitamina C; măr – pentru regenerarea ficatului şi efectul antimicrobian; pepene – efect

diuretic; pere – efect laxativ; ridichile – pentru drenarea ficatului; salata verde – pentru calmarea durerii şi pentru curăţirea ficatului.

Se va respecta totuşi regimul alimentar impus şi se va lua şi LIV-52.

LIV-52 (un produs tot din plante) – se iau câte 3 tablete pe zi, timp de 6 săptămâni. Este bine ca acest tratament, odată început, să se facă zilnic, până la terminarea preparatului.

Tratament extern

Băi calde – în care s-a introdus infuzie de flori de gălbenele: se pun 6 linguri la 2 litri de apă, se infuzează şi se strecoară în cadă. Are acţiune cicatrizantă şi antiseptică. Se va sta în baie timp de 30 minute.

Pentru dureri – pungă de gheaţă, spălături cu oţet de mere, cataplasmă cu argilă, varză, băi cu flori de fân, urzică etc.

EDEMUL CEREBRAL

Edemul cerebral însoţeşte diferite boli ale creierului: tumora, traumatism, inflamaţie, accident vascular cerebral. Deoarece craniul este rigid, edemul cerebral provoacă o hipertensiune intra- craniană, care se manifestă prin paralizii, stări de vomă, dureri de cap, comă. Poate fi letal.

Tratamentul necesită o spitalizare de urgenţă.

Se va vedea dacă acest edem este de natură alergică, proces encefalic, hipertensiune, sifilis, diabet, tumoare etc. Şi se va face tratamentul acestei afecţiuni.

Ţratament intern în cazul în care este vorba şi despre o tensiune cerebrală, se vor administra tincturi din vâsc, în asociere cu păducel, până la 1 linguriţă de 3 ori pe zi.

Se va asigura eliminarea fecalelor fără eforturi, cu ajutorul prafurilor din plante laxative.

De asemenea, se asigură o diureză bună cu ajutorul ceaiurilor, în special de mesteacăn.

Se vor consuma multe sucuri de lămâie, care asigură vitamina C în exces, pentru a asigura permeabilitatea capilară.

Pentru calmarea vărsăturilor, se vor lua 1-3 cuişoare, care se vor zdrobi în gură, apoi se înghit.

Regim alimentar cu lichide puţine şi se vor interzice: proteinele, sosurile, sarea, condimentele, alcoolul, cafeaua, tutunul. Se vor da dulciuri, făinoase, zarzavaturi (chiar sucuri de fructe şi legume, (în primele zile) apoi iaurt, brânză de vaci, lapte, în special de capră (dacă nu există o creştere a azotului neproteic).

Tranzitul intestinal va trebui în permanenţă ajustat cu ajutorul sucurilor de legume şi fructe.

Ienupăr – se fierb 20 de fructe de ienupăr într-un litru de apă timp de 10 minute. Se strecoară şi se consumă 2 căni pe zi timp de 30 zile. Nu se administrează mai mult de 6

săptămâni.

Mesteacăn – se mărunţesc 100 g frunze de mesteacăn tinere şi peste ele se toarnă 500 ml apă clocotită. Se lasă acoperite timp de 5-6 ore. Se strecoară. Se bea o jumătate de pahar de 2-3 ori pe zi, înainte de masă.

Urzică – se prepară ceai de urzică în amestec cu rădăcină de păpădie. Se pune câte 1 lingură din fiecare şi se fierb apoi în 250 ml apă timp de 10 minute. Se strecoară. Se pot consuma 2 căni pe zi.

Gingo-Biloba sau Bio-Biloba – ajută la refacerea circulaţiei sângelui, în special în zona cerebrală. Se iau 3 tablete pe zi.

Tratament extern

Comprese reci – cu frunze de varză sau alte comprese de plante, pentru calmarea durerilor de cap. Vezi şi tratamentul cefaleei.

Împachetări – dacă temperatura este puternică, se vor face împachetări cu cearşafuri reci îmbibate în ceaiuri din plante sau chiar în apă rece.

Băi – se pot face zilnic cu ienupăr.

Se poate aplica slănină râncedă tăiată fin şi pusă deasupra o bucată de nailon.

EDEMUL PULMONAR

întrucât de edemul pulmonar acut se ocupă doar serviciile specializate şi în general bolnavul este internat în spital, noi ne

vom ocupa doar de edemul pulmonar cronic, sau de diferite edeme. Aceasta deoarece toate au parte de acelaşi tratament naturist.

Tratament intern

Ienupăr – se face o cură de ienupăr. Se mestecă întâi bine 4 boabe de ienupăr, apoi se înghit. A doua zi se vor lua 5 boabe, apoi se va adăuga zilnic câte o boabă, până la 15 boabe. Se vor lua 3 zile câte 15 boabe, apoi se va scădea

cu câte o boabă zilnic, până se va ajunge la 4 boabe din nou. Este contraindicată la cei cu afecţiuni renale inflamatorii.

Păpădie – se face o cură cu tije de păpădie. Se vor consuma zilnic, timp de 10-20 zile, câte 6-10 tije de păpădie (fără floare) în salate de crudităţi. Din flori de păpădie se poate face un sirop foarte bun. Se adună florile, se spală foarte bine. Este preferabil să se adune pe soare, după ce s-au deschis, înainte de amiază. Se taie mărunt după spălare şi se pune la o cană de flori mărunţite o cană de apă. Se fierb apoi timp de 30 minute. Se strecoară. Lichidul obţinut se va pune din nou la fiert şi se adaugă la fiecare litru de lichid 750 g de zahăr. Se lasă să fiarbă până se leagă siropul. Se ia de pe foc. Se pune după răcire în sticle sau în borcane mai mici. Se ţine astupat la rece. Se va putea folosi din acest sirop câte o linguriţă de 3 ori pe zi, sau se poate pune 1 linguriţă la un pahar de apă. Este interzis diabeticilor din cauza zahărului.

Hrean – se rade hrean (rădăcină) şi, în cazul în care nu aveţi diabet, se va amesteca în părţi egale cu miere. Se va lua câte o linguriţă de 3 ori pe zi.

Pătrunjel – se pun 500 g de rădăcină la 2 litri de apă. Se fierb până ce scade apa la jumătate. Se va consuma în cursul unei zile.

Ceaiuri din plante – cele mai indicate sunt: albăstrele (plantă – infuzie), angelică (plantă – infuzie, rădăcina şi seminţele – decoct, tinctură din toate), anghinare (se ia praf sub limbă sau infuzie), bătrâniş (plantă – infuzie), brad (muguri sau conuri verzi – decoct, sau tinctură care se poate face şi din răşină), brusture (rădăcină – decoct), castan (coajă – decoct, flori – infuzie, din toate se poate face tinctură), ciumărea (plantă – infuzie), dentiţă (plantă – infuzie), dârmoz (plantă – infuzie), drobiţă (plantă – infuzie), frag (frunze – infuzie), iarbă mare (plantă – infuzie), iarbă neagră (plantă – infuzie), nalbă (plantă – infuzie, rădăcină –

decoct), năvalnic (plantă – infuzie), nemţişori

94

Cancerul – tratamente naturiste de câmp (plantă – infuzie), osul iepurelui (plantă – infuzie), păpădie (infuzie din frunze uscate, rădăcină – decoct, sirop din flori, cură de tije de păpădie), pir (rădăcină – decoct – prima apă se aruncă şi se pune alta; înainte de a se bea se adaugă o linguriţă de bicarbonat de sodiu la cană), plămânărică (plantă – infuzie), soc (flori – infuzie sau şocată făcută cu suc de lămâie, apă, zahăr şi puţină drojdie), sporiri (plantă – infuzie), trei fraţi pătaţi (plantă – infuzie), vinariţă (plantă – infuzie), vişin (cozi – decoct), zămoşiţă (plantă – infuzie).

Propolis – se foloseşte în cazul infecţiilor. Se preferă folosirea tincţurii, din care se vor lua 2 picături la fiecare 5 kg corp, de trei ori pe zi. Acestea se vor pune pe o bucată de pâine, se mestecă bine în gură, apoi se înghit. Se vor lua ca orice alt antibiotic, până la dispariţia infecţiei. Nu există pericolul supradozării şi se poate folosi perioade foarte mari de timp fără să producă efecte nedorite. Trebuie totuşi să se verifice dacă nu există cumva intoleranţă la acest produs sau alergie.

Ceai diuretic – deosebit de eficient în toate cazurile în care se doreşte eliminarea din corp a apei în exces este cel care se poate face din coajă de rădăcină de soc sau chiar din coajă de rădăcină de dud. Se vor pune 3-4 linguriţe de coajă mărunţită la 250 ml de apă şi se fierb timp de 10 minute. Se strecoară, apoi se va consuma în cursul unei zile. În cazurile mai grave, se pot bea 2-3 ceaiuri sau chiar să se dubleze cantitatea de plantă.

Sucuri indicate – de afine, ananas, arpagic, asmăţui, ba- – nană, bostan, caisă, cartof, castană, castravete, ceapă, cireşe, creson, dude, fasole verde (păstăi), grâu verde, hrean, lămâie, măr, morcov, orz verde, pară, păpădie, păstârnac, pătrunjel, pepene verde, praz, prune, ridiche, sfeclă, spanac, sparanghel, strugure, ţelină, usturoi, varză,

zmeură.

Se pot consuma la început doar câte 20 ml de 3 ori pe zi, iar după ce organismul s-a obişnuit, se poate trece la adevărata cură, care presupune consumul a minimum 300 ml de suc de 3 ori pe zi. Acesta se va bea întotdeauna cu minimum 15 minute înainte de mese, pentru a nu se amesteca cu alimentele şi a fi mai uşor asimilate de către organism.

Curele cu sucuri pot ţine perioade foarte lungi de timp, cel puţin până la vindecarea deplină. Sunt oameni care, deşi sunt sănătoşi, consumă zilnic astfel de sucuri. Poate tocmai de aceea îşi păstrează eugen Giurgiu

95

sănătatea, pentru că aceste sucuri sunt de fapt sângele vegetal al plantelor, foarte uşor asimilabil de către orice organism.

LEUCEMIA MIELOIDĂ CRONICĂ

Se traduce prin creşterea rapidă a numărului de globule albe din sânge în detrimentul globulelor roşii, sau chiar descompunerea globulelor roşii ca urmare a unei alimentaţii neraţionale sau altor cauze metabolice.

Se poate face tratament pe lângă tratamentul instituit de medicul specialist cu una sau mai multe din următoarele plante medicinale: afine, cătină, cimbru, dafin, dovleac, ginseng, grâu încolţit, lemn dulce, merişor, morcovi, năprasnic, pătrunjel, porumb, rostopască, saschiu, sfeclă roşie, soia, ţelină, ţintaură.

Repaus fizic şi psihic, muncă foarte uşoară, controlul sângelui la 2-4 săptămâni. În cazurile înaintate, cu astenie, se recomandă cure de aer la altitudine medie, helioterapie cu prudenţă.

Regim fără subproduse de carne, conserve, ficat, creier, afumă- turi, chimicale. Se vor da foarte multe vitamine cu ajutorul sucurilor de legume şi fructe, în special de sfeclă roşie, morcov, ţelină.

Se va înlocui zahărul cu miere în alimentaţie.

Tratament intern

Lăptişor de matcă – în cure de câte 20 zile, cu 1 g de lăptişor pe zi, apoi 7 zile pauză şi se reia.

Polen de albine – câte 20 g pe zi înainte de mese. Previne infecţiile şi asigură organismului o serie de^ vitamine şi oligo- elemente naturale. Conţine rutină, care este un antitumoral de excepţie.

Argilă – se ia zilnic câte 1 linguriţă dizolvată în 250 ml apă.

Afine – se folosesc fructele sub formă de suc, din care se vor bea zilnic câte 200 ml, de 3 ori pe zi.

Cătină – se poate administra sub orice formă: suc, sirop, decoct, tinctură.

Dovleac – se pasează miezul după fierbere şi se poate consuma zilnic. Seminţele necurăţate de coji se vor mărunţi şi se fierb 2 linguriţe de seminţe în 250 ml apă timp de 10 minute. Se strecoară şi se consumă 2-3 căni pe zi. Este foarte util atât pentru

 asigurarea unui scaun normal, cât şi pentru substanţele care le conţine. Împotriva constipaţiei, se ia câte 1 lingură de ulei seara.

Ginseng – se ia câte 1 casetă de 3 ori pe zi, pentru refacerea întregului organism. Se mai poate folosi rădăcina sub formă de praf (se ia câte un vârf de cuţit de 3 ori pe zi) sau tinctură – câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi.

Grâu încolţit – se vor consuma zilnic câte 100 g măcinat, eventual cu miere, pentru conţinutul bogat de vitamine şi pentru minerale. Se mai poate lua 1 lingură de ulei din germeni de grâu.

Lemn dulce – se va lua 1 linguriţă de praf care se va pune sub limbă pentru 5 minute şi se înghite apoi cu apă – este foarte util pentru reglarea glandelor.

Năprasnic – se pun 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250

ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute. Se strecoară, apoi se beau câte 2-3 câni pe zi. De asemenea, se poate lua sub formă de praf fin, obţinut din plantă uscată. Se va pune sub limbă, pentru 5 minute, apoi se va înghiţi cu puţină apă. Se poate lua de 3 ori pe zi, înainte de mesele principale.

Pătrunjel frunze – în special cu ginseng reface numărul de trombocite şi contribuie la refacerea măduvei osoase şi tonifierea întregului organism. Se pun 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă 15 minute, se strecoară, apoi se beau câte 2-3 căni pe zi.

Rostopască – 1 linguriţă de plantă se pune la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute. Se strecoară şi se va bea cu înghiţituri mici pe tot cuprinsul zilei. Nu se depăşeşte această cantitate.

Saschiu – se pun 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute. Se strecoară şi se beau câte 2-3 căni pe zi. De asemenea, se poate lua sub formă de praf fin: se pune sub limbă, pentru 5 minute, apoi se înghite cu puţină apă. Se poate lua de 3 ori pe zi, înainte de mesele principale. Distruge din celulele albe şi nu le lasă să se înmulţească. Nu se administrează copiilor.

Sfeclă roşie – se consumă sub formă de suc, câte 100 ml de 3 ori pe zi, pentru refacerea globulelor roşii. Este indicat să se consume cu suc de morcovi în părţi egale.

Ţelină – se poate folosi sucul, împreună cu alte sucuri (morcovi, sfeclă roşie etc.) Se iau în acest caz 20 ml de 3 ori pe zi. Se

pot fierbe 2 linguriţe de rădăcină în 250 ml apă timp de 15 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 3 căni pe zi. Seminţe măcinate – se iau sub formă de praf, câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi, cu 15 minute înainte de mesele

principale.

Ţintaură – 2 linguriţe de plantă mărunţită se vor pune la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute. Se strecoară, apoi se pot consuma câte 2-3 căni pe zi. Se poate lua şi sub formă de praf fin, de 3 ori pe zi, înainte de mesele principale. Este foarte util pentru că distruge celulele albe şi nu le lasă să se înmulţească.

Ficat de viţel – se va consuma mult ficat de viţel proaspăt fiert. Se poate de asemenea să se macine şi să se pună puţin alcool alimentar – se iau câte 2 linguriţe din acest suc de 2 ori pe zi.

Tinctură de propolis – indicată pentru evitarea infecţiilor. Se vor lua câte 2 picături la fiecare 5 kg corp de 3 ori pe zi, înainte de mesele principale. Se pun pe un miez de pâine, se mestecă bine în gură, apoi se înghit.

Suc de coacăz negru – dacă se fac tratamente cu raze, atunci este neapărat nevoie să se facă o cură în acest timp cu suc de coacăz negru sau, în lipsă, cu sirop de coacăz.

Suc de ţelină şi ştevie cu fumăriţă, urzică, trei fraţi pătaţi – se iau câte 50 g din fiecare plantă. Se pun apoi 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute. Se strecoară şi se consumă câte 2-3 căni pe zi. De asemenea, se poate lua sub formă de praf fin, din plantă uscată. Se pune sub limbă, pentru 5 minute, apoi se înghite cu puţină apă. Se ia de 3 ori pe zi, înainte de mesele principale. Distruge din celulele albe şi nu le lasă să se înmulţească.

Dafin – se fierb 500 g de apă. Când clocoteşte, se pun 5 g de frunze de dafin. Se lasă la foc mic încă 5 minute. Se lasă apoi vasul acoperit de seara până dimineaţa. Dimineaţa se strecoară şi se bea câte 1 lingură din oră în oră, până la terminarea lichidului, în acest timp nu se va mânca nimic, ci se va bea doar suc de morcovi în orice cantitate. Acest lichid trebuie să ajungă pentru toată ziua. Preparatul este foarte puternic, putând produce avort sau diferite

hemoragii dacă se va lua în cantitate mai mare, deci atenţie la folosirea lui. Se poate face un asemenea tratament doar o dată sau cel mult de două ori pe lună în cazurile foarte grave. Este strict interzis în perioada menstruaţiei la femei sau la copiii sănătoşi.

Tratament extern

Cimbru – se va face frecţie la coloana vertebrală de 2 ori pe zi cu tinctură de cimbru.

Spălaturi – cu zer sau lapte cu oţet de mere şi suc de lămâie.

Două tratamente sunt mai eficiente cu toate că nu sunt plăcute ci chiar dureroase:

înţepătura de albine – la fiecare mână se vor pune câte 2 albine, la picioare tot câte 2 şi de asemenea se vor pune 2 la coloana vertebrală. Acest lucru se va face însă numai sub supravegherea unui medic.

O altă metodă mult folosită, în special în Rusia, este să se caute un furnicar de pădure cu furnici roşii. Se dezbracă omul complet şi se stârneşte furnicarul prin împrăştierea pământului de la suprafaţă, după care se culcă pacientul pe pământ şi se lasă înţepat de furnici. Se stă 2-3 minute. Locurile înţepate se vor tampona cu tinctură de urzică.

Furnicile introduc în organism un acid formic, care este foarte util în multe tratamente. Se ştie că o serie de animale care sunt ucise de furnici nu putrezesc datorită faptului că acidul formic opreşte înmulţirea oricăror microbi.

Un tratament mai blând, care se aplică mai ales la copii, este colectarea a cât mai multor furnici care se pun într-o sticlă de 500 ml, se astupă cu un dop de plută şi se pune în aluat de pâine. Se lasă să se coacă pâinea, apoi se scoate sticla şi lichidul care se formează în sticlă se filtrează. Se amestecă cu miere polifloră în părţi egale şi se va da copilului câte o linguriţă pe zi, repartizată în trei porţii, care

se vor lua cu 30 minute înainte de mese. Este normal că în acest caz este nevoie de foarte multe furnici care vor trebui introduse în sticlă. Cu cât cantitatea de furnici este mai mare, cu atât se va obţine mai mult lichid care conţine acid formic natural şi alte substanţe foarte necesare organismului bolnav.

LEUCEMIILE ACUTE (LEUCOZĂ)

Este forma de cancer a sângelui. Aceasta poate fi acută sau cronică şi este cauzată de proliferarea anormală a leucocitelor (globulele albe). În plus, este vorba şi despre înmulţirea celulelor precursoare lor din măduva spinării. Leucocitele sunt formate din:

limfocite, granulocite şi monocite. În funcţie de aceasta, se poate face un diagnostic diferenţial, care se bazează pe ce tip de celulă se înmulţeşte. Poate fi vorba deci de leucemie limfatică, granulo- citară sau monocitară. De asemenea, foarte rar pot fi afectate şi eozinofilele (granulaţiile din sânge). În acest caz, este vorba de leucemie cu eozinofile.

Această afecţiune se produce prin invadarea măduvei spinării, şi implicit a sângelui, cu aceste celule imature, care nu pot fi folosite de către corpul uman tocmai pentru că sunt imature şi nu-şi pot exercita misiunea pe care ar trebui s-o execute. Aceasta duce la apariţia unor modificări în tabloul sanguin cu anemie, dispariţia sau chiar diminuarea trombocitelor, scăderea limfoci- telor adulte şi apariţia în număr foarte mare a unor limfocite degenerate, denumite limfoblaşti.

Cea mai des întâlnită formă este leucemia limfoblastică. Din păcate, această formă se întâlneşte şi la copii între 2-4 ani. Un studiu efectuat de medicii americani a stabilit că există o legătură între utilizarea frecventă a solvenţilor organici întrebuinţaţi la diluarea lacurilor, vopselelor şi

prezenţa leucemiei limfoblastice acute la copii.

La început, simptomele sunt nespecifice: ameţeli, astenie, palpitaţii, puls accelerat, dificultăţi de respiraţie, febră etc. Apoi încep diferite hemoragii la nas, gingii, ochi, piele, creşterea în volum a splinei, apoi apar tumori osoase extrem de dureroase. De regulă, complicaţiile acestei maladii sunt fatale.

Este obligatoriu ca tratamentul să se facă în spital, pentru că în caz contrar decesul survine destul de repede. Suplimentar, terapiile naturiste pot fi de ajutor printr-o alimentaţie indicată şi ridicarea imunităţii organismului. Se recomandă de asemenea o serie de ceaiuri, în funcţie de simptomele prezentate de fiecare caz în parte. Anemia se combate prin alimentaţie şi apiterapie. Acidul uric în exces se poate elimina prin ceaiuri diuretice în cantitate cât mai mare.

LIMFOAMELE MALIGNE NEHODKIENE

Este vorba despre cancerul care rezultă din proliferarea anarhică a celulelor aparatului imunitar, adică a limfocitelor şi histo- citelor. Poate apărea la orice vârstă, dar mai des apare după vârsta

 de 50 de ani, în special la bărbaţi. Şi femeile pot fi atinse, dar în număr mult mai mic.

Este o afecţiune foarte gravă, pentru că metastazarea se produce pe cale şanguină. În multe cazuri se crede că este vorba despre un agent infecţios, cu atât mai mult cu cât Sida este prezenta în foarte multe din aceste cazuri. Pronosticul este întotdeauna unul grav, care duce) idestul de rapid la deces. O dată instalată această afecţiune, la primul atac al unui virus sau al unei bacterii, poate interveni decesul, datorită faptului că este distrus sistemul imunitar al organismului.

În urma tratamentului medicamentos impus în cazurile

de cancer apare o altă afecţiune, mult mai gravă, care duce la deces, denumită LMN (Limfom malign nehodgkinian). În acest caz, procesul tumoral poate afecta foarte multe ţesuturi: amigdalele, ganglionii, pielea, splina, timusul, intestinele, mucoasele sau chiar măduva oaselor.

Simptomele sunt nespecifice şi din această cauză este foarte greu de depistat în fazele incipiente. Dureri la început difuze în diferite organe unde se localizează, creşterea în volum a anumitor organe, scăderea poftei de mâncare, scăderea în greutate, stare subfebrilă sau febrilă, paloare sau icter în cazul în care este afectat şi ficatul etc.

În general, în ciuda tratamentului, decesul survine în maximum doi ani dacă nu a fost tratat şi o perioadă mai lungă dacă a fost bine condus tratamentul.

Tratamentul naturist poate doar să ajute tratamentul medical, care trebuie să fie cel de bază.

Se poate face mai ales în perioadele în care nu se administrează medicamente. Se pot introduce suplimente minerale, vitamine, o alimentaţie adecvată. Se pot lua, totodată, o serie de preparate imunostimulatoare. Se indică în special: Echinaceea, Ginsengul siberian. Gheara-mâţei, Apilarnil, polen, miere.

LIMFOGRANULOMATOZĂ MALIGNĂ (BOALA HODGKIN)

Sistemul limfatic este asemănător circuitului sângelui, dar sunt două reţele vasculare separate care contribuie la buna funcţionare a organismului. Dacă în ganglionii limfatici ajung celule tumorale,

acestea în mod normal vor fi distruse sau se fixează în ţesuturi, unde produc o mică leziune malignă cu tendinţă de expansiune. Adenopatia (adenomegalie) localizată la grupele de ganglioni vizibili la suprafaţa pielii este cel mai bun semnal de alarmă pe care-l dă organismul bolnavului, care trebuie să se prezinte imediat la medic pentru

stabilirea din timp a tratamentului adecvat.

Adenomegalia din boala Hodgkin în marea ei majoritate se evidenţiază la nivelul jumătăţii superioare a corpului şi în special latero-cervical, axilar şi inghinal. De regulă începe prin hipertrofierea unui singur ganglion, care se va extinde apoi şi la cei din vecinătate sau chiar la distanţă. Atunci când sunt localizaţi latero-cervical, pot creşte atât de mult în volum, încât aspectul gâtului se modifică semnificativ. În cazurile în care această afecţiune este tratată corect în prima fază, există posibilitatea unei vindecări. Cu cât bolnavul se prezintă mai târziu, cu atât şansele de vindecare scad. Există mai multe adenopatii.

Adenopatia este inflamaţia ganglionilor şi a ţesuturilor din jurul lor. Acestea pot fi produse de:

— Germeni infecţioşi – adenite inflamatorii.

— Proliferarea tumorală – boala Hodgkin (care este cazul cel mai frecvent), limfosarcom, retilusarcom, mielom multiplu, limfom non hodgkinian.

Când trebuie să vă prezentaţi la medic? Când se constată creşterea în volum a ganglionilor, indiferent în care regiune a corpului. Sau dacă scădeţi în greutate inexplicabil. Când gâtul se îngroaşă vizibil.

Stadiile bolii

Stadiul 1 – când este afectat doar un singur grup ganglionar.

Stadiul 2 – când sunt afectate două sau mai multe grupe de ganglioni de aceeaşi parte a diafragmului (numai în torace sau numai în abdomen).

Stadiul 3 – afectarea ganglionilor de ambele părţi ale diafragmului (latero-cervicali, toracici sau abdominali).

Stadiul 4 – cu manifestări extraganglionare.

Fiecare din aceste stadii pot fi fără manifestări generale, numai cu adenopatie, sau cu scădere în greutate, febră peste 38 grade, transpiraţii nocturne.

Cancerul – tratamente naturiste

Tratament intern

Lăptişor de matcă – se ia câte 1 g pe zi timp de 20 zile, apoi 7 zile pauză, după care se va putea relua.

Ceai – se pot bea unul sau două ceaiuri pe zi din următoarele plante medicinale: brad, buberic, busuioc, căpşun, cerenţel, coacăz negru, coada calului, creţuşcă, crin alb, lichen de Islanda, mur, muşeţel, nuc, pătlagină, pătrunjelul câmpului, secară, sorbestrea, toporaş, turiţă mare, zmeur.

Grâu încolţit – zilnic câte minimum 100 g.

Suc de ovăz – se obţine din mlădiţe tinere şi se iau câte 50 ml de 3 ori pe zi. La început, se poate da diluat până se va obişnui organismul cu el.

Tratament extern

Cataplasme cu plantele medicinale: brusture, cartof (tubercul fiert), ceapă coaptă aplicată cataplasmă, dovlecel fiert şi aplicat cald sub formă de cataplasmă, măr copt, nap felii de rădăcină, tătăneasă, urzică moartă albă.

Cataplasme cu pâine muiată în oţet de mere şi miere.

Cataplasme cu foi de varză zdrobite.

Cataplasme cu argilă.

Acestea se vor ţine în funcţie de toleranţa locală a fiecăruia, dar este preferabil să fie ţinute peste 12 ore pe zi. De fiecare dată se va schimba cu alta proaspătă.

Se pot încerca şi comprese cu zer, care sunt foarte eficiente, sau cu brânză de vaci.

LIPOSARCOMUL

Este cancerul care se localizează la nivelul celulelor adipoase. Se produce o degenerare malignă a adipocitelor (celulele de grăsime situate sub piele). Este mult mai frecvent la bărbaţi decât la femei şi foarte rar la copii. Este o maladie foarte agresivă, evoluând în jur de cinci ani spre metastaze.

Tratament intern

Se aplică acelaşi tratament ca şi la cancerul pielii.

Se vor consuma de asemenea zilnic seminţe de dovleac sau alte plante oleaginoase (arahide, floarea soarelui, soia, nuci).

Se vor lua zilnic câte 100 ml ulei obţinut prin presare la rece din plante (rapiţă, germeni de grâu, porumb, floarea soarelui, măsline, soia).

Se pot, de asemenea, consuma zilnic: nuci, banane, grâu încolţit.

Se introduc în alimentaţie sucuri din: morcovi, ţelină, sfeclă roşie, pătrunjel, păstârnac, ridiche neagră. Dintre fructe se preferă: afine, coacăz, lămâi, portocale, struguri, mere.

Se vor consuma ceaiuri din plante medicinale, câte 2-3 căni pe zi, preferabil îndulcite cu miere dacă nu există contraindicaţii.

Se poate lua zilnic propolis sub formă de tinctură sau brut.

Tratament extern

Cataplasme cu plante medicinale sau cu argilă, înmuiată cu ceaiuri din plante sau cu foi de varză strivite, ori iederă.

Se mai pot pune feliuţe de slănină, tăiate fin şi aplicate sub un nailon.

NECROZA LIPOIDĂ

Necroză ce apare ca o complicaţie a diabetului zaharat.

Tratament extern

Se vor face băi calde cu sare. Se pun în cadă 500 g de sare grunjoasă, care se va dizolva în cadă, unde se va sta timp de 30 minute la temperatura corpului. Băile acestea se vor face zilnic, înainte de ieşirea din cadă se va face un duş scurt cu apă rece.

Local se mai poate pune zer din lapte sau chiar cataplasme cu brânză, care se pot aplica peste noapte cu

ajutorul unui pansament.

Se mai pot pune cataplasme cu rădăcină de brusture sau tătănească, care se vor ţine de asemenea peste noapte. După aceste cataplasme, e bine ca de fiecare dată să se maseze pielea cu un amestec de apă şi suc de lămâie.

Se combate constipaţia şi este foarte indicat ca în perioada tratamentului să se consume zeamă de varză acră (moare).

Se mai poate aplica cataplasmă caldă cu argilă.

Se strivesc frunze de varză, apoi se pun într-o tigaie cu puţin ulei. Se lasă să se înmoaie puţin la căldură, după care se aplică pe regiunea afectată calde.

104-

Cancerul – tratamente naturiste

Pentru calmarea durerilor este indicat să se taie ceapă în felii subţiri care se vor aplica în mai multe straturi local.

De asemenea, se poate face masaj cu ulei de sunătoare, cuişoare sau arnică.

NEUROFIBROSARCOMUL (SARCOM NEUROGEN)

Este forma de cancer care cuprinde nervii şi se dezvoltă pe aceştia sub formă de tumori. De cele mai multe ori este asociată cu neurofibromatoza Reclinghausen. Punctul de plecare al acestui cancer este teaca unui nerv şi se poate întinde oriunde pe traseul nervilor.

Tratamentul naturist: se va aplica tratamentul de la cancerul pielii.

NEVI

Sunt dermatoze precanceroase de origine congenitală. Nevii sunt displazii cutanate circumscrise, de origine embrionară, observaţi rar la naştere, care apar în primele zile sau ani (nevi precoci), sau la vârsta adultă (nevi tardivi), cu evoluţie lentă şi în general benignă. După structura lor histologică, se împart în: nevi nevocelulari, caracterizaţi prin proliferare de celule nevice Unna, susceptibili de a degenera în melanoame maligne, şi nevi

nenevocelulari (nevi simpli), care nu conţin celule nevice Unna şi exclud riscul transformării în melanom malign.

Aspecte clinice

Lentigo – este o pată mică, rotundă, plană sau uşor reliefată, de culoare brună, negricioasă, de obicei mai multe la număr, localizate în orice teritoriu cutanat, fără niciun fel de ordine.

Lentiginoză periorificială cu polipoză (sindrom Peutz – Jeghers) – apare mai ales pe semimucoasa buzelor, în jurul narinelor şi ochilor, cu polipoză a intestinului subţire recunoscută uneori destul de tardiv la vârsta adultă. Afecţiunea are caracter ereditar. Într-un anumit număr de cazuri se produce degenerescentă malignă a polipozei.

Maladia Sutton – este constituită din nevi lenticulari pigmentaţi, înconjuraţi de halou acromic bine delimitat, care apar în a doua copilărie sau vârstă adultă; sunt multiplii şi se localizează pe toracele posterior, gât şi în evoluţia lor au perioade de extensie, stabilitate şi de regresiune.

Nevi tuberoşi – rari la copii, apar de obicei la adulţi, unici sau multipli; se localizează mai ales pe faţă, sub forma unor ridică- turi, de mărimea unor boabe de mazăre, uneori mai mari, de culoare alb-roz sau gălbui, având uneori puncte pigmentate. Au suprafaţa netedă, consistenţă renitentă şi sunt adesea piloşi. Sunt nevi dermici şi degenerescenta lor este excepţională.

Nevi pigmentări – de culoare brună sau neagră, sunt susceptibili de transformare malignă, mai ales când proliferarea nevo- celulară afectează zona de joncţiune dermoepidermică. Nevii acromici care au aceeaşi structură histologică au aceeaşi posibilitate de degenerescentă. Nevii pigmentări există de la naştere, pot apărea şi pe parcursul vieţii şi se localizează în orice teritoriu cutanat, în număr

variabil. Ei sunt de mai multe feluri: nevi lenticulari (sunt plani sau reliefaţi, cu abundenţă de celule nevice în imagini histologice); nevi molusciformi (sunt o varietate de nev lenticular, reliefat, de volum mare, pigmentat, separat printr-un şanţ, care îi strânge baza; suprafaţa sa este mamelonatâ, muriformă, rar verucoasâ); nev în placard (apare ca o pată brună sau neagră de câţiva centimetri în diametru, cu o suprafaţă netedă sau mamelonată, acoperită adesea de fire de păr); nev în masă, gigant (o distrofie monstruoasă apărută la naştere, sub forma unui placard întins, de culoare brun închis, punctat cu pete negre, cu suprafaţa neregulată, verucoasă şi vegetantă în unele teritorii. Degenerescenţa acestor nevi în masă este considerată ca foarte rară).

Evoluţia nevilor pigmentări este în majoritatea cazurilor benignă; ei sunt susceptibili de a degenera în melanoame maligne. Nevii piloşi nu degenerează practic niciodată. Transformarea malignă este excepţională înainte de pubertate, în afară de melanoamele maligne foarte precoce.

La originea cancerizării se găsesc o serie de factori favorizanţi: traumatismele accidentale şi terapeutice, iritaţiile repetate. Tras- formarea malignă trebuie suspectată când un nev creşte brusc, culoarea lui devine mai închisă, se înconjoară de un halou erite-

 matos (roşu), se infiltrează în profunzime, devine dureros, sângerează sau ulcerează, aceste două semne constituind deja prezenţa unui melanom malign.

Indicaţiile unui tratament de îndepărtare a nevilor pot fi de ordin profilactic, pentru a preveni apariţia unui melanom malign sau în scop estetic, perioada optimală situându-se înainte de pubertate. Trebuie combătută concepţia că trebuie suprimaţi toţi nevii sub pretextul unei posibile

transformări. Electrocoagularea este metoda cea mai bună de tratament, făcându-se larg şi profund cu o margine de siguranţă de 3-5 milimetri, fără anestezie locală sau regională.

Nevii albaştri – observaţi la naştere sau mai curând la vârsta adultă, sub forma unor leziuni unice, bine delimitate, lenticulare, cu diametrul de 3-8 mm, de culoare albastră închisă, se localizează pe faţă, pe dosul mâinilor; cel mai adesea nevul albastru este reliefat, de consistenţă fermă, cu suprafaţa netedă, mai rar numai sub formă de pete. Culoarea albastră este datorată localizării profunde a pigmentului melanic, celulele proliferative încărcate cu melanină fiind situate în zonele inferioare ale dermei şi au un aspect fuziform, considerate ca melanocite fuziforme.

Transformarea malignă este admisă cu rezerve, iar tratamentul se face prin electrocoagulare.

Petele mongolice – sunt o varietate clinică şi histologică a nevilor albaştri, cu localizare în regiunea sacrată, apărută de la naştere, cu existenţă tranzitorie, dispărând între 3-7 ani. Semnalaţi la japonezi şi mongoli, nu au nicio legătură cu mongoloismul; pot fi întâlniţi rar şi la rasa albă.

Nevul Ota (fusco-caeruleus) – mai frecvent la asiatici, dar întâlnit şi la europeni, apare sub forma unei pete albăstrui, dispusă pe teritoriul trigemenului, periorbital. Structura histologică este asemănătoare nevilor albaştri şi petelor mongolice; evoluţia este stabilă, uneori extensivă fără să degenereze. Tratamentul se face cu doze mari de vitamina C, pentru a atenua pigmentaţia, şi crioaterapie.

Melanoza Dubreuilh – reprezintă o varietate de nev nevo-ce- lular joncţional, cu apariţie tardivă, de obicei după 40 de ani, mai ales la femei, localizat la faţă (frunte, tâmple, obraz), mai rar pe dosul mâinilor, sub formă de placard brun, cu puncte negricioase şi cu zone acromice, cu suprafaţa netedă sau mamelonată, uneori

cheratozicâ; apariţia de ulceraţii crustoase ne orientează spre dege- nerescenţă malignă. Transformarea malignă ar surveni într-un procent de 100% din cazurile localizate la picioare şi mâini şi 20% la cele dispuse la faţă.

Tratamentul se face cu alifie cu salcie.

Melanomul Spitz – juvenil sau prepubertal, este un nev cu celule fuziforme, apărut înainte de pubertate, de obicei unic pe faţă, sub forma unei ridicături nodulare, rotunde sau ovale, de mărimea unui bob de mazăre sau alune, de culoare roz sau gri, câteodată pigmentat. Are suprafaţa netedă, rareori mamelonată, consistenţa fermă; la presiune apare o culoare gălbuie pseudolupoidâ sau de culoarea ardeziei. Acest melanom poate dispare sau se transformă, după pubertate, într-un nev banal. Se distruge prin cauterizare.

Nevi nevocelulari acromici – sunt reprezentaţi de mici formaţiuni emisferice şi sesile, adesea piloase, diferenţiindu-se de nevii tuberoşi doar prin culoarea albă, alb-roză sau roz-violacee, structura histologică fiind asemănătoare. Din această cauză trebuie procedat cu prudenţă ca şi la nevii pigmentări, cu toate că aceşti nevi nu degenerează decât excepţional, iar cei piloşi niciodată.

Există şi nevi acromici plani sau nodulari, de talie mică, cu activitate joncţională, susceptibili de degenerare, localizaţi mai ales pe picioare, mâini, organe genitale.

Nevi ne nevo-celulari (nevi simpli) – sunt distrofii cutanate circumscrise, adesea congenitale, care nu conţin celule nevice Unna şi în care riscul de transformare în melanom malign este exclus.

Nevi verucoşi – nevi epidemici hipercheratozici, sunt formaţiuni de întindere variabilă, cu suprafaţa acoperită de vegetaţii cheratozice, gri, uscate, dure, separate de şanţuri. La membre, nevii verucoşi iau adesea un aspect în striaţii sau în benzi (nev liniar sau nev zoniform). Nevii aceştia

apar în prima copilărie sau la naştere şi staţionează toată viaţa.

Nev epidermic verucos inflamator liniar – apare la sexul feminin, de la naştere sau în primele şase luni, sau în a doua copilărie, localizat pe coapsă sau fese, liniar sau grupat în benzi late, sub formă de elemente eritematoase, uşor reliefate, discret scuamoase, psoraziforme şi pruriginoase. Persistă indefinit, ima

 ginea histologică este puţin specifică, iar tratamentul puţin eficient, constând din crioterapie, corticoterapie locală, acid retinoic local.

Nevi sebacei – apar la naştere sau mai târziu, localizaţi aproape exclusiv pe cap, sub forma unei mici plăci, cu contur neregulat, uneori alungit în bandeletă, de culoare gălbuie pseudo-xantomatoasă; este neted, uşor reliefat, alteori boselat, mobil pe planuri subiacente. Suprafaţa este formată din mici noduli grupaţi şi separaţi de şanţuri superficiale şi câteodată presărată cu orificii glandulare dilatate. Placa este alopecică, acoperită uneori cu scuame-cruste sau un depozit verucos. Se poate transforma în epiteliom basocelular, de aceea este preferabil a se interveni prin electrocoagulare sau ablaţie chirurgicală înainte de vârsta adultă.

Nevi comedonieni – apar sub forma unor zone sau benzi, în care se găsesc grupate comedoane mari, negre, inserate sau proeminente, pielea dintre aceste comedoane fiind normală sau pigmentată, presărată cu grăunţi de milium, cicatrice, chiste foliculare supurate.

Nevomatoză bazocelulară – genodermatoză, cu transmitere dominantă autosomatică, interesând ambele sexe, apare înainte de 40 ani, mai ales în jurul vârstei de 5 ani, pe faţă, sub forma unor ridicături mici, rotunde, de culoarea pielii, translucide, uneori roze sau pigmentate; sunt în număr de zeci sau chiar sute, unele ombilicate. Mai

rar se întâlnesc dispuse pe ceafă, trunchi şi alte părţi tegumentare. Se pot transforma în epitelioame bazocelulare, motiv pentru care se recomandă electocoagularea sau extirparea chirurgicală a elementelor mai mari.

Nevi lipomatoşi – pot fi superficiali, caracterizaţi prin mai multe leziuni papulonodulare, grupate în regiunea fesieră, unilateral, cu aspect cerebriform, de culoare normală sau galben palid, apăruţi în primii 20 de ani de viaţă, mai ales la sexul feminin

Nev lipomatos nodular solitar – este o mică tumoare unică, fermă, care apare la maturitate pe cap, braţ.

Neurofâbromatoză Recklinghausen – afecţiune ereditară cu transmitere dominantă, câteodată recesivă, este constituită din pete pigmentare, tumori cutanate şi subcutanate; apare uneori la naştere, în copilărie, petele pigmentare precedând tumorile. Tumorile cutanate sunt fibroame moluscum, de diferite mărimi, sesile sau pediculate, de culoarea pielii, roze sau mai închise.

Majoritatea formaţiunilor sunt flasce, ca golite de conţinut sub o piele ridată. Tumorile profunde, subcutanate sau sub aponevrotice, trebuie căutate prin palpare pe faţa internă a braţelor sau faţa anterioară a antebraţelor: sunt noduli rotunzi sau fuziformi bine delimitaţi, de mărimea unor boabe de mazăre-cireaşă, fiind de origine nervoasă, dispuse de-a lungul unui traiect nervos. Nevii periferici se găsesc la originea tumorilor cutanate descrise; pot exista neurinoame pe trunchiurile mari nervoase (sciatic); nervii cranieni pot fi sediul unor neurinoame; un deficit intelectual poate fi întâlnit cu perturbări ale traseelor electroencefalografice. Manifestări viscerale pot fi depistate prin examinări radiologice toracice şi digestive (neurinoame mediastinale, tumori digestive cu hematemeză, melenă şi

tablou de ulcer sau de cancer).

Evoluţia în general este benignă, formele grave fiind relativ rare. Ttransformarea malignă survine în 5-20% din cazuri. Se indică ablaţia precoce şi largă a tumorilor mari.

SARCOMUL EPITELOID

Este o formă de cancer care apare pe părţile moi ale extremităţilor, dar care cuprinde şi ganglionii limfatici din vecinătate, motiv pentru care se agravează mult.

Se va trata ca şi cancerul pielii sau ca cel ganglionar.

SARCOMUL KAPOSI

Este o formă de cancer al pielii care apare cu numeroase leziuni intens colorate. De multe ori se asociază cu limfomul malign. Este o boală cu evoluţie destul de rapidă şi cu mare agresivitate. Mortalitatea este foarte ridicată şi evoluează rapid.

Se va trata ca şi cancerul pielii.

SARCOMUL SINOVIAL

Este o formă de cancer care începe din ţesutul sinovial şi cuprinde apoi şi oasele, transformându-se în osteosarcom. Se întâlneşte mai ales la tineri între 20-40 ani. Este o boală care

 progresează lent, tăcut, spre interior şi uneori chiar în interiorul cavităţii articulaţiei, când se confundă cu tumora osoasă – ostosarcom.

Se poate face tratamentul cancerului pielii.

SPINA

Este vorba despre o serie de afecţiuni ale coloanei vertebrale care sunt foarte greu de tratat, indiferent de tratamentul aplicat, în primul rând, se va căuta ca, prin diferite intervenţii chirurgicale, coloana vertebrală să ajungă cât mai aproape de normal, lucru care nu se poate corecta prin mijloace naturale.

Tratament extern

Se vor face zilnic masaje cu plante medicinale sub formă

de unguente, tincturi etc. În funcţie de evoluţie şi fiecare caz în parte. Se poate apela la cimbru şi ţelină, care se pare că ajută cel mai bine.

În cazul afecţiunilor localizate la membre, se va opta pentru aloe vera, din care se va folosi sucul aplicat local, de mai multe ori pe zi.

Dacă leziunile supurează, se va pune praf de coajă de stejar împreună cu praf de pelin, sau se poate foarte bine folosi praf de aloe.

Băi corporale cât mai calde pentru refacerea organismului. Se pot face cu apă caldă, eventual cu tărâţe de grâu.

În cazul deformărilor de membre, se va insista pe mişcare şi gimnastică, purtarea de încălţăminte adecvată şi, în cazurile mai grave, introducerea ghipsului.

Tratament intern

Se va consuma zilnic un amestec de 150 g suc de morcov cu 50 g de suc de ţelină, luat de 3 ori pe zi, cu 15 minute înainte de mesele principale. Se administrează perioade lungi de timp.

Este foarte importantă menţinerea organismului la greutatea normală cu ajutorul alimentaţiei şi eventual mişcare în limita posibilităţilor.

Se vor administra de asemenea o serie de minerale şi alimente care conţin calciu, necesar sistemului osos, şi vitamina E. Se indică

Eugen Giurgiu folosirea uleiului de soia sau germeni de porumb zilnic, ca şi uleiul de peşte.

Vitamina B şi celelalte vitamine se pot obţine prin administrarea zilnică a drojdiei de bere – câte 1 lingură de 3 ori pe zi – sau a polenului de albine, câte 20 g pe zi. Se fac cure de 25 zile cu 5 zile pauză, după care se repetă.

Se vor scoate din alimentaţie cărnurile roşii, afumăturile şi conservanţii. Sunt interzise de asemenea băuturile cu conservanţi, alcoolul, cafeaua, cacao, excitanţii de ori ce

fel.

TUMORILE MALIGNE

Excrescenţă sau umflătură care creşte rapid, infiltrează ţesuturile învecinate, se răspândeşte pe calea vaselor limfatice sau sanguine, producând tumori secundare sau metastatice. Poate recidiva după operaţie, iar netratată duce la deces. Poate porni din orice organ, dar în special din stomac, bronhii, uter, mamelă, piele, ganglioni. Se recunoaşte după forma neregulată, cu aspect de conopidă, deseori ulcerată, de culoare albicioasă, dură, sângerând uşor.

Reprezintă a doua cauză de mortalitate după bolile cardio-vas- culare. Apare în special după 40 de ani, fiind rară în copilărie şi tinereţe. Este provocată de celulele transformate în celule bolnave canceroase, datorită unor mutaţii produse de factorii cancerigeni sau carciogeni. După ţesutul de origine, tumorile maligne se clasifică în: carcinoame sau epitelioame (plecate din ţesutul epi- telial), sarcoame (plecate din ţesutul conjunctiv), tumori nervoase (din ţesut nervos), tumori melanice (din pete pigmentare), tera- toame sau disembrioame (din resturi de celule embrionare).

Succesul tratamentului acestora constă în recunoaşterea lor cât mai timpurie, înainte de apariţia metastazelor, când tratamentul poate fi aplicat mult mai uşor şi cu şanse mai mari.

Tumorile gastrice, cea mai frecventă formă de cancer, produc dureri ale stomacului care se deosebesc de cele de ulcer, deoarece nu sunt condiţionate de alimente, ci au un caracter neregulat şi progresiv. Sunt însoţite de slăbire în greutate şi forţă fizică, pierderea poftei de mâncare (în special pentru carne), uneori greţuri

şi vărsături cu aspect de drojdie de cafea. Tratamentul îl găsiţi la cancerul gastric.

Tratament intern

Se consumă zilnic măr cu coajă şi sâmburi.

De asemenea, se vor consuma zilnic câte 7 sâmburi de caise după ce au fost sparţi şi curăţaţi. Aceştia conţin vitamina B15.

Se opăreşte o lingură de lemn dulce bine mărunţită la 500 ml apă fierbinte şi se fierbe apoi timp de 10 minute. Se lasă 30 minute acoperit. Se strecoară. Se iau câte 50 ml de mai multe ori pe zi sau cu 30 minute înainte de mesele principale. Se administrează timp de 30 zile, apoi se face o pauză de 7 zile şi se poate relua.

Se consumă zilnic ulei de măsline presat la rece, câte 1 lingură seara şi una dimineaţa la trezire. Se ia cel puţin 10 zile la rând.

Tratament extern

Se pot pune cataplasme cu plante fierte apoi mărunţite, aplicate cât mai fierbinţi. Se recomandă coada calului, soc, flori de fân, paie de ovăz etc.

Se fac cataplasme cu mămăliguţă fierbinte, peste care se pune tămâie bine mărunţită, în fiecare seară timp de 10 seri la rând, apoi pauză de 7 zile şi se poate repeta.

Brusture – 2-4 linguri de rădăcină mărunţită se pun la 1 litru de apă şi se fierb timp de 15 minute. Se strecoară, apoi plantele se pun în tifon şi se aplică deasupra tumorilor sau adenopatiilor cu diferite localizări. Se aplică calde şi se ţin pentru 2 ore de 2-3 ori pe zi.

Iederă – o mână de frunze şi rămurele tinere se pun la fiert în 2 litri de apă pentru 30 minute. Se strecoară şi cu plantele care au fiert se poate aplica cataplasmă în cazul tumorilor cu diferite localizări. Se ţine caldă şi, când s-a răcit, se umezeşte cu ceai cald. Se va face timp de 1-2 ore şi se repetă de 2-3 ori pe zi. Ajută la diminuarea tumorilor şi adenopatiilor.

ULCERAŢIILE PIELII Tratament extern

Se pot folosi următoarele plante medicinale: alun,

angelică, anin alb, anin negru, asmâţui, brad, brustur, castravete,

cătină, ceapă, cerenţel, cimbrişor, cimbru, ciuboţica cucului, coada calului, coada racului, coada şoricelului, creţuşcă, crin de pădure, cruşin, curcubeţică, dracila, dreţe, feciorică, fragi, frasin, gălbenele, gorun, hrean, iarbă neagră, iederă, ienupăr, lămâie, lemnul Domnului, lemn dulce, leuştean, limba câinelui, levănţică, mărul lupului, mentă, mesteacăn, muşeţel, nalbă, năsturel, orz, ovăz, pătlagină, roiniţă, salcie, salvie, sânzâiene, schinel, sfeclă albă, soc, sorbestrea, spanac, sporiş, sunătoare, ţelină, ţintaură, ungu- raş, urzică, vinariţă.

Alun (Coryllus avellana) – decoct din coajă: se pun 2 linguriţe de coajă mărunţită la 250 ml apă şi se fierb timp de 15 minute. Se strecoară şi se pun comprese pe eczeme infectate şi ulceraţii ale pielii. Se schimbă când se usucă cu o nouă compresă umedă. Pânza cu care se aplică va trebui fiartă înainte de folosire.

Angelică (Angelica arhangelica) – 2 linguriţe de rădăcină mărunţită se pun la 250 ml apă şi se fierb timp de 15 minute. Se strecoară şi se pun comprese. Se schimbă când se usucă cu o nouă compresă umedă. Se pot pune şi 2 linguriţe de plantă mărunţită la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute. Se strecoară. Se pot face comprese pe ulceraţii de mai multe ori pe zi. Angelică praf – se presară de mai multe ori pe zi.

Anin alb (Alnus incana) – decoct din coajă: se pun 2 linguriţe de coajă mărunţită la 250 ml apă şi se fierb timp de 15 minute. Se strecoară şi se pun comprese pe eczeme infectate şi ulceraţiile pielii. Se schimbă când se usucă cu o nouă compresă umedă. Pânza cu care se aplică va trebui fiartă înainte de folosire. Se poate folosi şi praful din coajă – se obţine cu râşniţa de cafea, apoi se cerne, pentru a

rămâne doar praful fin. Se presară de mai multe ori pe zi. Anin negrul se foloseşte ca cel alb.

Castravete (Cucumis sativus) – se fac bandaje cu suc din miezul ras sau tocat şi se aplică pe tenurile cu ulceraţii sau pe fisurile pielii.

Cerenţel (Geum urbanum) – 2 linguriţe de rădăcină mărunţită se pun la 250 ml apă şi se fierb timp de 15 minute. Se strecoară şi se pun comprese. Se schimbă când se usucă cu o nouă compresă umedă.

Cicoare (Cichorium intybus) – se aplică frunze proaspete pe ulceraţii. Sau se pun 2 linguriţe de rădăcină mărunţită la 250 ml apă şi se fierb timp de 15 minute. Se strecoară şi se pun comprese.

SPERANŢE ÎN TRATAREA CANCERULUI

TAXOL |Taxus baccata)

Taxolul este o substanţă puternic anticancerigenă extrasă din scoarţa arborelui de tisa şi care a devenit emblema binefacerilor ce se pot aştepta de la exploatarea diversităţii de substanţe naturale produse prin silenţioasa fotosinteză de către plante.

Încă din 1962, botanistul american Arthur Barclay prospecta pădurile din vestul Statelor Unite ale Americii pentru a depista substanţe medicamentoase naturale, în special anticancerigene. Una dintre ele a fost taxolul, substanţă care avea să fie comercializată ca medicament abia după 30 de ani, după ce i s-au stabilit mecanismele de acţiune antitumorală.

Taxolul împiedică înmulţirea celulelor canceroase prin dizolvarea fusului mitotic format din proteine numite tubuline, care distribuie exact cromozomii dedublaţi între celulele „fice”. Cele mai bune rezultate s-au obţinut în combaterea cu taxol a cancerului ovarian.

Succesele înregistrate au dat naştere însă unei probleme

de mediu: tisa creşte foarte încet, iar cererea de taxol este din ce în ce mai mare. Pentru a se obţine suficientă scoarţă, ar trebui sacrificaţi zeci de mii de arbori de tisa. Aceasta în condiţiile în care acest arbore este destul de rar. Aşa că au apărut şi divergenţe între organizaţiile ecologiste şi institutele de cercetări medicale. O rezolvare a venit din Franţa, unde Daniel Guenard a extras din frunze şi rămurele de tisa europeană (acelaşi Taxus baccata) un precursor activ al taxolului, din care, prin semisinteză chimică, se obţine o nouă moleculă, taxoterul – de 2 ori mai activă. Deoarece recoltarea frunzelor şi ramurilor nu distruge arborele, s-au rezolvat două probleme: obţinerea nedistructivă a materiei prime şi producerea semisintetică a taxoterului, în condiţii industriale. În anul 1995, taxolul şi taxoterul participau egal pe piaţa europeană a medicamentelor anticancerigene.

Eugen Giurgiu

115

Pe de altă parte, s-au sintetizat deja mai multe mii de analogi şi derivaţi chimici ai taxolului, iar cercetarea se orientează spre noi indicaţii şi prescripţii medicale ale acestor substanţe, cu diferite utilizări în combaterea celor mai variate boli, unele foarte grave. De altfel, se şi întrevede o „explozie” a colaborării între biosinteză şi sinteza chimico-farmaceutică, urmările fiind pozitive pentru sănătatea omenirii.

TUIA (Thuya occidental îs)

Este un copac decorativ, frecvent întâlnit în parcuri. Se pot culege fructele care se pot folosi doar în concentrate împreună cu alte minim 6 plante pentru a nu deveni toxic pentru organism. Are un puternic efect antitumoral şi totodată calmant al durerilor. Se mai poate face tinctură şi se pot lua intern 5 picături diluate la 100 ml apă de 3 ori pe zi, dar efecte deosebite are extern.

GANODERMA (Ganoderma Lucidum)

De mii de ani, Ganoderma – o specie de ciupercă medicinală – a fost considerată de către chinezi un valoros remediu naturist datorită importantelor sale calităţi. Aşa-numitul „rege miraculos al plantelor” este cel mai bun medicament şi nu are niciun fel de efecte secundare, chiar şi în cazul folosirii sale pe timp îndelungat. Ganoderma poate îmbunătăţi starea generală a sănătăţii, stimulează capacitatea de vindecare a organismului, ajută la menţinerea unui corp sănătos şi sporeşte longevitatea.

Perspectiva asupra medicinei plantelor, scrisă de faimosul farmacolog chinez Dr Li Shin-Chen, clasifică Ganoderma în şase categorii, în funcţie de culoare: Ganoderma neagră, Ganoderma purpurie, Ganoderma albastră, Ganoderma albă, Ganoderma galbenă şi Ganoderma roşie.

Efectele miraculoase ale Ganodermei

Ganoderma a fost învăluită în mister timp de mai bine de o mie de ani. Oamenii cunoşteau doar faptul că „Ganoderma poate să te menţină tânăr şi să îţi prelungească viaţa în cazul admi

Cancerul – tratamente naturiste nistrării constante”, însă nimeni nu investigase vreodată din punct de yedere ştiinţific secretele eficienţei sale deosebite.

În urma cercetărilor minuţioase efectuate în ultimii ani, atât de forurile academice din China, cât şi din alte ţări, dar şi în urma analizelor coroborate şi a experimentelor clinice efectuate în spitale, prin colaborarea cadrelor medicale, a celor didactice şi a producătorilor farmaceutici, vasta acţiune benefică a Ganodermei a fost în cele din urmă dovedită ştiinţific. Ea acţionează ca un purificator al sângelui, detoxifiant, diuretic, protector al ficatului, regulator intestinal, tonic cardiac, stabilizator al presiunii sanguine, tonic general, antitusiv, expectorant, sedativ şi antitumoral. Aşadar, nu numai că previne cancerul, dar

chiar şi luptă contra lui foarte eficient.

Principiile de acţiune ale Ganodermei

Potrivit experimentelor clinice efectuate de Dr. Shigeru Yuji, motivul pentru care Ganoderma are o atât de mare eficacitate îl reprezintă acţiunile sale principale şi anume:

1. Scade nivelul colesterolului şi al grăsimilor din sânge.

2. Reduce nivelul zahărului din sânge şi reface funcţia pancreasului.

3. Scade cantitatea lipidelor din sânge şi stabilizează membrana globulelor roşii.

4. Datorită adenozinei conţinute, poate diminua numărul trom- bocitelor (cheagurilor de sânge), împiedicând astfel apariţia trombozei.

5. Îmbunătăţeşte funcţia cortexului şi a glandelor suprarenale, contribuind la menţinerea echilibrului sistemului endocrin.

6. Creşte capacitatea naturală de vindecare a organismului; permite organismului să îşi formeze un sistem imunitar puternic.

7. Împiedică degradarea celulelor.

8. Previne senilitatea, menţinând starea de tinereţe a organismului.

9. Reduce efectele secundare ale medicamentelor antihiper- tensive.

10. Împiedică degenerarea organelor.

11. Previne alergiile provocate de diferiţi antigeni, prin inhibarea mastocitelor secretante de histamină.

12. Previne şi tratează cancerul; inhibă metastazarea celulelor canceroase.

13. Reduce degenerarea ţesuturilor.

14. Împiedică moartea subită a pacienţilor de cancer, cauzată de embolism.

15. Inhibă tromboza şi dizolvă trombii de la nivelul

pereţilor arteriali; protejează impotriva efectelor secundare ale citostati- celor, sporind astfel eficienţa acestora.

16. Ameliorează durerile cauzate de cancer.

Administrarea Ganodermei concomitent cu chimioterapia poate avea rezultate remarcabile în cazul pacienţilor operaţi de cancer mamar, de colon sau gastric.

Într-un raport al Dr. Hiroshi Kawai de la Universitatea Kinki, se arată că subiecţii experimentului efectuat au fost pacienţi aflaţi în perioada post-operatorie în cazuri diferite de cancer sau pacienţi care sufereau din cauza efectelor secundare ale chimioterapiei. Astfel, după o mastectomie, urmată de chimioterapie, faţa unei paciente a devenit închisă la culoare; după administrarea timp de o lună a Ganodermei, culoarea acesteia s-a ameliorat.

Membrul superior al unei paciente a rămas amorţit şi umflat după o mastectomie; în urma administrării de Ganoderma timp de o lună de zile, starea de amorţeală s-a atenuat în mod semnificativ.

Alţi pacienţi au consumat Ganoderma, împreună cu alte remedii naturiste, timp de 10 zile după operaţia de colon; în consecinţă, transpiraţia nocturnă a dispărut, iar pofta de mâncare a reapărut.

După ce au suferit intervenţii chirurgicale în cazul cancerului gastric, o serie de pacienţi au acuzat lipsa poftei de mâncare; după ce au consumat 6 capsule de Ganoderma pe zi, această situaţie s-a îmbunătăţit.

Analizând cele de mai sus, putem concluziona faptul că Ganoderma, administrată alături de chimioterapie, poate fi nu numai un valoros tratament auxiliar ci şi o modalitate de reducere a efectelor negative ale acesteia.

Ganoderma previne metastazarea cancerului, ameliorarea durerilor şi poate creşte durata de supravieţuire a pacienţilor.

Ganoderma este considerată deja un tratament eficient al cancerului în ţări precum Japonia, China, SUA, Canada şi

Scoţia. O serie de specialişti de medicină din diferite ţări utilizează cele

mai noi instrumente ştiinţifice în scopul efectuării unor teste clinice. Rezultatele experimentelor lor au dovedit că Ganoderma este extrem de eficientă în tratarea cancerului. Informaţii referitoare la aceste experimente, preluate din rapoartele cercetărilor, sunt prezentate în cele ce urmează:

1. Componentele anticancerigene ale Ganodermei sunt poli- zaharidele şi germaniul.

2. Eficienţa ei este crescută dacă se administrează concomitent cu tratamentul prescris de medic.

3. Întăreşte organismul, fortifică sistemul imunitar şi reduce metastazarea tumorilor maligne.

4. Este utilă pacienţilor operaţi de cancer esofagian, gastric, mamar, intestinal sau uterin.

5. Poate elimina emacierea canceroasă, creşte apetitul şi ameliorează durerea din faza terminală a cancerului.

6. Poate fi utilizată concomitent cu alte tratamente anti- tumorale: intervenţia chirurgicală, radioterapie sau chimioterapie.

7. Ganoderma nu produce niciun fel de efecte secundare.

Pe baza acestor rapoarte clinice, putem observa că Ganoderma posedă reale calităţi de prevenire, suprimare şi vindecare a tumorilor maligne.

Multe persoane pot avea carii dentare, miopie sau tendinţa de a dezvolta un anume tip de cancer, în tinereţe sau în oricare moment al vieţii. Fiecare dintre noi trebuie să îşi dea toată silinţa pentru a preveni aceste afecţiuni. Dacă dorim să evităm degradarea dinţilor, trebuie să consumăm mai mult calciu şi să evităm dulciurile. Dacă vrem să prevenim miopia, trebuie să consumăm mai multă vitamina A şi să evităm obosirea ochilor. Dar dacă dorim să prevenim cancerul, trebuie să consumăm Ganoderma şi să

evităm alimentaţia dezechilibrată.

Indicaţii pentru folosirea Ganodermei

1. Pentru menţinerea sănătăţii, doza iniţială (în primele 15 zile) este de 2 capsule înainte de micul dejun şi 2 capsule înainte de culcare. După 15 zile, o dată pe zi este suficient (de fiecare dată câte 2 capsule).

2. Pacienţilor cu reumatism, traheobronşită sau dureri, li se administrează câte 2 capsule de 2 ori pe zi, înainte de micul dejun şi cină, până când simptomele dispar. După aceea, o dată pe zi

este suficient. Se pot administra câte 2 capsule oricând apare o durere.

3. Pacienţilor grav bolnavi de hepatită, cancer, diabet, accident vascular cerebral trebuie să li se administreze 2-4 capsule de 3 ori pe zi. La nevoie, se pot administra 2-4 capsule de 4-5 ori pe zi.

4. Deoarece multe persoane au stomacul sensibil, este bine să se administreze primul flacon după mese. După aceea, se administrează cu 30 minute înainte de masă.

5. Se vor evita mâncărurile bogate în grăsimi animale, prăjeli, mâncărurile sărate, conservele, mâncărurile condimentate şi cofeina.

CURE, TERAPII, SUPLIMENTE

APITERAPIE

Există miere de foarte multe tipuri, în funcţie de florile din care au fost făcute: tei, polifloră, mentă, trifoi, salcâm, conifere etc.

Întrucât nu avem pretenţia să redăm amănunţit toate efectele benefice pe care le are acest produs de excepţie, putem spune că se poate folosi în toate tipurile de cancer, înlocuind cu succes zahărul din alimentaţie (excepţie fac

persoanele bolnave de diabet).

Mierea ajută la cicatrizare, este vitaminizantă, vindecă foarte multe afecţiuni.

Se vor putea consuma 2 linguri pe zi ca diuretic. A treia lingură nu mai este indicată, deoarece va produce constipaţie. Deci, este utilă chiar şi la reglarea scaunului. Este de asemenea expectorantă, unele sortimente (polifloră) sunt antispastice, cea de tei este seda- tivă. Majoritatea tipurilor de miere sunt antiseptice, calmante etc.

Se poate consuma şi mierea care există în faguri, aruncând ceara. Este foarte utilă în afecţiunile respiratorii.

În uz extern, în cazul plăgilor de orice natură, se amestecă în părţi egale cu vin roşu natural din struguri şi se aplică o cataplasmă cu rol cicatrizant foarte eficient şi de refacere epitelială.

Polenul

Salcâm – calmant.

Castan – ajută la tulburările circulatorii, mai ales venoase, fortifică reţeaua capilară.

Rapiţa – are acţiune externă, în afecţiunile pielii.

Păpădia – fortifică miocardul.

Murul – tonifiant general.

Are acţiuni pozitive asupra digestiei afecţiunilor intestinale şi chiar asupra întregului organism (prostată, diabet etc.). Scade colesterolul şi este un adjuvant preţios în tratamentul bolnavilor

de cancer, având foarte multe vitamine naturale, minerale şi aminoacizi.

Important este ca la administrare să se sfărâme echina care înveleşte fiecare grăuncior de polen în dinţi înainte de a se înghiţi, pentru că organismul uman nu are posibilitatea să-l dizolve şi îl va evacua odată cu fecalele nedigerat şi

este păcat. Deci, mestecaţi foarte bine grăuncioarele de polen în gură înainte de a le înghiţi.

Se vor lua câte 2 linguriţe de polen pe zi. Una dimineaţa şi una la amiază, cu 15-20 minute înaintea meselor. Bolnavii de cancer vor urma acest tratament timp de 30 zile, apoi se face o pauză de 7 zile, după care se poate relua cura de polen.

Păstura

Are exact aceleaşi indicaţii ca şi polenul, cu deosebirea că este mai activ decât polenul. Se indică mai ales în afecţiunile ficatului, colite, prostată. Se vor lua câte 10-15 g pe zi (3 linguriţe) după mese. Este foarte eficientă mai ales în ciroze şi cancer, stimulând rezistenţa organismului.

Tinctură de propolis

Este de mare ajutor în lupta cu maladia cancerului. Pe lângă toate proprietăţile cunoscute, are şi o mare putere de calmare a durerii.

Se va lua tinctură de propolis făcută de Apicola. Este vorba despre tinctură de propolis 30%, care se găseşte de vânzare la toate magazinele Apicole din ţară. Aceasta este recoltată de pe suprafeţe mai mari de teren şi este mult mai eficientă ca cea recoltată de pe suprafeţe mici de teren.

Se vor lua câte 2 picături de tinctură la fiecare 5 kg corp. Dacă aveţi 50 kg, atunci va trebui să luaţi 20 de picături de 3 ori pe zi. Cel mai eficient mod de administrare este să o puneţi pe un miez de pâine, mestecaţi bine în gură, apoi înghiţiţi. Se face acest lucru de 3 ori pe zi, cu 15 minute înainte de mesele principale.

Perioada minimă recomandată este de 15 zile, dar se poate lua şi ani de zile fără să producă efecte negative în organism. Este utilă deoarece este un antibiotic natural cu spectru mare de acţiune, care se poate lua fără antibiogramă. Trebuie doar un test care să depisteze o eventuală alergie la acest produs. Pentru acest test, se vor

pune 3-5 picături de tinctură pe o bucată de pâine şi se mestecă bine în gură, după care se înghit. Se face acest lucru

seara. Dacă până dimineaţă nu apar fenomene alergice, înseamnă că puteţi să urmaţi cura cu miere fără teamă. Este bine ca tratamentul acesta să se facă zilnic, cel puţin 15 zile, fără întrerupere.

Tinctura aceasta poate înlocui foarte multe antibiotice, cu condiţia să se ia o perioadă suficient de lungă şi în maniera arătată mai sus. Cu pâine (amidon) este mult mai eficientă. Dacă se va pune în apă, se va lipi tot ce este mai bun pe marginea paharului. Acelaşi lucru se va întâmpla şi atunci când se pune într-o linguriţă. De asemenea, este bine să fie luată cu 15 minute înainte de mesele principale, pentru a nu se combina cu alte alimente şi a fi mai uşor asimilată de organism.

Propolisul se poate folosi sub diferite alte forme şi este util în afecţiuni foarte diverse: afecţiuni ORL, boli interne, urologie, dermatologie, afecţiunile digestive etc.

Lăptişor de matcă

Are efecte deosebite pentru un organism slăbit. Stimulează sistemul imunitar, imunitatea, revitalizează şi întăreşte organismul.

Se poate folosi sub formă de drajeuri: 2-6 pe zi timp de 3-5 săptămâni, apoi o pauză de 7 zile şi se va repeta.

Există şi sub foarte multe alte forme: cu miere, fiole etc. În aceste cazuri, se vor respecta indicaţiile producătorului.

Alte preparate: lăptişor de matcă Melcalcin, polen granule, polenapin, polenovital, energin polenolecitin, melprosept, meltonin, vitas, lecipol, anemonei, apivitas forte etc.

CURA CU STRUGURI

Strugurii (Vitis vinifera) conţin quercitină, care împiedică

înmulţirea celulelor canceroase. Este doar unul din motivele pentru care este foarte indicată o cură cu struguri, de câte 500 g de struguri pe zi, pe perioade mai lungi de timp, sau cu must, câte 200 ml de 3 ori pe zi.

Cercetătorii de la Universitatea din Illinois, SUA, au descoperit recent în struguri aproximativ 10 flavonoide noi, care conferă boabelor de strugure o activitate anticancerigenâ mult mai marcantă decât li se atribuia până în prezent. Rezultatele unui studiu în vitro arată că aceste noi flavonoide inhibă activitatea unei

enzime – toposomeraza II – care joacă un roi esenţial în apariţia cancerului. În medicina clasică se folosesc anthraciclina şi eto- pozida, inhibitori sintetici ai toposomerazei II, pentru a trata unele forme de cancer, cum ar fi boala Hodkin. Substanţele care aparţin clasei de inhibitori ai topomerazei II pot să frâneze multiplicarea celulelor canceroase şi chiar să suprime tumorile. Elvira Gonzales de Meija, care a făcut parte din echipa ce s-a ocupat de studiul strugurilor, subliniază că flavonoidele din struguri acţionează în sinergie pentru a produce efectul anticancerigen, ceea ce înseamnă că activitatea lor conjugată este mult mai marcantă decât dacă sunt luate separat. De aceea, este preferabil să consumaţi struguri decât să luaţi aceste flavonoide separat.

Noile flavonoide izolate din struguri sunt cynidinele, myrcetina şi rutina. Rezultatele studiului arată că activitatea anticancerigenă a acestor substanţe (care sunt polifenoli) este mai mare decât a resveratrolului, un alt component din strugure căruia i se atribuiau proprietăţi chimio-profilactice (prevenirea cancerului şi a tulburărilor cardiovasculare). Efectele lor ar fi egale şi chiar mai puternice decât polifenolii din ceaiul verde.

Condiţia este să se consume 200 g struguri zilnic,

împreună cu coji şi cu sâmburii bine mărunţiţi în gură. Se poate face şi suc din struguri, din care se beau 200 ml zilnic. Separat, coaja şi seminţele din boabe uscate se pot transforma în praf, din care se ia câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi. Este cea mai eficientă metodă, valabilă în toate formele de cancer. Practic, după ce se stoarce mustul, se despart codiţele de boabe şi seminţe. Se pun apoi boabele, aşa strivite cum sunt, împreună cu seminţele într-o sită şi se spală bine sub jet de apă. Se lasă să se scurgă, apoi se pun pe foi de hârtie albă la uscat, în strat subţire. După uscare, se pun în pungi de hârtie pentru a nu mucegăi. Înainte de folosire, se macină cu râşniţa de cafea şi se va lua din acest praf un vârf de cuţit sau chiar o linguriţă de 3 ori pe zi. Este indicat să se folosească strugurii de culoare închisă. De asemenea, codiţele se pot usca separat şi se pot folosi tot sub formă de praf în cazul diareei sau în enterocolite.

Cojile şi seminţele de struguri

Sunt indicate în special cele de la strugurii negrii sau roşii. Strugurele negru conţine un colorant, enoci’anină, care este tonic. Cojile şi seminţele de struguri sunt bogate în flavonoide, antociani

 şi vitaminele A, Bl, B2, B3, B5, B6, B9, C, E. Cozile de la ciorchine sunt şi ele indicate pentru conţinutul ridicat de tanin.

De ce sunt utile? În primul rând se remarcă efectul antioxidant foarte puternic, care ajută la tratarea cancerului, chiar şi a celui rezistent la chimioterapie. De asemenea, rezolvă multe afecţiuni ale vaselor de sânge şi chiar refac sau cel puţin ajută la refacerea muşchiului inimii. Reduc riscul diabetului, previn toate bolile grave: cancer, SIDA, leucemie, hepatite. Mai mult, s-a dovedit că inhibă multiplicarea anumitor viruşi, reglează diferite dereglări din organism, chiar şi cele hormonale. Artrite, maladii degenerative, boli cardiovasculare etc., toate

acestea pot fi influenţate în mod pozitiv de către cojile de struguri. De asemenea, contribuie la încetinirea procesului de îmbătrânire, curăţă arterele. Este unul dintre cele mai puternice anticancerigene, cunoscute şi pentru proprietatea de a reface celula hepatică. În concluzie, nu numai că nu permit celulelor canceroase să se înmulţească, dar chiar le distrug, stopând apariţia metastazelor. Chiar dacă există metastaze, acestea vor regresa dacă se face o cură susţinută cu praf din coji de struguri şi seminţe.

Obţinere

Toamna se culeg strugurii. Din aceştia se stoarce cu ajutorul teascurilor mustul, şi se păstrează cojile şi seminţele care, de obicei, se aruncă. Se spală cu apă, apoi se aleg boabele şi se pun deoparte codiţele de la ciorchini. Se mai pot spăla apoi încă o dată, apoi se pun în strat subţire la uscat. Trebuie să fie întoarse de mai multe ori pentru a nu mucegăi. După ce s-au uscat bine, se pun separat boabele şi seminţele într-o parte, iar codiţele în altă parte. Se păstrează în pungi de hârtie. Se pun în râşniţa de cafea boabele şi seminţele şi se transformă în praf fin.

Administrare în funcţie de afecţiune se face o cură mai lungă sau mai scurtă. Se ia câte 1 linguriţă de 3 ori pe zi, din acest praf. Se prepară numai cât se consumă într-o singură zi. Se poate pune în orice mâncare, principalul este să ajungă în stomac.

Cozile de la ciorchine sunt şi ele utile în cazul varicelor şi în cazul diareei sau în diferite enterite ori alte afecţiuni intestinale.

Se poate face o cură de 30 de zile, apoi se face o pauză de 7 zile şi, dacă există o afecţiune mai gravă, se poate relua.

în timpul pauzei este bine să se consume alte fructe colorate: afine, coacăze negre etc.

Cât vă costă? Foarte puţin şi este foarte eficient, în cancerul pielii, acest praf se aplică extern sub pansament steril şi se ţine timp de 2 ore, după care se spală cu un ceai din plante şi se aplică alt pansament identic a doua zi. În cazurile în care este tolerat, se poate ţine şi perioade mai lungi de timp, chiar întreaga noapte.

Din ciorchine se pun 1-2 linguriţe mărunţite la 250 ml apă şi se fierb timp de 15 minute, apoi se strecoară. Este foarte util în cazurile de diaree, colite de fermentaţie etc. De asemenea, contribuie la vindecarea ulceraţiilor intestinale, inclusiv în cazurile cu hemoragii. Se poate folosi şi pentru cei care au varice cu diferite localizări, atât intern, cât şi comprese externe.

CURA CU ARGILĂ

Renumitul medic francez Jean Valnet are un capitol întreg despre folosirea argilei în diferite tratamente, aducând o serie de argumente pentru eficacitatea acestei miraculoase substanţe. Se foloseşte de mii de ani cu efecte deosebite nu numai în afecţiunile renale, ci în toate afecţiunile organismului, îndeosebi în cancer.

În trecut, românii foloseau argilă atât la construcţia fântânilor (cu ea fixau pietrele de pe marginile fântâni), cât şi la podit prin camere. Se folosea de asemenea la fabricarea vaselor.

Astăzi, forurile ştiinţifice au început să recunoască importanţa argilei în organismul uman. În primul rând, este considerată un supliment alimentar care îndeplineşte foarte multe roluri. Cel mai important este cel antimicrobian, fiind capabilă să distrugă germeni patogeni foarte diverşi. În plus, are un rol major în eliminarea toxinelor care pot fi acumulate în decursul anilor în cantităţi foarte mari. În cazul afecţiunilor renale, diminuează calculii renali, este antibiotică, dezinfectantă, cicatrizantă, analgezică etc. De asemenea, ajută la distrugerea tuturor microbilor şi reface celulele lezate.

Se spune că argila este atât de inteligentă, încât acţionează exact acolo unde trebuie, pentru că are în componenţa sa o serie de minerale care lipsesc în general din alimentaţie. Consumând

126

Cancerul – tratamente naturiste argilă, de fapt organismul primeşte un surplus de minerale mai rare, dar indispensabile, care contribuie foarte mult la refacerea organismului şi la tratarea multor boli.

Atuul acestui medicament este că poate fi folosit în orice afecţiune şi nu are nicio contraindicaţie, nici intern, nici extern. Poate fi administrat cu efecte benefice de către orice bolnav, indiferent ce afecţiune are, cât de slăbit este organismul, ce vârstă are sau ce medicamente ia. Concluzia: are extrem de multe efecte benefice şi este foarte indicat ca fiecare dintre noi să facă o cură de cel puţin 30 de zile de două ori pe an cu acest supliment alimentar.

Lista privind bolile la care are efecte deosebit de puternice este foarte lungă şi cred că nu există afecţiune sau dereglare în organism care să nu fie influenţată în bine de o cură de argilă. Esenţial este să se folosească doar argilă din locuri nepoluate. Se poate folosi orice culoare de argilă – efectele sunt aceleaşi. Cea mai bună este argila care se foloseşte în locurile de unde proveniţi, pentru că aceasta poate să completeze în organismul dumneavoastră exact substanţele care lipsesc în zona respectivă.

Preparare

Mulţi spun că trebuie preparată în mai multe moduri. Este greşit. Nu are nevoie de nicio prelucrare. Prelucrarea nu ar face decât să îi piardă din calităţi. Se poate însă sfărâma. Apoi se pune la soare. După ce s-a uscat bine, se cerne pentru a nu avea impurităţi.

Tratament intern

Se pune într-un pahar cu apă (250 ml) o linguriţă de

argilă. Se amestecă, apoi se va lăsa până dimineaţa. Se acoperă cu o pânză pentru a nu pătrunde impurităţi. Dimineaţa se va consuma apa din pahar fără să se agite. Se va face acest lucru câteva zile (5-7), după care se va consuma agitând conţinutul paharului – evident, fără eventualele pietricele care vor rămâne la fundul paharului.

În funcţie de gravitatea afecţiunii, se va bea între unul şi trei pahare pe zi, pe o perioadă cât mai lungă de timp, chiar toată viaţa.

Tratament extern

Se pot face cataplasme cu argilă care se pun calde sau reci, în funcţie de toleranţă sau de afecţiune. Pentru un efect mai puternic, se poate folosi înmuiată cu ceaiuri din plante medicinale. Se întinde apoi pe o bucată de pânză mai mare decât locul afectat

şi se aplică Se păstrează de la câteva minute până la 24 ore, în funcţie de toleranţa individuală. În orice caz, cu cât va sta mai mult în contact cu pielea, cu atât va acţiona mai eficient. Are efect de micşorare a tumorilor, ajută la tratarea nodulilor şi nu dă voie celulei canceroase să se înmulţească.

Tipuri de argilă

Argila albă (caolin). Este bogată în silicaţi de aluminiu şi este utilizată intern pentru gargare, înghiţită ca pulbere cu efect cicatrizant, ca pansament gastric, ca absorbant al substanţelor toxice şi al gazelor din intestin, iar extern în cosmetică, intrând în compoziţia unor paste de dinţi, a unor măşti cosmetice pentru tenurile uscate sau a unor cataplasme aplicate contra căderii părului. Caolinul este folosit în medicina alopată ca ingredient în unele medicamente recomandate în câteva afecţiuni ale aparatului digestiv: enterite, enterocolite, colite de fermentaţie, sau de putrefacţie. Are proprietatea de a

absorbi toxinele, produşii de putrefacţie sau de fermentaţie din intestine şi de a creşte consistenţa scaunelor (efect mecanic antidiareaic). Cu o doză de 5-15 g, administrată în 2-3 prize, pe nemâncate, timp de câteva zile, se poate obţine ameliorarea, dacă nu chiar vindecarea, în numeroase boli digestive în care simptomul dominant este diareea. Un alt preparat medicamentos bazat pe argilă albă este silicatul dublu de aluminiu şi magneziu, cunoscut sub denumirea de smectită sau diosmectită, iar comercial, Smecta (produs de o renumită firmă farmaceutică franceză). Se prezintă sub forma unor pulberi fine, care în momentul utilizării se diluează în apă. Se recomandă mai ales în tratamentul tulburărilor de tranzit intestinal la copii (de orice vârstă), dar adeseori şi la adulţi, deoarece acţionează rapid, are efect absorbant intens şi prelungit, reduce agresivitatea microbilor din tubul digestiv, neutralizează şi elimină produşii toxici exogeni sau endogeni din stomac. În plus, ca şi celelalte argile, nu prezintă efecte adverse şi nu este alergizant.

Argila roşie. Denumită şi bentonită, are proprietatea de a hidrata şi tonifica pielea, întârziind procesele de îmbătrânire celulară. Are, în acelaşi timp, şi efecte antiacide (combate hiperacidi- tatea gastrică şi implicit efectul ei asupra mucoaselor stomacală şi duodenală) dar şi antialgic (reduce durerile cauzate de unele procese infecţioase locale).

Argila verde. Este bogată în săruri de magneziu şi de calciu, favorizează vindecarea şi cicatrizarea plăgilor, combate inflamaţiile reumatismale şi durerile superficiale. În cosmetică, se indică persoanelor cu tenul gras, acneic şi în prevenirea căderii părului. Datorită efectului ei decongestiv şi astringent local, s-a dovedit un bun antihemoroidal.

Argila cenuşie. Denumită şi argilă refractară, este săracă în oxizi de fier şi substanţe alcaline, motiv pentru care singurele ei indicaţii terapeutice sunt cele din cosmetică. Se aplică pe faţă sub forma unor soluţii demachiante sau a unor măşti, în scopul detoxifierii tenului.

CURA CU ZER

„Zerul” mai este numit şi apa vindecătoare. Este un aliment şi totodată un medicament. Asigură un bun tranzit intestinal şi ameliorează asimilarea vitaminelor. Este indicat celor care, pe lângă cancer, au şi una dintre următoarele afecţiuni: artroză, balo- nări, gaze stomacale, colesterol ridicat, colită, constipaţie, cistită, eczeme, hipertensiune arterială, obezitate, edeme, spasmofilie etc. Un cercetător canadian, T.J.Ellison, a creat o adevărată revoluţie în lumea producătorilor de suplimente nutriţionale, prin descoperirea unor proteine cu efecte excepţionale asupra organismului: proteinele din zer. Între altele, zerul stimulează producţia de celule imunitare de tip T, stopează evoluţia sau chiar ajută la remisia tumorilor, opreşte evoluţia leucemiilor şi a altor forme de cancer.

Zerul rezultă din fabricarea brânzei şi trebuie consumat imediat ce s-a obţinut, altfel îşi pierde calităţile nutritive.

Acest lichid galben-verzui, translucid, pe care-l găsim deasupra brânzei proaspete sau iaurtului, este un ansamblu perfect de minerale, aminoacizi, acizi care favorizează asimilarea mineralelor, acid lactic (care permite o mai bună respiraţie a celulelor), lactoză, vitamina B2 şi calciu. În plus, este sărac în sodiu şi aproape lipsit de substanţe grase şi colesterol, ceea ce îi permite să se integreze perfect în regimul alimentar. Nu conţine cazeină, moleculă responsabilă de intoleranţa la lapte.

Principalul efect al zerului constă în regularizarea tranzitului intestinal şi îmbogăţirea florei stomacale. El contribuie astfel la

Eugen Giurgiu

uşurarea sarcinii ficatului, care nu mai trebuie să se ocupe de surplusul de toxine generate de constipaţie.

Se poate folosi când aveţi constipaţie, hemoroizi, boli de piele, probleme metabolice, pentru că ajută la purificarea sângelui. Acelaşi efect benefic se răsfrânge asupra organelor tractului urinar: rinichi, vezică, canale renale.

Putem, de asemenea, să folosim zerul în asociere cu alte substanţe, întrucât contribuie şi la ameliorarea asimilării substanţelor nutritive şi principiilor active, oricare ar fi acestea.

Nu are niciun efect nedorit şi este un bun auxiliar în foarte multe afecţiuni. Aduce ameliorări rapide şi durabile, elimină colesterolul în exces, repopulează flora intestinului gros şi a colonului. Tonifică muşchii intestinali şi favorizează contracţiile musculare abdominale. Încetineşte proliferarea bacteriilor patogene şi exercită o acţiune diuretică favorabilă eliminării sării şi a apei infiltrate în ţesuturi. Contribuie la scăderea poftei de mâncare. Favorizează restabilirea unei bune circulaţii şi a unei bune eliminări a surplusului de toxine din sânge, ceea ce permite dezumflarea picioarelor, şi este foarte eficient în cazurile de ascită. Are un conţinut considerabil de potasiu şi magneziu direct asimilabil.

Se începe o cură de 6 zile cu câte 1 litru de zer pe zi (jumătate la micul dejun, iar restul consumat până la amiază). Se pare că cel mai eficient în terapie este zerul obţinut din laptele de capră, dar rezultate bune s-au obţinut şi cu cel de vacă.

Se urmează o cură de 20 de zile, în care se începe cu un litru pe zi şi se măreşte apoi porţia cu un sfert de litru pe zi, până se ajunge la 2 litri, băuţi în 4 reprize. Timp de 12 zile beţi câte 2 litri, apoi scădeţi porţia treptat, astfel încât în ultima zi a curei să ajungeţi la un litru pe zi. Este una dintre cele mai eficiente şi simple cure.

VITAMINE Şi MINERALE CU EFECT PROTECTOR

Multe vitamine şi minerale pot avea un rol protector în tratarea cancerului.

Acidul folie. Neutralizează acţiunea nitrosaminelor cancerigeni ce se formează în stomac atunci când nitraţii din alimente se combină cu enzimele naturale.

Surse naturale: este prezent în ceai verde, usturoi şi crucifere (broccoli, conopidă, varză, gulii).

Se pot consuma în orice cantitate.

Vitamina A. În urma cercetărilor s-a demonstrat că vitamina A are o acţiune protectoare în cancerul pulmonar. Măreşte rezistenţa la infecţii a cartilajelor, a mucoaselor şi a pielii, ajută vederea şi dezvoltarea scheletului, precum şi la buna funcţionare a ficatului, tiroidei, reglează somnul, tensiunea arterială, stimulează creşterea. Necesarul zilnic este de 7500 meg. Se poate obţine consumând o jumătate de morcov crud sau 200 g de brânză. Doze sintetice mai mari pot provoca dureri de cap, greaţă, dureri la încheieturi, căderea părului, pierderea poftei de mâncare, uscarea pielii.

Surse naturale: ficat, ulei de peşte, gălbenuş de ou, unt, lapte integral, smântână, sardele. Sub formă de provitamina A sau caroten se găseşte în majoritatea plantelor şi a legumelor verzi şi în numeroase fructe, mai ales în morcovi, usturoi, ceapă, roşii, spanac, piersici, banane, nap, ananas, cereale, afine, zmeură, caise, lămâi, portocale sau măceş. Vitamina A este sensibilă la oxidare şi lumină, dar nu se distruge la temperatură. Totuşi, este indicat ca plantele să se folosească proaspete sau cel mai bine sub formă de suc, pentru că acestea conţin şi o serie de enzime care ar ajuta digestia. Enzimele se distrug în totalitate la temperaturi de peste 50 de grade.

Beta-carotenul. Aparţine familiei carotenoidelor, numărând peste 600 de pigmenţi galben-portocalii ce dau culoare fructelor şi legumelor. Beta-carotenul este precursorul vitaminei A. Rolul său în prevenirea unor boli este cunoscut deja. Este un antioxidant puternic, capabil să protejeze sistemul imunitar împotriva radicalilor liberi, extrem de nocivi sănătăţii. Asociat îndeosebi cu vitaminele C şi E, beta-carotenul poate juca un rol major în prevenirea îmbătrânirii, a infarctului şi a cancerului. În plus, evită apariţia cataractei şi a unor boli de piele, cum ar fi psoriazisul.

Surse naturale: broccoli, caise uscate şi proaspete, cartofi noi, fenicul, lămâi, mango, morcovi, pepene, piersici, portocale, roşii, spanac, varză. Frunzele verzi de spanac conţin mai mult beta-caro- ten decât portocalele, dar culoarea lor este atenuată de clorofilă.

Vitamina Bl 7. Este foarte importantă, pentru că previne şi tratează cancerul.

Surse naturale: sâmburi de caise, mere, cireşe, piersici şi prune. Este suficient o cantitate de 10 sâmburi de caise pe zi.

Vitamina C. Este un puternic protector al sistemului imunitar şi are proprietăţi antioxidante. Ajută la înnoirea celulelor şi favorizează cicatrizarea. Protejează peretele arterial, menţine scăzut nivelul colesterolului din sânge şi previne formarea de ateroame. Carenţa de vitamina C ridează pielea şi îmbătrâneşte prematur. Necesarul zilnic este de 60 mg pe zi, pe care le puteţi obţine consumând o portocală sau o jumătate de ardei verde gras. Aportul insuficient se manifestă prin oboseală, epuizare fizică şi intelectuală, apatie şi stări depresive. Vitamina C se distruge prin oxidare şi gătire la temperaturi înalte. Fructele şi legumele care conţin vitamina C nu trebuiesc spălate din

abundenţă, deoarece acidul ascorbic este solubil în apă.

Surse naturale: cătină, roşii, conopidă, ardei, citrice (lămâi, portocale, grapefruit, mandarine), kiwi, fructe de culoare roşie, pătrunjel, piersici, ananas, căpşunele, varza etc.

Cantităţi mai mari sintetice pot provoca diaree, greaţă şi pot agrava litiaza renală. Se mai afirmă că doze mari pot determina în cazul terapiei anticancer multe probleme greu de remediat.

Vitamina E. Este prin excelenţă o vitamină „antiîmbătrânire”. Stimulează producerea de anticorpi şi activitatea celulelor imu- nitare, în special la persoanele în vârstă. Îşi datorează această reputaţie proprietăţilor sale antioxidante. Previne îmbătrânirea tenului şi îl apără de acţiunea soarelui. Ca antioxidant, protejează vasele de sânge împotriva radicalilor liberi de pe pereţii arterelor. Este o vitamină solubilă în grăsimi. Se distruge la temperatură, adică în procesul de pregătire al hranei. Necesarul zilnic: 10 mg, dar nici 750 mg nu sunt dăunătoare. Necesarul poate fi asigurat de un pumn de seminţe de floarea soarelui sau de o porţie mare de spanac gătit. Vitamina E subţiază sângele, aşa că nu este indicată în cazul în care luaţi medicamente anticoagulante. În doze mai mari de 1000 mg (lg) poate provoca greaţă, vomă şi diaree.

Surse naturale: se găseşte în cantitate mare în uleiurile extrase din boabele germinate de cereale, uleiuri de soia, nuci, verdeţuri, ficat, ouă, unt.

Seleniu. Potrivit specialiştilor, seleniul în doze mari este eficient împotriva cancerului, dar abuzul de săruri de seleniu are şi efecte toxice asupra organismului. Conţine metilselenocisteină, o mole

 culă din care corpul extrage un agent anticanceros – metilsele- nolul.

Antioxidant, previne formarea cheagurilor ce pot astupa vasele de sânge. Seleniul îmbunătăţeşte funcţia imună în special la persoanele în vârstă.

Necesarul zilnic este de 70-100 meg pentru bărbaţi şi 50 meg pentru femei. Peste 300 meg pe zi, seleniul devine toxic. Excesul de seleniu poate duce la orbire, paralizia muşchilor şi la tulburări respiratorii.

Surse naturale: în cantităţi mici, seleniul se găseşte în diverse produse îndeosebi de origine vegetală, cum ar fi broccoli, ceapă, roşii, germeni de grâu, tărâţe de grâu, dar şi în produse alimentare, precum ficatul rinichii, carnea de peşte etc. Conform unor nutri- ţionişti, ar exista seleniu şi în varza crudă şi cea murată, care, astfel, ar avea proprietatea de a împiedica apariţia cancerului de colon şi de rect.

Există şi alte minerale care ajută la prevenirea şi chiar la tratarea cancerului: calciul, magneziul, zincul, fierul, cuprul. Fiecare are rol de protecţie a organismului şi de luptă împotriva celulelor canceroase. Se cunoaşte faptul că lipsa unei cantităţi dintr-un mineral, oricare ar fi el, declanşează o serie de modificări nedorite în organism, care duc la diminuarea imunităţii organismului. Toate acestea se pot administra prin alimentaţie, dacă aceasta este compusă din alimente naturale, fără adaosuri de materii şi substanţe chimice nedorite (conservanţi, aditivi, emulgatori, afânători, coloranţi etc.).

CONCENTRATE Şi SUPLIMENTE UTILE

Arginina – dilată arterele şi ajută la o mai bună circulaţie a sângelui. Se ia câte 1 g de 3 ori pe zi. Se găseşte la magazinele naturiste sau la farmaciile mai bine aprovizionate.

Cartilajul de rechin – preparatul Shark Aid, produs de Wallmark. Shark Aid. Ajută foarte mult la distrugerea celulei canceroase. Se ia conform prospectului. Se găseşte la orice farmacie.

Cantastimul – obţinut din culturi microbiene de Pseudomonas aeruginosa.

Coenzima Q10 – întăreşte miocardul, ajută la o mai bună circulaţie a sângelui, luptă împotriva degradării celulelor. Are şi efect antiinflamator şi ajută în lupta cu cancerul, întărind imunitatea organismului. Se ia conform prospectului.

Cordiceps chinesis – preparatul Cordiceps-miceliu se găseşte la toate magazinele naturiste şi se va folosi conform indicaţiilor producătorului.

Culevit – se găseşte la magazinele naturiste. Ajută la distrugerea celulei canceroase. Se va lua conform prospectului.

Drojdia de bere – se administrează sub formă de tablete, pe care le găsim în farmacii şi în magazinele naturiste, fiind extracte atomizate de drojdie. De regulă, sunt foarte eficiente în terapie, fiind obţinute din culturi de drojdie selecţionate, astfel încât să aibă o concentraţie ridicată de vitamina B şi seleniu. Se administrează conform prospectului. O cură cu drojdie durează 30 zile (pentru a nu afecta flora intestinală), urmate de o săptămână de pauză, după care tratamentul se poate relua. Studii foarte recente făcute în Germania la institute oncologice arată că acest remediu este extrem de eficient în tratarea majorităţii formelor de cancer. De asemenea, este recomandat în mod special persoanelor cu limfoame, limfosarcoame, sarcoame etc. Supuse la cobaltoterapie. Cura cu drojdie de bere ajută organismul să reziste mai bine la acest tratament invaziv şi măreşte rata supravieţuirii.

Holican – un produs tibetan foarte util în cancer. Are efecte antioxidante foarte puternice, este anticancerigen, distrugând celula canceroasă, împiedicând multiplicarea ei în organism. Se poate folosi absolut în toate formele de

cancer cu orice localizare sau stadiu de boală. Se ia conform indicaţiilor producătorului.

Protect 4 Life. Este un supliment nutritiv care se găseşte la farmacii. Contribuie la o bună funcţionare a creierului, normalizează tensiunea arterială. Contribuie substanţial la dispariţia depresiei şi a stărilor anxioase. Are acţiune benefică în toate bolile bătrâneţii şi, de asemenea, în toate tipurile de cancer. Nu are nicio contraindicaţie. Se vor putea lua 3 tablete pe zi. Conţine beta-caro- ten, vitamina C, vitamina E, seleniu, ginko-biloba. Deci, este un antioxidant foarte util.

Tian Xian Liquid China 1. Este un produs naturist chinezesc, foarte eficient în toate formele de cancer. Ameliorează efectele secundare ale chimioterapiei şi radioterapiei, este un antioxidant

puternic, care protejează organismul de efectele toxice. Are, de asemenea, efecte antivirale, detoxifiante şi antiinflamatoare. Este util chiar şi în fazele mai avansate. Este indicat să se ia conform prospectului producătorului.

Oncoxin şi Viusid – se pot procura de la farmacii sau la telefon 021.224.67.44. Sunt foarte utile în toate afecţiunile cancerigene. Se folosesc conform indicaţiilor producătorului.

ALIMENTAŢIA ÎN PREVENIREA CANCERULUI

r

Experienţele făcute în paralel de un grup de medici nutriţionişti şi oncologi au evidenţiat o legătură strânsă între alimentaţie şi cancer. S-a demonstrat că anumite alimente sunt anticancerigene, iar altele ajută la dezvoltarea cancerului. Alimentaţia poate avea un impact major în prevenirea cancerului. De exemplu, şansele de

apariţie a cancerului de sân sau a cancerului pulmonar scad cu 30% până la 70% la persoanele care urmează o dietă corectă. Niciodată nu-i prea târziu să ne schimbăm deprinderile alimentare.

La ora actuală, în Occident există tendinţa de reîntoarcere la alimentaţia naturală, pe cât posibil neprelucrată termic, pentru ca alimentele să-şi păstreze principiile active (enzime, vitamine, hormoni) intacte. Trebuie să ne obişnuim să gătim prin fierbere, nu prin prăjire, proces în care apar acrolamide, care sunt cancerigene. Pregătirea bucatelor pe aburi, după modelul oriental, s-a dovedit modul optim de preparare.

Mâncărurile simple, precum sosul de roşii cu usturoi şi ulei de măsline, sunt adevărate medicamente. De exemplu, roşia şi usturoiul au acţiune antioxidantă, luptând împotriva şi radicalilor liberi. Usturoiul este un puternic anticancerigen, alături de varză, broccoli şi morcovi. Alimentele pot avea un rol esenţial nu numai în tratarea, ci şi în prevenirea foarte multor afecţiuni, inclusiv a cancerului.

Alimentaţia trebuie însă diversificată. Se ştie că vegetarienii sunt mai sănătoşi decât restul populaţiei, însă este foarte dificil pentru un om care are o afecţiune gravă să-şi modifice radical alimentaţia şi să treacă brusc la hrana vegetală.

Esenţial este ca hrana să fie cât mai diversificată şi administrată la ore fixe, pentru a obişnui organismul cu un anumit orar, lucru extrem de important pentru digestie.

De asemenea, postul de două zile pe săptămână, eventual miercurea şi vinerea, în care se elimină complet consumul de carne,

s-a dovedit foarte util organismului. O dietă sănătoasă implică, totodată, un consum mai mare de peşte, de cel puţin două ori pe

săptămână, preferabil la distanţe egale. Cina, de asemenea, trebuie luată nu mai târziu de ora 19:00, constând din alimente uşor digerabile. La fel de important este ca atunci când stăm la masă să nu citim ziarul, să nu ne uităm la televizor şi, mai ales, să nu discutăm lucruri neplăcute sau în contradictoriu. Este bine ca în timpul meselor atmosfera să fie relaxantă, pentru a asigura o mai bună digestie.

Alimentaţia ideală: 55% glucide, 30% lipide şi doar 15% proteine.

ACIZII GRAŞI

Acizii graşi omega 3 şi omega 6 care se găsesc, în general, în peştii graşi, sunt recunoscuţi pentru rolul lor benefic în prevenirea bolilor cardio-vasculare şi a cancerului. În plus, sunt indispensabili dezvoltării structurilor nervoase. Menţin o bună fluiditate sanguină, scad cantitatea de colesterol rău din sânge şi permit regenerarea retinei. Sunt foarte indicaţi pentru toţi cei care suferă de cancer.

Cele mai importante surse de acizi graşi esenţiali sunt: scrumbii, heringi, ton, uleiuri de soia, seminţe de în, rapiţă, nuci, germeni de grâu, nuci, porumb, floarea soarelui, în sâmburii de strugure, fructe uscate. Universitatea din Chicago a demonstrat că acizii omega-3 ucid celulele canceroase în cazul cancerului de sân, plămân, prostată, fără să distrugă celulele sănătoase.

ALCOOLUL

Un pahar de vin roşu este sănătos pentru că furnizează organismului o serie de substanţe foarte utile, dar aceasta nu înseamnă că două pahare sunt la fel de sănătoase. Deci, limitaţi-vă la un singur pahar zilnic. În acelaşi timp, vinul, aplicat simplu sau pus cu miere de albine în părţi egale, este unul dintre cele mai simple şi eficiente tratamente ale cancerului de piele.

Alcoolurile tari se vor exclude cu desăvârşire.

De asemenea, se pot bea 500 ml de bere zilnic, pentru că berea are rol depurativ, favorizând curăţarea organismului de toxine,

în special la nivelul renal. Dar trebuie să fiţi atenţi ce fel de bere consumaţi. Personal, indic berea Ursus, preparată la Cluj, nu Timişoreană sau cea de Bucureşti. Pentru că aici este vorba în primul rând de apa cu care se prepară berea şi de condiţiile de igienă din fabrică.

APA

Omul are nevoie de 1,5 – 2 litri de apă pe zi. Practic, se poate măsura cantitatea de urină eliminată şi aceasta trebuie să fie de minimum 1,5 1 pe zi.

Pentru a acoperi necesarul de apă, puteţi bea apă minerală, apă de izvor sau apă plată, în care radeţi 2 morcovi (la 2 litri), o rădăcină de pătrunjel şi puţină ţelină. După 24 ore, amestecul se poate consuma. De asemenea, puteţi bea apă în care puneţi argilă: 1 linguriţă de argilă la 2 litri de apă. Se ţine, de asemenea, la macerat timp de 24 ore.

Apa este necesară pentru eliminarea deşeurilor şi a toxinelor din organism. Ea nu trebuie să conţină clor, microbi, bacterii, impurităţi. Apa de la robinet se exclude. Se poate bea numai dacă montaţi un filtru la robinet.

CARNEA

De regulă, ar trebui să se consume doar de două ori pe săptămână. În trecut, românii mâncau carne doar duminica sau la sărbători. Astăzi, se consumă aproape zilnic şi sunt familii în care nu se găteşte fără carne. Consumul în exces al cărnii în tratamentul cancerului este foarte nociv pentru că aceasta va furniza materie primă pentru formarea celulelor canceroase.

În orice caz, se exclude consumul de carne provenită de la animale crescute cu hrană artificială, cu chimicale sau în

crescătorii. Ca să dau numai un singur exemplu. Un pui crescut în mod artificial ajunge la vârsta biologică de 2 ani în 45 de zile şi i se multiplică celulele aşa cum se întâmplă cu celulele canceroase. Ca atare, feriţi-vâ de astfel de carne, indiferent că este albă sau roşie. Evident, aici intră absolut toate subprodusele (mezeluri, cârnaţi, alte preparate).

La noi în ţară încă se mai cresc animale biologic. Vaci, viţei, oi sau alte ierbivore încă mai consumă iarbă nestropită cu chimicale. De asemenea, nici carnea de porc nu trebuie exclusă din alimentaţie, însă trebuie excluse toate cărnurile care au fost pregătite în saramură sau afumate.

În mod normal, omul are nevoie de 100-150 g de carne pe zi, dar, chiar şi în situaţii normale, două zile pe săptămână nu ar trebui să se consume carne.

Carnea este necesară pentru aportul ei de proteine de bună calitate, uşor asimilabile de organism. Dar nu trebuie uitat că acestea se mai pot lua şi din vegetale. Fasolea, soia, nucile, alunele, ciupercile, conţin tot atâtea proteine ca şi carnea. Avantajul lor însă este că nu au colesterol care pot înfunda vasele de sânge.

Carnea roşie este o excelentă sursă de fier. Nu este însă indicat să se consume carne grasă, pentru că aceasta ajută la creşterea colesterolului rău din organism. Cel mai bine ar fi să limitaţi consumul cărnii roşii la 100-150 g de carne pe săptămână, de preferinţă la prânz. Carnea albă conţine mai puţin fier, dar şi mai puţine grăsimi. Se poate consuma de trei ori pe săptămână, în total 300 g pe săptămână, preferabil la prânz sau cină.

Se vor evita preparatele cu sosuri sau carnea prăjită în ulei. Optaţi pentru carnea fiartă şi fără pieliţe (la cea de pui în special). Se poate înlocui carnea cu un ou sau o farfurie

de legume uscate amestecate cu cereale.

FĂINA Şi PASTELE FĂINOASE

Este dovedit faptul că făina albă, după prelucrare, nu mai are decât calorii, pierzându-şi vitaminele şi fibrele vegetale care sunt numai în învelişul cerealei. Este bine să se consume deci făină integrală, cu tărâţe cu tot, pentru că acestea conţin foarte multe minerale, vitamine şi aminoacizi. Foarte sănătoase sunt grâul, ovăzul, orzul, secara, hrişcă etc. Nici pastele făinoase nu fac excepţie. Depinde însă din ce făină sunt făcute. Se recomandă consumul a 50-70 g la o masă. Dacă se mănâncă însă spaghete, acestea nu se vor combina cu carne grasă, cu sosuri, brânzeturi grase, care nu sunt indicate într-un regim caloric. Pastele făinoase însă sunt foarte sănătoase în alimentaţie, deoarece conţin glucide cu

metabolizare lentă, care menţin senzaţia de saţietate pe termen lung şi nu creează hipoglicemie.

FRUCTELE

Nu mai este un secret faptul că cele mai sănătoase alimente sunt fructele şi legumele, în special cele proaspete. De aceea, obligatoriu se vor consuma de cel puţin două ori pe zi. Fructele sunt bogate în vitamine, minerale şi fibre. Au însă şi zaharuri, dar aproape toate conţin vitamina C, care este un foarte bun antioxidant. În plus, căpşunile, cireşele, pepenii, piersicile conţin şi vitamina A, care este de asemenea foarte utilă organismului. Terpenele existente în citrice stopează dezvoltarea tumorii canceroase, împiedică formarea unor noi tumori şi stopează creşterea unor celule deja modificate genetic (adică încetinind şi stopând metastazele). Pigmenţii din fructe şi legumele viu colorate ar putea fi elemente importante în realizarea unor tratamente eficace în lupta contra cancerului. Conform experimentelor, antocianina

este un compus natural, ce încetineşte dezvoltarea cancerului la colon şi, în unele cazuri, distruge complet tumorile. Acest pigment se găseşte în componenţa strugurilor roşii, a boabelor de soc, a ridichilor şi a coacăzelor.

Cu cât se consumă mai multe fructe crude sau sub formă de sucuri proaspete (nu cu conservanţi şi preambalate), cu atât este mai favorizat procesul de vindecare. Dacă aveţi balonări sau probleme intestinale, faceţi compot, dar fără zahăr. Ideal ar fi să înlocuiţi complet zahărul cu mierea în alimentaţie. Menţionăm aici siropul de cătină, coacăze sau afine, din care se vor putea lua zilnic câte 2-3 linguriţe de către toate persoanele care frac tratamente medicamentoase contra cancerului sau chimioterapie.

GRĂSIMILE

Există studii care susţin că grăsimile vegetale sunt la fel de nocive ca cele animale, mai ales dacă sunt solidificate. În acest caz, este de preferat să consumăm unt în loc de margarină, dar nu mai mult de 5 g (o linguriţă) la o masă. Desigur, este bine să se consume cât mai puţine grăsimi. Ideal ar fi să se înlocuiască

 aceste grăsimi cu ulei de măsline virgin, obţinut prin presare la rece, dar numai o lingură pe zi, sau cu ulei din peşte oceanic.

De regulă, consumul de grăsimi nu trebuie să depăşească 1 lingură de grăsimi pe zi, adică aproximativ 30 g. Un sfert poate fi acoperit de carne şi trei sferturi de ulei vegetal. Grăsimile „rele”, cele saturate, se găsesc în unt, mezeluri, ouă şi carne. Consumul lor în exces provoacă creşterea colesterolului” rău” din organism. Grăsimile „bune”, nesaturate, se găsesc în uleiurile vegetale, legumele oleaginoase şi peşte. Acestea contribuie la scăderea colesterolului” rău” din organism şi fluidifică circulaţia sângelui.

Se va evita la gătit grăsimea, cu excepţia uleiului de măsline care rezistă la căldură. Se poate însă adăuga o linguriţă de unt.

LACTATELE

Bogate în proteine, calciu etc., lactatele sunt foarte indicate în special pacienţilor care fac chimioterapie. Se recomandă mai ales iaurtul, care este mai uşor asimilabil şi în plus este util în lupta cu boala şi cu efectele nedorite ale chimioterapiei. Se poate consuma zilnic iaurt în orice cantitate, în funcţie de toleranţa individuală. Este util şi în lupta cu candidoza, care este, din păcate, foarte prezentă la cei care fac tratamente cu multe antibiotice sau medicamente de sinteză.

LEGUMELE

Legumele proaspete sunt surse de fibre, minerale şi vitamine şi vor constitui o parte însemnată din hrana zilnică. Ideal ar fi să se consume cinci porţii de legume şi fructe pe zi. Legumele de culoare galbenă sau roşie (morcovi, sfeclă, tomate, ardei) sunt foarte bogate în beta-caroten, care este un element indispensabil în lupta împotriva cancerului. Carotenoidele, de exemplu din gogoşari, neutralizează radicalii liberi, împiedicând în acest fel formarea substanţelor cancerigene. Anumite biosubstanţe, de exemplu cele din varză sau morcovi, stimulează unele enzime speciale care fac inofensive substanţele cancerigene, chiar dacă acestea au pătruns deja în celulele somatice. Potrivit cercetătorilor, un caz aparte este porumbul roşu, extrem de puternic în distru

gerea celulelor canceroase. În urma testelor de laborator, cercetătorii au descoperit că porumbul roşu reuşeşte să distrugă până la 20% din celulele canceroase şi nu atacă celulele sănătoase.

Iată de ce e bine ca legumele să fie consumate în

cantităţi cât mai mari. De preferinţă, crude sau sub formă de sucuri care, de asemenea, se vor putea consuma în orice cantitate, în funcţie de toleranţa individuală. Indicate atât pentru consum, cât şi pentru suc, sunt legumele proaspete, crescute fără adausuri chimice.

OUĂLE

Oul este un aliment foarte complex şi foarte sănătos, dar foarte greu, în special pentru ficat. Se recomandă în general 2 ouă pe săptămână, nu mai mult. Cei care au nivelul colesterolului mare vor trebui însă să se ferească de acest aliment. Copiii pot consuma chiar şi 3-4 ouă proaspete pe săptămână, cu condiţia să provină de la animale crescute în libertate.

SUCURILE

Sucurile din legume şi fructe preparate cu ajutorul storcătorului de fructe electric sunt extrem de sănătoase; orice cantitate este admisă, în funcţie de toleranţa organismului şi de posibilităţile financiare. Nu contează combinaţiile care se fac, ci doar să se facă din fructe şi legume proaspete şi să se consume imediat după preparare, înainte de a apuca să se oxideze. Indicat este să vă preparaţi doar cât consumaţi în acel moment.

Sucurile preambalate sau prefabricate conţin toate o serie de substanţe chimice, care sunt total nesănătoase pentru organism, de aceea, pe cât posibil, se vor evita. Pentru a vă convinge, faceţi o probă: luaţi un ficat de pasăre. Tăiaţi-l în două şi puneţi-l în două boluri. Într-unul puneţi sucul pe care doriţi să-l consumaţi şi în celălalt apă sau lapte. Lăsaţi-le apoi în frigider. După 24 ore, scurgeţi apa sau laptele şi, de asemenea, sucul. Vedeţi cum arată cele două bucăţi de ficat de pasăre şi comparaţi-le. Apoi gândiţi-vă că la fel se va întâmpla şi cu ficatul dumneavoastră după ce aţi consumat sucul respectiv.

ALIMENTE CU PROPRIETĂŢI ANTICANCERIGENE:

Alune. Sunt bogate în vitamina E, un important antioxidant care luptă împotriva procesului de îmbătrânire a celulelor.

Ardei. Conţine quercitină, care nu dă voie celulelor canceroase să se înmulţească. Se poate folosi în alimentaţie crud sau sub formă de salate. Stimulează secreţiile digestive, indicat în cazurile de anorexie prezente uneori la mulţi bolnavi. Nu se foloseşte la cei cu afecţiuni intestinale. Ardeiul iute se poate de asemenea utiliza sub formă de tincturi, care se aplică pe piele pentru a activa circulaţia sângelui.

Banane. Sunt bogate în vitamine (în special cele din grupa B) şi minerale (magneziu, fier), care dau energie organismului.

Cafea verde. Boabele de cafea verde se folosesc mai ales la concentrate, în combinaţii cu castan, vâsc, în special în cazul tumorilor cu localizare craniană.

Ceapă. Este bogată în quercitină, care luptă împotriva înmulţirii celulelor canceroase. Se poate consuma în cantităţi mari, crudă sau sub formă de sucuri. Prin fierbere, proprietăţile sale anticancerigene se diminuează mult.

Crucifere. Sunt recunoscute deja pentru efectul lor benefic în prevenirea cancerului. Broccoli, varză, varză de Bruxelles, varza albă şi conopidă conţin substanţe anticancerigene. Deocamdată, este încă neclar prin ce mecanisme reuşesc să restrângă numărul îmbolnăvirilor de cancer, întărind sistemul imunitar, atacând celulele maligne sau poate blocându-le accesul la nutri- enţii speciali, ce le sunt indispensabili. Dar indiferent cum ar acţiona ele, studiile efectuate prin monitorizarea pacienţilor cu cancer de vezică şi de colon au dus la concluzia că 50% dintre cei care au mâncat săptămânal şapte porţii (sau mai mult) din legumele amintite au izbutit să împiedice evoluţia bolii.

Dovleac. Datorită conţinutului bogat în substanţe

carotenoide, dovleacul este un puternic antioxidant, care stimulează imunitatea organismului şi luptă împotriva maladiilor cardiovasculare sau a unor forme de cancer. Reduce riscul melanomului, al cancerului de prostată sau al bolilor renale etc. Conţine, totodată, acizi graşi Omega 6, benefici pentru buna funcţionare a sistemului imunitar. De asemenea, conţine cupru, de aceea este util în absorbţia fierului şi formarea hemoglobinei. Are numeroase enzime care participă

la protecţia organismului împotriva radicalilor liberi. Se pot lua zilnic 2-3 linguri de seminţe, care trebuie bine mărunţite înainte.

Drojdie de bere. Conţine o serie de minerale şi complexul de vitamine B. Se iau 2 linguriţe de drojdie pe zi. Se pot lua împreună cu miere. Este utilă şi în cazurile în care se constată o slăbire a organismului sau în afecţiunile cerebrale ori afecţiuni ale nervilor cu diferite localizări.

Fructe de pădure. Conţin quercitină, care nu dau voie celulelor canceroase să se dezvolte. Se pot consuma cel mai bine crude sau chiar sub formă de siropuri ori extrase din fructe. Luate sub diferite forme ajută bolnavul să suporte mai bine tratamentul împotriva cancerului, favorizând eliminarea toxinelor care nu sunt necesare organismului.

Grapefruit. Studii recente au evidenţiat importanţa unor substanţe conţinute în grapefruit – limonoizii – în inhibarea formării tumorilor canceroase şi totodată efectul benefic pe care consumul constant de suc de grapefruit îl are pentru sănătatea femeilor care au deja cancer de sân. Ajută totodată la creşterea densităţii osoase, împiedicând apariţia osteoporozei. Grapefruit-ul nu ar trebui să lipsească mai ales din dieta femeilor care duc o viaţă foarte activă, deoarece constituie un veritabil rezervor de licopen – un

antioxidant foarte puternic, care îndepărtează riscul cancerului sau al bolilor cardiovasculare.

Iaurt. Originar din Asia, iaurtul este recunoscut pentru refacerea florei microbiene din organism (tubul digestiv, intestine etc.) Are efecte deosebite asupra întregului traiect intestinal. Prin fermentarea lui, creşte nivelul vitaminelor din grupul B, inclusiv vitamina B12. De asemenea, prin acest proces multe minerale ajung să fie mai concentrate, iaurtul fiind bogat în potasiu şi calciu uşor asimilabil. Conţine de asemenea acid lactic, în cantitate mare. Cel mai important, însă, este conţinutul ridicat de acid linoleic, care are importante proprietăţi imuno-stimulatoare şi anticanceri- gene. Este bine să fie consumat zilnic în funcţie de toleranţa individuală.

Feriţi-vă de iaurturile tratate termic după fermentare. În mod normal, trebuie să conţină germeni vii din: lactobacilus Bulgaricus, Lactobacilus Acidophilus, Streptococcus Thermophilus.

Mere. Un studiu american confirmă efectul merelor asupra cancerului. Ele conţin o substanţă denumită quercitină, care îm

piedică transformarea canceroasă a celulelor prostatei şi chiar încetinirea bolii. Conform studiului, quercitina blochează efectul cancerigen al hormonilor masculini, iar în viitorul apropiat s-ar putea să facă parte din tratamentul clasic al cancerului, după cum afirmă cercetătorii de la clinica Mayo din Rochester (SUA).

Morcovi. Conţin mult beta-caroten, un puternic antioxidant, care este uşor absorbit de organism când este gătit. Se pot consuma cruzi, raşi sau sub formă de suc. Se pot de asemenea folosi sub formă de ceai – infuzie din frunze sau seminţe de morcovi, care sunt foarte utile pentru reglarea hormonilor masculini. Dar sucul de morcovi ar trebui să nu lipsească din nicio dietă a bolnavilor de

cancer. Se poate consuma în orice cantitate tolerată de către organism, dar minimum 300 ml pe zi. Se poate de asemenea folosi în orice combinaţii.

Mure. Cercetătorii au descoperit că aceste fructe pot limita răspândirea celulelor canceroase, îndeosebi cele localizate în zona pulmonară, şi inhibă producerea metastazelor. Se pot consuma în orice cantitate tolerată de organism.

Nuci. Se pot folosi frunzele, atât intern cât şi extern, benefice pentru efectul lor astringent şi antihemoragic. Seminţele sunt utile pentru conţinutul lor de ulei extrem de eficient. De asemenea, sunt foarte hrănitoare. Pacienţilor cu anemii, slăbiţi de boală, li se recomandă consumul zilnic de nuci. Coaja de la seminţe se foloseşte pentru diminuarea secreţiilor interne. Pericarpul nucilor se poate folosi extern, pentru vindecarea diferitelor răni infectate. Nucile sunt indicate în special celor cu afecţiuni tiroidiene.

Pepene galben, spanac. Reprezintă surse bogate în vitamina A, beta-caroten şi vitamina C, au valoare calorică scăzută şi conţin fibre vegetale utile tratamentului.

Ridichi. Sunt capabile să încetinească dezvoltarea cancerului de colon cu 50% până la 80%. Cercetătorii caută în prezent o metodă de a dezvolta anumiţi compuşi din aceste legume pentru a mări efectele acestora.

Roşii. Conţin quercitină, care nu dă voie celulelor canceroase să se înmulţească. Se recomandă crude sau sub formă de suc proaspăt, nu cel conservat. Se pot lua câte 100 ml de 3 ori pe zi sau chiar mai mult, în funcţie de toleranţa organismului.

Sfecla roşie. Se consumă sub formă de suc şi este indicată în toate formele de cancer. Este mai activă în diferite combinaţii (în special cu suc de morcovi) – se iau câte 100 ml de 3 ori pe zi. Se

va consuma doar cu 15 minute înainte de mese şi niciodată după mese.

Soia. Genisteina (un hormon vegetal) din boabele de soia poate să distrugă tumorile mici, blocând vasele de sânge din tumoare şi suprimând astfel „seva” celulelor canceroase. Soia acţionează mai ales în cazurile de cancer de prostată, de sân, uterin sau colon. Se poate consuma în orice cantitate.

Tărâţe de grâu. Conţinutul de fibre alimentare ajută la prevenirea cancerului de colon (se recomandă câte 35 g de fibre zilnic).

Tărâţe de porumb. Asigură protecţia împotriva multor agenţi cancerigeni.

Ton, somon, sardine, macrou. Au un conţinut ridicat de acizi graşi omega-3, care ajută sistemul imunitar împiedicând extinderea proceselor canceroase (opreşte metastazele).

Usturoi. Multe studii recente scot în evidenţă proprietăţile anticancerigene ale usturoiului. Alicinul pe care îl conţine este un puternic antiseptic şi un antibiotic natural. Poate neutraliza nitrosaminele, scoţând pur şi simplu din luptă anumite enzime Cu cât este mai proaspăt, cu atât efectele lui sunt mai puternice. Potrivit altor studii, usturoiul acţionează ca un puternic antioxidant şi protejează organismul împotriva poluării şi a radicalilor liberi.

Varză. Scade riscul cancerului acolo-rectal. Doar 2 linguri de varză călită pe zi contribuie la prevenirea riscului de cancer al stomacului.

ALIMENTE CE TREBUIESC EVITATE

Se vor elimina: afumăturile, zahărul (se înlocuieşte cu miere), grăsimile prăjite, coloranţii, aditivii alimentari şi se va căuta ca hrana să fie una biologică, la care nu s-au folosit îngrăşăminte sau alte chimicale.

De regulă, trebuie evitate: margarina, zahărul, uleiul rafinat, alimentele cu E-uri, alimentele conservate timp

îndelungat, fierte sub presiune şi în cuptoare cu microunde, abuzul de carne, în special din crescătorii unde se cresc cu o serie de hormoni şi chimicale, băuturile răcoritoare chimizate şi tot ce conţine substanţe chimice. În plus, e bine să se evite: fasolea, mazărea, lintea

 şi toate alimentele (legume, fructe) care produc deranjamente digestive. Se vor consuma, de asemenea, cât mai puţine grăsimi alimentare, care ar trebui înlocuite cu grăsimi vegetale. Totodată, se va reduce considerabil consumul de sare.

Trebuie să se ştie că nu toată lumea răspunde pozitiv la o dietă fără carne şi doar cu legume, fructe sau sucuri. În unele cazuri, această alimentaţie poate produce agravarea bolii. O alimentaţie corectă pentru un pacient poate să fie incorectă pentru altul. Se va testa de aceea fiecare în parte pentru a observa ceea ce poate şi ceea ce nu poate tolera organismul său. Se cunoaşte faptul că' nu există doi gemeni identici şi în niciun caz nu vor fi nici doi bolnavi care să răspundă identic la acelaşi tratament sau alimentaţie.

În toate cazurile, se va încerca combaterea constipaţiei, deoarece eforturile la defecaţie sunt foarte nocive şi pot agrava afecţiunea. Este bine ca reglarea digestiei să se facă cu ajutorul unei alimentaţii cât mai potrivite pentru bolnav.

TERAPIA PRIN DIETĂ

Se aud din ce în ce mai multe cazuri de vindecări datorită unei anumite diete. Ei bine, se cunoaşte faptul că maladia cancerului afectează întreg organismul şi nu numai un anumit grup de celule. Deci, este foarte utilă o dietă care să ajute le refacerea întregului organism. Se vor elimina pentru aceasta în primul rând toate grăsimile animale

prăjite sau care, înainte de a se consuma, au suferit un proces termic prin care pot deveni toxice. Se vor înlocui în toate cazurile cu uleiuri vegetale consumate crude.

Zahărul va fi scos definitiv din alimentaţie şi înlocuit cu miere.

Se vor consuma cât mai multe legume şi fructe proaspete sau cu minime transformări, eventual sub formă de sucuri de legume şi fructe proaspete. Nu se admit conservanţii, aditivii alimentari şi alte adaosuri sintetice. De asemenea, este foarte indicat să se consume aceste alimente înainte de a se oxida. Având în vedere faptul că unele dintre fructele şi legumele chiar proaspete fiind, în momentul în care se vor transforma în sucuri, trec printr-un proces foarte rapid de oxidare (şi prin aceasta la o degradare care nu este indicată organismului), este recomandat să se consume cât mai repede. Nu se vor prepara sucuri din legume şi fructe decât în cantitatea necesară pe moment.

În unele cazuri în care nu se pot consuma fructe şi legume proaspete, se vor prepara sub formă de fierturi (legumele), compoturi (fructele), şi în niciun caz nu se vor pregăti cu ajutorul uleiurilor, chiar vegetale, prin încălzire sau prăjire.

Carnea trebuie consumată mai mult fiartă, fiind mult mai uşor acceptată de către toate organismele, chiar şi cele foarte slăbite de boală.

Sunt indicate în special: cartofii copţi sau fierţi în coajă, roşiile crude, morcovii fierţi sau sub formă de suc, fasolea verde fiartă (fasolea uscată nu este permisă), lapte de soia, cereale germinate (grâu, ovăz, orez, secară, porumb, mei). Este bine ca în dietă să

fie incluse zilnic cel puţin 200 g de seminţe germinate pe perioade cât mai lungi de timp. Bineînţeles că această cantitate se poate mări în

funcţie de toleranţa individuală. Acestea vor contribui la o alimentaţie cu vitamine naturale, care vor ajuta la o mai rapidă redresare a organismului. Ele conţin, de asemenea, o serie de minerale foarte utile organismului, enzime etc. În cazul în care bolnavul nu dispune de o dantură sănătoasă, ele se pot trece de două ori prin maşina de carne înainte de a fi administrate. Se vor consuma de asemenea seminţe oleaginoase zilnic: floarea soarelui, dovleac, soia.

Dintre fructe, menţionăm toate fructele de pădure ca fiind foarte utile în alimentaţie. Acestea se pot da fie crude, fie sub formă de sucuri sau, în cazurile de intoleranţă alimentară, se vor da sub formă de compoturi cu miere (nu cu zahăr), dacă trebuie îndulcite.

Alimentaţia trebuie să conţină puţine grăsimi, fără zahăr rafinat, cu foarte multe vitamine şi minerale naturale.

Consumul băuturilor alcoolice de orice fel este strict interzis. Cel mult, se vor putea lua tincturi din diferite plante medicinale, care se administrează diluate.

Alimente care favorizează vindecarea: căpşune, castravete, cătină, ceapă, cireşe, coacăz, dovleac, floarea soarelui, grâu, lămâi, măcriş, nuc, orez, ovăz, pătrunjel, pătlăgeaua vânătă, pepeni, prun, ridiche neagră, roşii, salată, sfeclă, soia, spanac, ţelină, usturoi, varză, vişin.

Seminţele de caise, piersici, prune. Se consumă câte 7 seminţe pe zi perioade lungi de timp. Acestea conţin vitamina B15.

PROGRAM DE DIETĂ PENTRU ORICE FORMĂ DE CANCER

Micul-dejun. E bine ca duşul de dimineaţă să se facă cu săpun cu cât mai puţine chimicale, preferabil chiar un săpun făcut în casă, iar ştergerea se va face cu un prosop moale, din fibre naturale. După baie, e indicat să se ungă pielea cu extracte uleioase aplicate în strat fin, printr-un masaj blând. Eventual, se pot folosi creme de gălbenele, cătină etc. Aceasta vor pune sângele în mişcare şi vor restabili pofta de mâncare, de multe ori perturbată la foarte

mulţi bolnavi. Ar fi bine să facă şi câteva mişcări de gimnastică, în cazul în care se poate.

Înainte de micul-dejun, se bea apă, care va asigura digestia hranei ce o vom consuma. Masa de dimineaţă trebuie să fie cea mai importantă masă a zilei. Un vechi proverb latin spunea: „masa de dimineaţa mănâne-o singur, masa de prânz împarte-o cu un prieten, iar masa de seară dă-o duşmanului”. Este foarte adevărat. Dimineaţa trebuie să consumăm suficient pentru ca organismul să poată face faţă unei zile întregi.

Mulţi consumă fructe după mese. De această dată, este foarte bine ca fructele să fie consumate înainte de mese cu 15 minute, pentru a fi mai bine asimilate. Deci, începeţi masa cu apă, apoi fructe şi faceţi o pauză, în care, eventual, vă puteţi plimba puţin.

Masa de dimineaţa se poate compune din: cereale germinate, în orice cantitate şi sub diferite forme. Nu putem să dăm reţete de preparare, pentru că ar cuprinde prea mult spaţiu, dar putem spune că peste cereala pusă la încolţit şi apoi măcinată, se va pune miere poliflorâ (în niciun caz nu se va mai folosi zahărul). Deasupra se vor putea pune seminţe mărunţite de caise, prune, alune, nuci etc. De asemenea, se mai pot face terciuri, adică se macină cerealele încolţite şi se pun cu apă clocotită sau chiar se fierb. Bineînţeles că în acest fel se distrug mai multe vitamine şi enzime, dar rămân foarte multe minerale care sunt utile organismului.

Se mai pot consuma pâine integrală, unt natural, brânzeturi, lactate, iaurt în special, ceai din plante medicinale, pâine prăjită.

De asemenea, se poate consuma în orice cantitate lapte de soia. Are gustul asemănător laptelui de vacă, dar nu conţine colesterol şi este foarte util în tratarea bolii.

Legumele se pot consuma şi ele în orice cantitate – crude sau în cel mai rău caz fierte. Nu este bine să fie amestecate legumele cu fructele.

Sucuri de legume şi fructe se pot consuma pe tot parcursul zilei, în orice cantitate se doreşte. Se pot lua atât pentru calmarea setei, cât şi pentru tratament. Nu există tratament naturist care să nu indice folosirea sucurilor de legume şi fructe, pentru că acestea asigură organismului vitaminele, enzimele, mineralele şi chiar fitohormonii necesari. Prin urmare, se poate consuma orice cantitate de sucuri – în funcţie de toleranţă şi de posibilităţi.

Prânzul. Dacă masa de dimineaţa este cea mai importantă, urmează prânzul care, de asemenea, prezintă mare importanţă. Se începe tot cu un pahar de 200 ml de apă, pentru a asigura o digestie mai uşoară.

Un meniu foarte bun este cel care constă doar în legume, cereale, nuci, alune sau seminţe oleaginoase. În funcţie de posibilităţi, acestea se vor putea combina în multe feluri şi de asemenea se pot prepara în diferite moduri, pentru a fi mai atractive. Se pot folosi de asemenea plante aromate pentru a ajuta la o mai uşoară digestie. Carnea se poate înlocui foarte bine cu soia, care are suficiente proteine pentru a hrăni corpul şi a favoriza vindecarea. Se mai pot adăuga supe, ciorbe de legume, pâine integrală uscată sau prăjită, ciuperci, paste făinoase cu brânză sau cu nuci. Este interzisă pâinea caldă în alimentaţie.

La toate acestea se pot adăuga terciuri din cereale. Supa se poate face nu numai din carne de pui fără pieliţă, ci din orice carne, inclusiv din cea de peşte. Mai hrănitoare este în acest caz o supă din oase de vită, la care se va lua grăsimea de la suprafaţă după răcire şi în care se fierb tăiţei. Se serveşte cu multe frunze de pătrunjel şi ţelină tăiate mărunt.

Se pot de asemenea face salate diferite cu ulei de măsline. Acestea se pot consuma chiar la începutul mesei, pentru ca pelicula de ulei să se poată aşeza pe pereţii stomacului şi în acest fel să-l protejeze.

Un lucru care trebuie de asemenea cunoscut este faptul că, după masă, nu este bine să vă aşezaţi în pat. Este foarte bine ca după ce aţi mâncat să vă mişcaţi puţin, eventual o plimbare în aer curat ar fi foarte indicată. Acest lucru va ajuta la o mai bună asimilare a hranei care a fost consumată.

Orice aliment inclus în dietă ar trebui să fie cât mai natural, să nu conţină substanţe chimice, lucru care este foarte important. Dacă doriţi neapărat să consumaţi carne, e bine ca aceasta să provină de la cei care au crescut animalele cu hrană naturală, nu cu concentrate şi diferiţi hormoni. În privinţa preparării, optaţi pentru fierbere, care este mai sănătoasă. Este bine totuşi ca o perioadă să vă abţineţi de la consumul cărnii de orice fel, pentru că aceasta este cea care alimentează celula canceroasă.

Cina. În primul rând, nu se mai consumă niciun aliment după ora 19:00, pentru a da posibilitate organismului să se odihnească.

în al doilea rând, se consumă doar o masă frugală, cu alimente care stagnează puţin în tubul digestiv.

Se pot consuma sucuri de legume sau fructe, legume fierte, cereale, soia, fructe.

Se mai pot include pâinea integrală uscată, brânzeturi, paste făinoase, orez fiert la aburi, măsline, ciuperci, fructe cât mai multe. Zahărul va fi înlocuit, evident, cu miere.

Încă un lucru foarte important în ce priveşte alimentaţia. Întotdeauna când vă sculaţi de la masă, nu trebuie să fiţi sătuli, să mai lăsaţi un pic de loc gol după masă în stomac.

Somnul. Înainte de culcare este bine să se facă o

plimbare uşoară, care va contribui la un somn mai uşor. Nu este sănătos să vă obişnuiţi cu calmante şi somnifere, pentru că, odată organismul învăţat cu ele, foarte greu se mai redresează. Un duş înainte de culcare este de preferat unui somnifer. Împotriva insomniei se pot administra diferite ceaiuri şi preparate din plante medicinale.

De asemenea, calitatea somnului este foarte importantă, pentru că, pe durata nopţii, organismul trebuie să se refacă. De aceea, trebuie respectate orele de somn, care nu trebuie să înceapă mai târziu de 21:00. Cel mai important somn este cel de dinainte de miezul nopţii şi la fel de important este ca în timpul somnului corpul să fie orientat cu capul spre nord. Acest lucru este absolut necesar în timpul tratamentului.

De asemenea, în timpul somnului, dormitorul trebuie să beneficieze de aer curat şi de suficientă umezeală.

Dezintoxicarea organismului. Acest lucru este obligatoriu înainte de orice tratament. În orice organism se strâng în decursul prelucrării alimentelor o serie de substanţe care trebuie eliminate înainte de a face orice tratament. În cazul în care nu se începe tratamentul cu o dezintoxicare serioasă, mai mult ca sigur tratamentul nu-şi va atinge ţelul. Clismele, purificarea organismului prin post sau prin alimentaţia doar cu alimente vegetale timp de una-douâ zile pe săptămână, sucurile de legume şi fructe, ceaiurile diuretice şi laxative sunt tot atâtea metode de dezintoxicare a organismului. Aşadar, începeţi orice tratament cu o dezintoxicare a organismului şi veţi avea mult mai multe şanse de reuşită.

Postul. Este şi el foarte important pentru tratament. Un om bolnav nu are cum să se vindece dacă nu ţine din când în când

 post. Postul ar trebui să fie post negru, timp în care nu se consumă decât apă şi,

eventual, sucuri de legume şi fructe. Este bine ca acest post să fie ţinut timp de două zile pe săptămână.

Postul fără carne se poate ţine, de asemenea, timp de două-trei zile.

Meditaţia. Orientalii, care au studiat mai mult decât noi energia psihicului, au ajuns la concluzia că meditaţia este cea mai simplă metodă prin care sufletul omului poate să se cureţe de o serie de lucruri negative acumulate în cursul existenţei. Ar fi bine să vă rezervaţi în fiecare zi o oră de meditaţie.

CURA DE DEZINTOXICARE

Când şi cine ar trebui să facă această cură?

Răspunsul este simplu: absolut toţi oamenii ar trebui să facă o cură de dezintoxicare de două ori pe an. Se poate face foarte bine primăvara, cu bani puţini, pentru că majoritatea plantelor recomandate se pot culege primăvara şi sunt accesibile. Al doilea moment este toamna, când este din nou indicată o cură de dezintoxicare, înainte de sezonul rece, în care se consumă multe grăsimi.

De asemenea, se indică absolut tuturor celor care suferă de diferite afecţiuni, inclusiv cancer, şi care doresc să facă un tratament naturist. Niciun tratament naturist nu dă rezultatele scontate dacă nu se face înainte o cură de dezintoxicare.

Clisme

Se va începe cu clisme zilnice. Clismele se vor face cu apă caldă la temperatura corpului (preferabil cu ceaiuri din plante), cu irigatorul. Este bine să se facă timp de 10 zile, zilnic.

Plante indicate pentru clisme: albăstrele, anason, anghi-nare, arnică, boz, brad, brusture, cerenţel, chimen, cicoare, cimbru, ciuboţica cucului, coada calului, coada şoricelului, creţişoară, crin, dovleac, dud, fasole, fenicul, frag, gălbenele, gorun, gutui, iarbă grasă, iasomie, în, isop, levănţică, leuştean, lichen de islanda, limba mielului,

lumânărică, mac, măceş, mărar, merişor, mesteacăn, muşeţel, nuc, obligeană, osul iepurelui, păducel, păpădie, pătlagină, pătrunjel, pelin, pin, pir, plămânărică, plop, porumbar, răchitan, ricin, roibă, roiniţă, salcie, salcâm, salvie, săpunariţă, scai vânăt, schinel, sclipeţi, sânzâiene, soc, stejar,

stânjenel, strugurii ursului, sulfină, talpa gâştei, tătănească, traista ciobanului, trandafir, trei fraţi pătaţi, trifoi, troscot, turiţă mare, unguraş, urzică, urzică moartă albă, volbură, zmeur.

În general, la 1 litru de apă clocotită se pun 4 linguri de plantă mărunţită. Seminţele şi rădăcinile se pun şi se fierb timp de 10 minute. Se strecoară, apoi se face clismă la temperatura corpului cu jet nu prea puternic.

Alimentaţie

Este bine ca această cură să se facă o dată cu perioada postului, în timpul curei nu se vor consuma absolut deloc produse din carne, lapte sau altele produse animale, ci numai hrană vegetală. Este foarte important acest lucru şi ar trebui respectat cu stricteţe. Deci, fără carne, mezeluri, grăsimi animale, conservanţi, ci numai fructe şi legume. Ideal ar fi ca cel puţin 10 zile să nu se consume alimentele preparate termic, nici măcar legumele şi fructele. Pentru cei care execută munci grele, cu eforturi fizice mari, este foarte indicat să consume multe sucuri de legume şi fructe.

Se poate ţine însă această cură şi pe perioade mai lungi de timp, nu numai 10 zile. Organismul are cu ce se hrăni dacă primeşte suficiente sucuri de legume şi fructe.

Apa în timpul curei se vor consuma zilnic 2 litri de apă sau ceaiuri din plante medicinale. Este cantitatea minimă necesară pentru eliminarea toxinelor în cursul anului.

Atenţie însă! Apa conţine foarte mulţi microbi şi impurităţi culese din ţevile de canalizare, de pe conductele

de apă sau chiar din sursa de apă. Faceţi o probă: lăsaţi un litru de apă peste noapte şi veţi descoperi pe fundul vasului o serie de depuneri. Acestea se acumulează în organism şi pot produce foarte multe alte afecţiuni. Pentru a îmbunătăţi calitatea apei:

— Se va consuma apă direct de la izvoare, acolo unde există posibilitatea.

— Se va consuma apă plată sau apă vie (apă tratată cu ajutorul curentului electric şi colectată de la polul pozitiv).

— Se poate adăuga argilă. Argila trebuie să provină din locuri nepoluate şi de la cât mai mare adâncime, pentru a nu fi ea însăşi sursă de poluare. Se poate folosi argila galbenă, verde, roşie. Nu este indicată cea albă pentru că aceasta conţine numai caolin, fără

 alte substanţe minerale, ca celelalte soiuri de argilă. După recoltare, se va întinde în strat subţire la soare şi apoi se cerne pentru a îndepărta eventualele resturi de pietre. Nu se alege argila care este nisipoasă, ci se preferă argila mai grasă.

Se pune 1 lingură de argilă la fiecare litru de apă şi se lasă timp de 24 ore, timp în care argila are posibilitatea să distrugă germenii patogeni din apă şi să adauge o serie de substanţe minerale. Este poate cea mai simplă şi mai eficientă metodă de decontaminare a apei şi, totodată, una benefică pentru organism.

Unii cred că argila din apă se va depune pe diferite organe (pietre le rinichi, fiere etc.). Este complet greşit. Argila contribuie de fapt la dizolvarea acestor pietre, mai ales în cazurile când acestea se produc din cauza dereglării metabolice (peste 80% din cauze). Înainte oamenii consumau apă din izvoare şi fântânile erau construite cu argilă care era pusă între pietrele din fântâni. Se consumau o serie de preparate făcute în oale de argilă. Şi nu s-a înregistrat niciun efect advers sau nedorit pentru organism.

Aport de vitamine în cazurile în care se doreşte un aport de vitamine, nu întotdeauna este indicat să se apeleze la suplimentele chimice. Mai sănătoase sunt vitaminele naturale care pot fi introduse prin alimentaţie. Este chiar o greşeală să se administreze vitamine chimice fără o recomandare a medicului, deoarece consumul lor poate genera o serie de afecţiuni nedorite. Nu acelaşi lucru se va întâmpla însă în cazul când acestea se administrează sub formă de alimente. Cele care sunt în exces vor fi eliminate prin urină sau fecale.

În cazul în care se doreşte o suplimentare cu vitamine, se recomandă să se pună în apa de băut o serie de legume rase. De exemplu, la 2 litri de apă se pot pune 2 morcovi raşi, 1 pătrunjel şi puţină ţelină, toate rase sau, dacă sunt frunze, tocate mărunt. Se lasă timp de 24 ore, după care se bea această apă care va conţine foarte multe vitamine naturale, uşor de asimilat de organism, mai ales dacă este vorba despre un organism bolnav.

Această apă îmbunătăţită se poate administra în toate afecţiunile. Se pot de asemenea adăuga o serie de fructe rase sau chiar alte legume. Nu uitaţi că varza, ridichile (frunze), frunzele de gulii şi alte verdeţuri ca frunze de pătrunjel, de morcovi conţin nu numai clorofibră, care este foarte utilă organismului, ci şi multe vitamine.

Ceaiuri depurative

Nu trebuie să se omită faptul că în timpul curei de dezintoxicare indicat este să se consume ceaiuri din plante medicinale, care ajută foarte mult la detoxifierea organismului. Acestea se pot consuma în orice cantitate. Dacă organismul primeşte suficiente lichide, defecaţia este mult uşurată, se evită formarea hemoroizilor şi a altor afecţiuni.

Se vor putea folosi ceaiuri din următoarele plante

medicinale: albăstrele, angelică, asmăţui, bănuţi, babornic, boz, brustur, castravete, ceapă, cicoare, coada calului, coada şoricelului, cruşin, curcubeţică, dovleac, dracilă, drobiţă, fasole, fenicul, frasin, fumăriţă, grâu, hrean, iarbă neagră, în, lemnul domnului, lemn dulce, leurdă, leuştean, limba mielului, măceş, măslin, micşunele ruginite, mur, muştar alb, mutătoare, nalbă, năsturel, obligeană, păpădie, păducel, pătlăgeaua roşie, pătlăgeaua vânătă, pedicuţă, pelin, pepene galben, pir, porumb, praz, priboi, prun, ricin, rozmarin, roiniţă, salată, secară, sfeclă roşie, soc, soia, spanac, stân- jenel, şofrănaş, ştevie, talpa gâştei, toporaş, trandafir, trei fraţi pătaţi, untul pământului, urzică, urzică moartă albă, varză, viţă de vie, volbură, zmeură.

Este indicat să se consume 2-3 căni de ceai pe zi din una sau mai multe plante. Nu ar trebui însă să beţi ceai din aceeaşi plantă mai mult de 3 săptămâni. După această perioadă, schimbaţi cura cu altă plantă medicinală. Se poate face în acest fel tratament permanent ani de zile, cu efecte benefice pentru organism.

Să dăm câteva exemple din plantele cel mai uşor de procurat:

Castravete (Cucumis sativus) – este unul dintre cele mai simple şi mai puternice depurative. Consumul castravetelui crud în diferite salate ajută la curăţarea organismului. Nu acelaşi lucru este valabil pentru castravetele murat, care conţine prea multă sare şi poate favoriza retenţia de apă în organism.

Cicoare (Cichorium inthybus) – florile se culeg şi se usucă. Se pot folosi tot anul sub formă de praf (1 linguriţă) care se va pune sub limbă pentru 5 minute, apoi se înghite cu puţină apă. Planta proaspătă se poate folosi la salate de crudităţi. Se culege, se spală, apoi se pune pe ea puţin suc de lămâie, pentru a nu fi prea amară. Planta uscată – 1-2 linguriţe se pun la 250 ml apă clocotită, se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se pot consuma 3 căni pe zi.

Dacă se foloseşte şi rădăcina, atunci se va

fierbe timp de 10 minute, apoi se strecoară şi se consumă. Rădăcina se poate usca şi prăji în cuptor până se închide la culoare. Se macină cu râşniţa şi se prepară din ea cafea, aşa cum se face cafea cu praf din boabe de cafea. Are un gust care seamănă cu cafeaua, însă este mult mai sănătoasă pentru organism.

Şi cicoarea este una dintre cele mai bune plante care se poate folosi la dezintoxicarea organismului, în special primăvara.

Păpădie (Taraxacum officinalis) – cea mai simplă metodă de folosire a păpădiei primăvara este să se consume tijele florale înainte de apariţia florii. Se rupe tija şi se spală, apoi se consumă zilnic: dimineaţa 10 tije florale timp de 20-30 zile. Acestea ajută la eliminarea toxinelor, scad glicemia şi reduc nivelul colesterolului din sânge. Este unul dintre cele mai eficiente depurative.

Se pot folosi şi rădăcina şi frunzele tinere. Se culeg, se spală bine, apoi se pune puţin suc de lămâie peste ele şi se lasă timp de 30 minute, pentru a mai scădea din gustul amar pe care-l au. Se pot consuma zilnic în orice cantitate.

— Plantă cu rădăcină uscată puteţi avea tot anul. Se culege cu rădăcină cu tot cu ajutorul unui hârleţ şi apoi se spală şi se taie în bucăţi pentru a se usca mai repede şi pentru a nu se altera în procesul de uscare. Se poate folosi sub formă de praf, care se obţine cu ajutorul râşniţei de cafea, apoi se cerne. Se pune sub limbă o linguriţă, apoi se înghite cu puţină apă. Se poate face acest lucru de 3 ori pe zi cu 15 minute înaintea celor 3 mese principale.

— Din planta uscată şi mărunţită se pun 1-2 linguriţe la 250 ml apă, apoi se fierb timp de 10 minute. Se strecoară şi se pot consuma 3 căni pe zi. Este preferabil să se consume înainte de masă.

— Din păpădie se pot face multe alte produse. De

exemplu, se poate face un sirop foarte gustos. Există mai multe modalităţi de preparare a acestui sirop. Eu voi descrie unul, pe care îl consider mai uşor de preparat şi care este foarte gustos şi poate fi dat chiar şi la copii. Se culeg florile de păpădie atunci când este soare. Se spală foarte bine, apoi se pun în borcan împreună cu un strat de flori peste care se presară zahăr, apoi alt strat de flori. În acest fel, se umple borcanul. Se va avea grijă ca ultimul strat să fie de zahăr. Se lasă la soare pentru 7-8 zile, acoperit cu un tifon. Se agită puţin borcanul zilnic. După această perioadă, se strecoară. Se pune în sticle de culoare închisă, astupate ermetic, şi se

păstrează la rece. Se poate lua câte 1 lingură de sirop care se pune în 250 ml apă şi se bea ca orice suc. Este foarte gustos şi are şi un puternic rol de dezintoxicare a organismului.

Urzică (Urtica clioica) – se poate folosi sub formă de suc. Se culeg urzici proaspete, se spală şi se lasă umede puţin. Se pun în storcătorul de fructe şi se obţine un suc. Din reziduuri se mai pune puţină apă peste el şi se mai trece o dată prin storcător. În general, din 500 g de urzici proaspete se pot obţine 200 ml de suc. Este unul dintre cele mai ieftine sucuri, foarte utile primăvara. Este detoxifiant şi remineralizant, având în componenţa lui foarte multe substanţe minerale, vitamine, enzime. Este util în orice afecţiune, inclusiv în cancer.

— Planta uscată se face praf şi, după ce s-a cernut, se pune câte 1 linguriţă sub limbă de 3 ori pe zi.

— Planta uscată se mărunţeşte şi se pun 2 linguriţe la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute. Se strecoară, apoi se beau 2-3 căni de ceai pe zi.

— Rădăcina plantei este şi ea utilă. Se pune 1 linguriţă de rădăcină mărunţită la 250 ml apă şi se fierbe timp de 10

minute. Se strecoară, apoi se pot consuma 2-3 căni pe zi.

— Seminţele plantei mărunţite sunt, de asemenea, eficiente. Se macină şi se pune apoi 1 linguriţă la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se beau 2-3 căni pe zi.

— Se poate folosi ca adaos la orice mâncare care se consumă zilnic, fără să producă niciun efect secundar. În schimb, ajută la purificarea organismului, refacerea sângelui, reducerea colesterolului şi a glicemiei. Se poate folosi timp îndelungat.

— Tinctură cu 1 parte plantă şi 5 părţi alcool alimentar de 70 de grade. Se ţine timp de 15 zile, agitând zilnic de mai multe ori, apoi se strecoară. Se ia o linguriţă diluată cu 100 ml apă de 3 ori pe zi, preferabil înainte de mesele principale.

Uleiul vegetal – cel mai bun ulei este uleiul preparat prin presare la rece. Se poate lua în fiecare seară câte 1 lingură, după care se înghite puţin suc de lămâie, pentru a „tăia” greaţa. Acest ulei ajută organismul să elimine eventualele toxine care ar putea rămâne stagnante în colon, stimulează funcţiile bilei şi „curăţă” ficatul. Se va face o cură de minimum 15 zile (preferabil 30). Se va putea folosi orice ulei vegetal presat la rece (măsline, dovleac, soia, germeni de grâu, floarea soarelui etc.).

Durata curei de dezintoxicare în funcţie de afecţiune, această cură se poate întinde de la 10 zile la 30 zile, sau chiar mai mult. Medicul specialist vă poate spune cât timp este indicat să faceţi cura aceasta.

Ce se mai poate consuma: în timpul curei este foarte indicat să se consume cereale încolţitp zilnic şi foarte multe legume şi fructe crude şi cât mai proaspete. Se pot de asemenea folosi sucuri de legume şi fructe în orice cantitate.

INTARIREA IMUNITĂŢII
r

Este de la sine înţeles că orice afecţiune scade rezistenţa şi puterea de apărare a organismului. De aceea, se impune un program de vitaminizare şi întărire a imunităţii. În alimentaţie se vor folosi cât mai multe sucuri proaspete, atât cât tolerează organismul. Se recomandă condimente ca ceapă, usturoi, cimbru, busuioc, oregano, seminţe neprăjite de floarea soarelui, dovleac, alune, nuci, supe calde cu foarte multe zarzavaturi, fulgi de cereale, cereale germinate. Acestea vor întări imunitatea organismului. Se elimină din alimentaţie zahărul, dulciurile, grăsimile animale, afumăturile, uleiul vegetal prăjit.

Se folosesc următoarele plante medicinale: afin, astragalus, ciuboţica cucului, echinaceea, ginseng, ginkgo biloba, hydrastis, măcriş, măceş, nuc, orz, păpădie, pin, vâsc. Vă oferim câteva reţete utile:

Astragalus (Astragalus membranaceus). Are efecte tonice şi întăreşte sistemul imunitar. Se ia câte o jumătate de linguriţă de tinctură diluată în 100 ml de apă pe zi sau eventual 2 capsule.

Cantastim. Se găseşte la orice farmacie şi se va face câte 1 injecţie subcutanat. În total, e nevoie de 10 injecţii pentru întărirea imunităţii organismului. Ajută chiar şi în cazul gripelor sau al cancerului. Este unul dintre cele mai eficiente preparate care ajută la reglarea imunităţii şi se poate folosi şi în cazul gripelor, al cancerului sau al bolilor alergice. Se poate lua cu orice alte medicamente.

Ceai verde. Un studiu realizat în Japonia afirmă că ceaiul verde este unul dintre cele mai eficiente medicamente pentru întărirea imunităţii corpului.

Coriceps. Este un produs tibetan care ajută la întărirea imunităţii organismului. Dilată venele coronare şi previne

boala ischemică şi infarctul miocardic.

Chitosan. Un produs tibetan care are efecte de purificare a organismului, normalizează activitatea tractului digestiv, scade colesterolul din sânge, are un efect antioxidant şi antihipertensiv. Se va folosi conform indicaţiilor producătorului. Este recomandat în special pentru efectul lui purificator.

Echinacea (Echinacea purpurea). Are efecte tonice asupra sistemului imunitar şi ajută organismul în lupta cu infecţiile. Se va putea lua o jumătate de linguriţă de tinctură la 100 ml apă de 2-3 ori pe zi, sau 2-3 capsule de 500 mg pe zi. Se fac 4 zile tratament şi apoi 4 zile pauză.

Fructe şi legume crude. Conţin beta-caroten, vitamina C şi alte substanţe cu efect antiviral şi antioxidant care contribuie la protejarea organismului de boli.

Ginseng (Panax ginseng). Stimulează energia întregului organism şi puterea de a lupta cu boala. Se ia o jumătate de linguriţă de tinctură în 100 ml apă sau ceai. Se mai pot lua şi 2 capsule pe zi. Se poate, de asemenea, folosi rădăcina: se pune 1 linguriţă de rădăcină mărunţită la 250 ml apă. Se fierbe apoi timp de 15 minute şi se strecoară. Se pot consuma 2-3 căni pe zi.

Ginseng siberian (Eleutherococcus senticosus). Stimulează glandele suprarenale şi întăreşte rezistenţa organismului în special la stres, este util în toate formele de cancer. Se ia o jumătate de linguriţă de tinctură la 100 ml apă, de 2-3 ori.

Hydrastis (Hydrastis canadensis). Această plantă stimulează funcţia globulelor albe, contribuind foarte mult la lupta organismului cu diferitele infecţii. Se va putea lua câte o jumătate de linguriţă de 2-3 ori pe zi, diluată în 100 ml apă, sau 2-3 capsule de 250 mg pe zi.

Imunoplus. Supliment nutriţional care ajuta ia fortificarea

organismului şi a sistemului imunitar. Este recomandat mai ales în perioada gripelor. Se poate găsi la toate farmaciile naturiste. Se ia conform indicaţiilor producătorului. Este produs de Vitacare internaţional, Bucureşti.

Lăptişor de matcă. Este unul dintre cele mai eficiente preparate care se pot folosi în timpul unor afecţiuni grave, cum ar fi cancerul, sau în convalescenţă. Consumând acest produs, capacitatea organismului de a produce hormoni creşte şi, o dată cu aceasta, va creşte şi imunitatea organismului. Se va face o cură de mai lungă durată (1-3 luni). Se iau câte 50 mg de lăptişor de

matcă zilnic. Acesta se ţine sub limbă, apoi se înghite. Este mai eficient dacă se va consuma concomitent şi miere de albine în locul zahărului. (Nu se ia în boli endocrine, alergii, diabet, hipertiroidie, agitaţii psihice şi obezitate).

Măceş. Conţine multă vitamina C naturală şi ajută la întărirea imunităţii, în special în perioada gripelor şi a răcelilor. Se pun 4 linguri de fructe zdrobite de măceş în 500 ml apă, de seara până dimineaţa. Se strecoară dimineaţa şi se îndulceşte cu miere. Se pot consuma 2-3 căni pe zi.

Mărar. Mărarul verde şi seminţele măcinate se pot lua zilnic pentru că ajută la reglarea glandulară şi întărirea imunităţii naturale a organismului.

Mazăre. Se poate consuma crudă în salate, sau fiartă la aburi. Ajută sistemul imunitar, combate stările de slăbiciune, ridică randamentul intelectual, întârzie îmbătrânirea.

Momordica Charantia. Găsiţi acest produs la magazinele naturiste şi este foarte eficient pentru întărirea imunităţii organismului. Se foloseşte conform indicaţiilor producătorului. De obicei, este sub formă de capsule de 500 mg. Are efect anti- microbian, antitumoral şi

imunomodulatoare. Se iau 2-6 capsule pe zi, în funcţie de indicaţii. Este eficient şi în infecţiile cu E.Coli, Y.Enterocolitica, Stafilococus aureus, pseudomonas aeruginosa.

Nuc. Se spală 100 g muguri de nuc. Se zdrobesc şi se pun la fiert în 200 ml apă, până ce lichidul scade la jumătate. Zdrobiţi apoi mugurii şi amestecaţi-i cu 150 g miere, până la omogenizare. Se toarnă într-un borcan sau sticlă de culoare închisă şi se ţin la rece. Se administrează copiilor între 3-6 ani câte 1 linguriţă dimineaţa, între 6-9 ani 1 linguriţă dimineaţa şi 1 seara, între 9-12 ani 3 linguriţe pe zi. Adulţii pot lua 3 linguri pe zi, cu 15 minute înainte de fiecare masă. Se face cură, pentru întărirea imunităţii, timp de 30 zile. Se combină cu câte o bucată de fagure consumat zilnic.

Pătrunjel. Salatele cu mult pătrunjel şi sucul de pătrunjel este foarte indicat pentru întărirea imunităţii organismului, ajutând şi la reglarea glandulară. Este foarte util chiar şi în cazul cancerului, pentru că combate totodată multe dintre efectele nedorite produse de tratamentul cu citostatice sau de radioterapie. Nu este indicat femeilor gravide pentru că favorizează contracţiile uterine. Doza suficientă în toate cazurile este de 20 ml suc de 3 ori pe zi

Cancerul – tratamente naturiste în amestec cu 200 ml de suc de morcovi, de exemplu, sau cu suc de sfeclă roşie.

Polinesian Noni. I se spune regele fructelor şi este un supliment nutritiv care se găseşte la toate farmaciile – se va lua conform indicaţiilor producătorului. Este un sirop care se foloseşte de sute de ani în Polinesia, China, India etc. Şi este socotit un adevărat panaceu universal. Ajută foarte mult la întărirea imunităţii organismului. Inhibă şi celulele canceroase prin stoparea multiplicării lor şi stimularea formării celulelor T ale sistemului imunitar.

Propolis. Este unul dintre cele mai eficiente preparate

pentru întărirea imunităţii.

Rhodiolin. Este un supliment nutritiv care se găseşte la farmaciile naturiste. Se administrează 1-3 capsule pe zi. Acestea conţin zinc şi extract de Rhodiola roşea. Este un echilibrant al stresului, are efect antidepresiv, stimulează imunitatea organismului, creşte nivelul serotoninei şi al dopaminei, are efect puternic antioxidant, normalizează producerea insulinei, reglează bătăile inimii.

Roşii. Consumul roşiilor proaspete are efect în purificarea sângelui, eliberând toxinele acumulate în organism. Sunt eficiente şi în tratarea reumatismului, artrozelor, artritelor. Au efect diuretic şi laxativ uşor, măresc rezistenţa organismului la infecţii, întărind sistemul imunitar. Se poate face o cură: în prima săptămână se mănâncă dimineaţa 3-4 roşii, peste zi ar fi bine să mâncaţi un regim vegetarian. În a doua săptămână, la micul-dejun şi cină, consumaţi numai roşii crude, doar cu sare. La prânz nu consumaţi carne. În a treia săptămână, rezervaţi micul-dejun exclusiv pentru roşii proaspete, iar la prânz şi seara alegeţi un meniu vegetarian. La începutul celei de treia săptămâni, rezervaţi-vă două zile numai cu roşii, fără alte alimente. Această cură dă rezultate şi în colite, ameliorează simptomele nefritei şi ale litiazei urinare şi biliare. Se poate urma cura aceasta şi cu suc de roşii, eventual chiar combinat cu suc de morcovi, de pătrunjel sau ţelină.

Septilin. Un preparat indian naturist foarte eficient. Se foloseşte conform prospectului producătorului timp de 21 de zile.

Ţelină. Este foarte indicat ca în toate cazurile să se adauge la sucurile de legume şi puţin suc de ţelină (5-10 ml la un pahar de suc). Acesta favorizează reglarea hormonală, combate durerile

sferei genitale şi întăreşte organismul pentru a lupta mai

uşor cu boala. ’

Usturoi. Este cel mai puternic antibiotic naturaj (contracarează şi efectul radicalilor liberi asupra organismului). Se zdrobesc după curăţare 40 g usturoi (4 linguri de supă) şi se lasă la macerat în 200 ml alcool alimentar de 70 de grade. Se ţin timp de 15 zile, se strecoară, apoi se pun câte 10 picături de 3 ori pe zi în lapte sau pe o bucată de zahăr. Se iau o perioadă de 10 zile, de 3 ori pe zi. Are o puternică acţiune antibacterianâ şi protejează organismul de infecţiile datorate sistemului imunitar slăbit.

„Vitamina C 180 cu Echinaceea”. Este un stimulent care se poate găsi la orice farmacie şi se ia conform indicaţiilor producătorului. Întăreşte imunitatea şi dă un surplus de vitamina C.

PREPARATE

1. Se stoarce sucul de la o lămâie, o portocală şi un grapefruit. Se adaugă cojile rase înainte. Se amestecă, în aceeaşi cantitate, de apă de izvor şi tot atâta miere. Se lasă apoi la macerat timp de 24 ore. Se pune apoi la rece şi se vor lua câte 3 linguriţe pe zi. Efectul antiinfecţios este foarte puternic datorită vitaminei C şi a flavonelor din cojile fructelor.

2. Se ia un borcan cu capac de 800 g. Se pun în el 200 g polen de albine cumpărat de la Apicola. Se toarnă apoi în borcan conţinutul a 2 sticluţe de tinctură de Echinaceea, cumpărate de la magazinele naturiste. Se acoperă cu capac pentru 2 ore, apoi cu o lingură se vor sfărâma toate grăuncioarele de polen din borcan. În cazul în care nu este suficient lichid, se va putea pune suc de lămâie. Trebuie sfărâmate foarte bine toate grăuncioarele de polen, pentru că altfel acestea se vor elimina intacte prin fecale, pentru că organismul nu are posibilitatea să dizolve echina în care sunt învelite grăuncioarele de polen. Cei care doresc o întărire mai puternică a organismului pot adăuga şi 5 fiole

de lăptişor de matcă, care se vor dizolva în solvent. După ce s-a sfărâmat foarte bine polenul, se va completa borcanul cu miere polifloră.

Adulţii vor lua câte o lingură de 3 ori pe zi, până la terminarea borcanului. Cei care au greutatea peste normal vor lua acest preparat cu 15 minute înainte de mese. Cei care au sub greutate

voi’ lua acest preparat după mese cu 15 minute. Copiii peste 5 ani vor lua câte o linguriţă de 3 ori pe zi. Cei slabi după mese, cei graşi înainte de mese, pentru că „taie” pofta de mâncare. E bine să se facă această cură de 2 ori pe an. Este foarte utilă pentru întărirea imunităţii, vitaminizare, îngrăşare sau chiar pentru cei care doresc să-şi modeleze corpul (culturism). De asemenea, este cel mai eficient mod de a feri organismul de răcelile iernii sau de gripă.

Nu are contraindicaţii decât la diabetici, din cauza mierii. În toate cazurile, este bine ca pe parcursul acestei cure să se scoată din alimentaţie zahărul şi să fie înlocuit cu miere.

AUTOSUGESTIA

Poate nu vă vine să credeţi, dar autosugestia contribuie în mod substanţial la vindecare. Sunt multe cazuri în care bolnavii de cancer nu mai au nicio speranţă de supravieţuire, de însănătoşire, după lungi suferinţe şi dureri atroce, şi-au pierdut încrederea în viitor.

Ce este de fapt subconştientul? S-au scris foarte multe cărţi despre acest subiect şi tot nu a fost epuizat. Este foarte dificil ca în câteva cuvinte să fac un mic rezumat al acestor cărţi. De aceea, aş dori să spun pentru cei care nu au citit nimic despre subconştient că el acţionează ca o forţă motrice pentru organism.. De exemplu, în cazul digestiei, omul nu mai ştie ce se întâmplă cu hrana odată intrată în tubul digestiv. Subconştientul însă face tot ceea este necesar ca organismul să asimileze numai ce îi este

util şi să elimine tot ce nu îi este util. Un alt exemplu este bătaia inimii, care este reglată în funcţie de necesităţi tot de către subconştient, în aşa fel încât atunci când este nevoie de o suplimentare a sângelui într-o anumită regiune, se va pompa în regiunea respectivă exact cantitatea de sânge necesară. Respiraţia este şi ea reglată şi controlată tot de subconştient, ca şi funcţionarea întregului organism.

În cazul unei afecţiuni, de multe ori este foarte util să convingi subconştientul să lucreze în favoarea vindecării şi pentru aceasta i se indică anumite sugestii, autosugestii, hipnoză etc.

Subconştientul este un rezervor de informaţii care înmagazinează toate informaţiile primite de către organele de simţ. El recepţionează şi înregistrează absolut tot ceea ce transmit cele cinci simţuri, indiferent dacă în memoria cognitivă figurează sau nu. Nu are rost să intrăm aici în prea multe detalii, dar este suficient să spunem că dacă veţi lua în mână o carte şi veţi răsfoi filă cu filă fără să citiţi cartea, subconştientul va înregistra absolut tot textul, ba mai mult, va reţine şi forma hârtiei, culoarea, formatul şi foarte multe alte informaţii care au fost primite o dată cu răsfoirea cărţii. Se poate însă reda acest lucru? întrebarea este foarte interesantă, pentru că ar presupune că în creier sunt înmagazinate de fapt extrem de multe informaţii care nu sunt valorificate. Răspunsul este pozitiv. S-a ajuns ca, datorită hipnozei, să se poată citi o serie de informaţii stocate în subconştient. Subconştientul reţine imaginea întregii pagini şi apoi o poate reda în anumite circumstanţe. În concluzie, este sigur că subconştientul are mult mai multe informaţii decât are omul conştient.

Un fapt oarecare din copilărie este reţinut, să spunem, sub forma unei informaţii foarte vagi, însă în subconştient este înregistrată absolut toată întâmplarea respectivă, cu

mult mai multe emoţii şi simţiri decât cele care au fost recepţionate la vremea respectivă în mod conştient. Ce s-a reţinut conştient este doar o sinteză, şi nu întreg ansamblul de trăiri, emoţii, sentimente înregistrate în subconştient.

Cum poate ajuta autosugestia în tratarea cancerului?

Foarte simplu! în momentul în care subconştientul este convins, de exemplu, că din zi în zi sunteţi tot mai sănătos, va face totul pentru a realiza acest lucru.

Doctorul Emile Coue, din Nance, Franţa, a construit chiar o clinică în care se tratau foarte mulţi oameni cu ajutorul autosugestiei şi a înregistrat foarte multe reuşite în tratament. Ar fi foarte indicat să se folosească metoda acestui eminent om, deoarece este o metodă verificată în foarte mulţi ani şi cu certe rezultate în multe afecţiuni. În plus, este foarte simplă.

Se recomandă ca subconştientului să-i dai sugestii pozitive, pentru că niciodată nu va accepta o sugestie negativă. Deci, nu se vor folosi în sugestii fraze care să cuprindă cuvântul nu. De exemplu: „din zi în zi sunt tot mai sănătos”. Aceasta este fraza pe care a folosit-o acest om în majoritatea cazurilor. Nu se spune

„din zi în zi nu mai sunt bolnav”, pentru că în acest caz există o negaţie, care nu poate fi acceptată de subconştient.

Cel mai greu însă este să se ajungă la subconştient şi să se imprime comanda dorită. Pentru acest lucru este necesar ca organismul să ajungă în starea alfa, starea cea mai apropiată de subconştient. Pentru aceasta însă, este necesar să ştiţi cum anume funcţionează creierul uman. Creierul mare este format din două emisfere. Emisfera stângă reprezintă partea raţională, analitică a fiinţei. Aici este localizat şi centrul vorbirii şi multe alte centre. Emisfera dreaptă are însă rol în toate funcţiile imaginative,

creative, emotive etc.

Ritmurile cerebrale sunt cuprinse între 1-40 ciclii.

Starea beta. În starea de veghe, creierul uman emite între 12-40 ciclii. În această stare, omul este perfect lucid, poate raţiona şi poate îndeplini anumite lucruri pe care le doreşte.

Starea alfa. Este de fapt starea la care se ajunge în timpul meditaţiei, înainte de culcare sau chiar imediat după trezire. Există însă şi posibilitatea de a fi în starea alfa atunci când sunteţi obligat să ascultaţi ceva ce nu vă interesează şi vă detaşaţi de momentul şi locul respectiv, sau când mergeţi cu o maşină pe o şosea mărginită de pomi care sunt la distanţe egale. De asemenea, puteţi atinge starea alfa atunci ascultaţi anumite ritmuri muzicale repetitive. În această stare, creierul emite între 7-12 cicli pe secundă. Este starea care este cel mai des folosită de către hipnotizatori şi starea în care subconştientul, prin repetare, poate să înregistreze anumite dorinţe. Unii reuşesc după anumite exerciţii să intre în această stare foarte rapid.

Starea teta. La ritmul de 4-7 ciclii pe secundă aproape nu ne mai simţim corpul. Este starea de hipnoză. În Statele Unite, s-au făcut chiar în ultimul timp operaţii fără nicio anestezie, cu ajutorul stării de hipnoză. Se poate atinge această stare teta şi cu ajutorul autosugestiei. Este foarte simplu în momentul în care omul reuşeşte să comande anumite lucruri subconştientului. Cu ajutorul acestei stări, durerile nu mai sunt resimţite, indiferent cât de puternice sunt.

Starea delta. Ritmul este de 1-4 ciclii pe secundă şi corespunde unui somn profund. În general, se crede că fiecare om doarme în acest ritm cam 45 minute pe noapte. Este suficient să se reuşească să se atingă acest stadiu de emisie pentru ca fiecare om să poată,

după un timp mult mai scurt, să se scoale foarte odihnit. Cu cât durata de somn în această fază este mai lungă, cu atât mai repede se reface organismul.

Modalităţi de a ajunge la starea alfa:

— O muzică repetitivă, dar numai în surdină.

— Sugestia sau autosugestia.

— Lumini repetitive.

— Aparatul „Brain waves synchroniser” care emite pulsaţii luminoase ciclice, al căror ritm este cuprins între 1-40 pulsaţii pe secundă. Acesta se pune la început la viteză maximă (40), pentru ca treptat aceasta să scadă până la ritmul pe care vrem să-l obţinem.

Subconştientul nu are capacitatea de a raţiona. El însă recepţionează şi înmagazinează tot ce poate. Din aceste informaţii el va lua doar ceea ce este necesar pentru a realiza ceea ce-şi propune să realizeze. Dar este important să ştiţi că subconştientul este cel care poate să realizeze mult mai mult decât vă închipuiţi dumneavoastră că poate să facă. Este practic un mic vrăjitor care, dacă ştii cum să-l conduci, poate face minuni.

ÎNCHEIERE

Este foarte dificil ca într-o asemenea carte să fie cuprinse toate formele de cancer (pentru că există foarte multe) şi cu atât mai greu este să poţi cuprinde toate tratamentele care se pot face.

De asemenea, este imposibil de prevăzut cum va reacţiona un anumit organism, într-o anumită fază a bolii, pentru că de multe ori acelaşi tratament poate fi eficient la un bolnav, la altul poate să nu producă niciun efect notabil şi altuia poate să-i producă agravarea bolii, mai ales în cazul diverselor alergii. Se ştie faptul că cei bolnavi de cancer au imunitatea foarte scăzută şi sunt foarte sensibili la anumiţi germeni patogeni.

Acolo unde există posibilitatea, ar fi foarte bine să se facă markerul tumoral, care vă poate spune dacă un tratament este eficient sau nu. De asemenea, este foarte indicat să se urmărească VSH-ul, care vă poate indica dacă există şi o infecţie în organism. Bineînţeles, toate acestea se vor face la indicaţia medicului curant care vă tratează.

Cartea aceasta nu vrea să înlocuiască medicul, care este indispensabil pentru toţi bolnavii, ci se vrea a fi un ajutor în tratarea bolii.

Trebuie de asemenea să se cunoască faptul că nu se poate face un tratament pe perioade foarte lungi de timp cu aceeaşi plantă. Un om se satură şi de mâncărurile bune care îi plac, dacă îi sunt servite zilnic. Prin urmare, nu este de mirare dacă după 20 de zile ar trebui să schimbaţi tratamentul şi să folosiţi alte plante. Sper ca această carte să vă fie de ajutor.

Cei care au anumite nelămuriri sau doresc relaţii suplimentare pentru anumite cazuri concrete, pot să-mi scrie: Eugen Giurgiu – Alba Iulia Aleea Detunata Bloc D2 Scara A ap 19 cod poştal 510064

Sau să mă contacteze la: telefon: 0741928880

Sau: eugen.giurgiu@gmail.com

Eugen Giurgiu

TRATAMENTUL CANCERULUI

Orice tumoare aparent malignă este condiţionată de o incapacitate funcţională a ficatului, adică de o insuficienţă hepatică. Se va face totul pentru regăsirea sănătăţii ficatului, caz în care forţa bolii ar fi întreruptă indiferent de localizare.

De aceea este foarte important să se facă prima dată o dezintoxicare a organismului şi apoi tratamentul pentru refacerea hepatică. Funcţionarea corectă a ficatului va fi prima treaptă în vindecare.

Ficatul este laboratorul organismului, dacă acesta

funcţionează la parametrii normali, nu poate exista cancerul. Deci în toate formele de cancer se va căuta şi să redreseze funcţia ficatului, cu prioritate.

Biblia spune: „Domnul face să crească leacuri pe pământ şi acela care este înţelept nu le dispreţuieşte” Ecleziastul 38/4.

Catechina – este o bioflavonă prezentă mai ales în fructele de pădure şi ceaiul verde şi ajută în cazurile de cancer gastro- intestinal.

Cătina (Tamarix ramosissima)— unguent pentru piele – uleiul gras conţine cantităţi mari de vitamina A şi E. Se înglobează în ulei de măsline, lanolină sau untură curată de porc. În acest fel se obţine o alifie foarte eficientă care poate ajuta la diferite afecţiuni ale pielii, inclusiv canceroase.

Creţişoară (Alchemilla vulgaris) – se va lua praf de creţi-şoară de 3 ori pe zi câte o linguriţă. Acesta se vă pune sub limbă pentru 15 minute, apoi se va înghiţi cu puţină apă. Se mai poate face ceai din 2 linguriţe de plantă mărunţită puse la 250 ml apă clocotită. Se acoperă pentru 15 minute, apoi se strecoară. Se vor bea 3 căni pe zi. Este foarte util, în special la afecţiunile feminine, unde substituie o serie de hormoni. Este un puternic reglator hormonal. Se indică în special atunci când este prezentă şi o hemoragie chiar uterinâ sau de altă natură. În prolaps (uterin, anal, etc) se vor face băi de şezut cu plantă sau la femei se mai poate folosi la spălături cu irigatorul.

CUPRINS

Eugen Giurgiu

Cancerul

TRATAMENTE NATURISTE

Cancerul este una dintre cele mai grave maladii ale organismului şi trebuie tratată cu toată seriozitatea. Cu cât se intrevine mai repede, cu atât se poate obține o vindecare mai rapidă. Tratamentul naturist se poate asocia în orice fază a bolii, indiferent de localizarea ei şi de vârsta pacientului, dar vine doar ca o completare a tratamentului medicamentos.

Această carte nu ține locul medicului, tratamentul naturist fiind aplicat doar după consultarea acestuia. Pe lângă beneficiile pe care aceste plante le aduc în lupta împotriva cancerului, sunt descrise proprietățile lor, vorbindu-se nu numai despre vindecare, ci şi despre menținerea unui regim de viață sănătos, prevenirea cancerului şi a altor numeroase afecțiuni.

www.tritonic.ro
www.tritonic.ro/blog

ISBN 978-973-733-214-1